

TARTALOM

ALANORI KRÓNIKA

LIDÉRCFÉNY A TEMETŐBEN	2
Káosz Galaktika novella	
NETRUNNER	7
A Wizard of the Coast új kártyajátéka	
RIPORT	8
Beszélgetés a Battletech játék készítőjével	
HALÁLOS ÖRÖKSÉG	10
Részlet egy idén megjelenő Battletech regényből	
EMBER ÉS KRÓM	12
Milyen érzés kiberzombivá válni?	
KÁRTYATRÜKKÖK	18
Tipppek és tanácsok a HKK-hoz	
KÉRDEZZ-FELELEK ROVAT	20
HKK kérdések és válaszok	
CHARA-DIN VISSZATÉR	22
Új HKK kiegészítő	
HOGYAN CSINÁLJAM?	23
HKK rejtvény	
HKK VERSENYEK	26
Budapest, május 11.	
MAGIC	27
A profi versenyzésről	
SZIROMHULLÁS	28
Túlélők Földjén játszódó novella	
CHARA-DIN ÁTKA	30
Novella, amely a Túlélők Földjén játszódik	
SZÖVETSÉGI SZEMLE	32
KG hírek, információk, statisztika, hirdetések	
GHALLA NEWS	34
Ghalla legfrissebb hírei	

A Kítaszítottak cím TF-regényben tévesen jelent meg a borító fest - jének neve. Mind az els , mind a hátsó borító G gös Károly munká- ja. Ezúton kérünk t le elnézést!

Szerkesztői üzenet

Sziasztok! Sajnos az előző számban nyomdatechnikai okok miatt a kártyaképek nem lettek jók. Reméljük, hogy a továbbiakban nem lesz hasonló probléma. Lássuk inkább, mi van a mostani számban: először is mindenki találhat kedvére való novellát kedvenc műfajában (Shadowrun – Ember és Króm, KG – Lidércfény a temetőben, TF – Chara-din átka), bemutatjuk a Wizard of the Coast új kártyajátékát, kedvesináló részletet közlünk egy közeljövőben megjelenő Battletech regényből, a HKK rajongói pedig végre kapnak egy kis információt a nemsokára megjelenő, és már nagyon várt Chara-din kiegészítőről. Setét Patkány naplóját csak a következő számban olvashatjátok, helyette Fortamin bárdverseny-nyertes novellája került be az újságba. Mindenkinek jó szórakozást az olvasáshoz!

DANI ZOLTÁN

ALANORI KRÓNIKA

1. évfolyam 6. szám – Megjelenik havonta

Főszerkesztő: Dani Zoltán

Szerkesztő: Tihor Miklós

Nyelvi lektor: Borbély György

Tördelőszerkesztő: Erdős Árpád

Grafikák: Cziráki Gergely, Fischer Tamás, Gógös Károly, Vida László
Borítófestmény: Roger Loveless © Fasa Corp. **Borító:** Prekop László

Felelős kiadó: Mazán Zsolt

Kiadja: Beholder Bt. **Megrendelhető:** 1680 Budapest, Pf.:134.

Készítette: Kópia Kft., Kiskunhalas

Felelős vezető: Lichtenberger Tibor

ISSN 1219 770 X

Megrendelhető a Beholder Bt. címén, megvásárolható a szerepjáték-boltokban. Hirdetésfelvétel a Beholder Bt.-ben. A lapban megjelent szöveges és illusztrációs anyagok átvétele, másolása, illetve bármilyen módon történő felhasználása csak a Beholder Bt. engedélyével lehetséges. Fel nem használt kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

A Shadowrun és a Battletech a Fasa Corp., A Magic: the Gathering és a Netrunner a Wizards of the Coast, a Túlélők Földje, a Káosz Galaktika és a Hatalom Kártyái Kártyajáték (HKK) a Beholder Bt. bejegyzett védjegye.

LIDÉRCFÉNY A TEMETŐBEN

MAKSZ
GALAKTICA

„Undorral és mélységes fájdalommal töltött el, hogy az adósrabszolgáságot még a Galaktikus Törvénykönyv is elismeri. Egész életemben azért fogok harcolni, hogy elérjem e rettenetes intézmény eltörlését. Szilárdan hiszek abban, hogy minden ember szabadnak született.”

Khali el Sord (17 éves korában)

* * *

Már egy órája lapultak a páras, gőzölgő dzsungel legszélén, ám úgy tűnt, hogy a xeno rohamosztagosoknak eszük ágában sincs továbbvonulni. Két héttel eelőtt még egyikük sem gondolta volna, hogy ilyen nehéz lesz elvégezni az egyszerűnek látszó, és éppen ezért nem is túlzottan jól fizető feladatot.

– Soha többé felszíni melót! – sziszegte Dolores, az Őrült Ló navigátora.

Jason, a pilóta helyeslően bólintott, de szemét egy pillanatra sem vette le a tengerparti szerviz előtt ácsorgó, állig felgyervezett xenókról. Legszívesebben beléjük eresztett volna egy sorozatot, úgy, ahogy otthon, távoli szülőbolygóján, a Mefisztón ilyen estekben szokás volt, de tudta, hogy Van Dark ezt nem nézné jó szemmel.

– Kerüljük a felesleges erőszakot. Mi kereskedők vagyunk és nem kalózkok – mondta nemegyszer a hatalmas termetű navahói száműzött.

Halk nesz hallatszott a hátuk mögül. Dolores megpördült, és felemelte az otromba rohampuskát.

– Nyugalom kislány, én vagyok az. Megjöttem.

A kapitány a bennszülöttek egyik kezdetleges technikájú, ám felettebb haté-

kony nehézgéppuskáját tartotta a kezében. Az állvány acélkarmát egyetlen rántással belenyomta a földre, és a raktár felé fordította a feketére edzett csövet.

Dolores Jasonre nézett, és kérdően felvonta a szemöldökét. A pilóta megvonta a vállát, azután szeméhez emelte a távcsövet.

A géppuska brutális dübörgéssel tüzet nyitott. A primitív uránszálas lövedékek egy hajszálnyira a két ór lába előtt csapódtak a talajba. A xenók azonnal a földre vetették magukat. Már nyúltak volna súlyos lézereik után, ám a közvetlenül a fejük fölött elszívító második sorozat a sárba kényszerítette őket.

Van Dark bekapcsolta a kommunikátorát.

– Csapdában vagytok – mondta nyugodt hangon. – Elismeritek?

– Igen – jött a válasz egy pillanatnyi habozás után.

– Semmi dolgunk egymással. Nincs miért harcolunk. Üzletet ajánlok.

– Mondd... ember.

– Időért életet. Ti eldobjátok a fegyvereiteket, és bementek a raktárba. Bezárkóztok, és a biztonsági zárat öt percre állítjátok. Ezt innen is ellenőrizni tudjuk. Mire kinyílik az ajtó, mi már itt sem vagyunk. Ti életben maradtok, mi meg végrelmehetünk innen.

A nagyobbik xénó tiltakozni kezdett, de karcsúbb társa egy hördüléssel elhallgatatta.

– Áll az alku... kapitány.

Két perccel később a három ember egy antigravitációs teherkorongon már Bemivorre távoli űrkikötője felé száguldott.

– Az előbb azt mondtam Jasonnek, hogy elegendő van a felszíni megbízatásokból. Amióta kitért a lázadás, életveszélyes a bolygón mászkálni.

Van Dark bólintott.

– Ahogy kívánod. Megígérem, hogy a legközelebbi munkánk valamilyen nyugodt, űrbeli szállítás lesz.

* * *

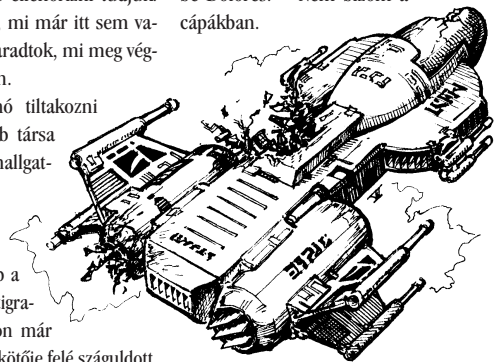
„Az adósrabszolgáság csupán egy az emberek vállára nebezedő számtalan teher közül. A terbeket az elnyomó rendszerek rakják a nyakunkba. Minden baj oka az államok létezésében keresendő. Meg kell semmisíteniük őket, és akkor majd eljön a Boldóság Ezeréves Birodalma!”

Khali el Sord 20 éves korában, a Tiszták Légiojának megalapításakor

* * *

– Talált pénz, főnök, talált pénz! – ujjongott Jason. – Vágjunk bele, mint a villám! Húzzunk innen, mihelyt lehet!

– Nekem gyanús a dolog – szólott közbe Dolores. – Nem bízom a cápákban.

A legnagyobb felfordulás kellős közepén éppen egy kezdő kapitányra bízni egy ilyen értékes szállítmányt? Kissé furcsa, nem?

– Ne hallgass rá, főnök. Mit ért ez az üzlethez? Éppen a lázadás miatt nincsen egyetlen dörzsölt vén róka sem a közelben. Már mind elhúzták a belüket. És nekünk is tépnünk kéne, amíg egyben van a seggünk. A nagy hal, ez a Hullámsír úr nem válogathat a fuvarosok között, örüljünk, hogy mi csíptük meg a melót.

Az *Őrült Ló* kapitányi hídján ültek, a kis kínai teázóasztalka mellett. Van Dark általában kikérte társai véleményét egy-egy megbízás elvállalása előtt. Tudta, beosztottjai olyan dolgokat is észrevesznek, amelyek esetleg elkerülték az ő figyelmét. A döntés jogát azonban fenntartotta magának.

– Jasonnel értek egyet – jelentette ki. – Nincs más megbízás a kikötőben. A kormányzó csapatai még egy darabig meg tudják védeni a dokkokat, de aztán itt is elszabadul a pokol. Elvállaljuk a munkát, amit Hullámsír úr ajánlott fel nekünk. Irány a Contahur.

* * *

– Na, mit mondtam? – kérdezte elégedetten Jason. – Minden ment, mint a karikacsapás. Felvettük az árut, elvittük az árut, leadtuk az árut. Bezsebeltük az árat. Jut eszembe, kapitányom, igazán felemelhetnéd a fizetésem. Egy ilyen tökök pilóta többet ér heti 120 fontnál.

A magas férfi némán bólintott. Két kézzel végigsimította oldalt kopaszra borotvált fejét, és megigazította vörösre és kékre festett taraját. A lány tudta, a szűkszavú Van Darknál ez az elégedettség jele.

– Lehet, hogy kivételesen neked volt igazad – nézett savanyú arccal a pilótára Dolores. – Alighanem véletlen lehetett.

– És most hogyan tovább, kapitányom?

– A Redastin holdon elég olcsó a HAL-álsugár ágyú. Ha vennénk hatot, akkor az itteni boltos akár 6400 fontot is megadna értük.

– Kinek kell ez a szar?- csodálkozott Jason.- Semmire sem lehet használni, mesélték a cimborák.

– Polgárháború van a szomszéd rendszerben. A környéken minden civil fegyverkezni kezdett. Még a szemétszállító bárkákat is felszerelik ágyúkkal. A fegyver mindig jó üzlet, de most egyszerűen virágzik a hadiipar. A nagy cégek százával küldik az üzletkötőket. A villongások ráadásul tucatjával vonzzák ide a kalózokat.

– Akkor tehát irány a Redastin?

– Pontosan.

* * *

– Vészjelek?- Van Dark azonnal felébredt.

– Igen, kapitányom. Mégpedig hatósági vészjelek. Valami fakabát igen nagy bajban lehet, ha nyílt frekvencián kiabál segítségért.

– Azonnal induljunk oda.

– Már úton is vagyunk. Dolores rögtön megindult a jelzés irányába. Szerintem ez a lány túl komolyan veszi az előírásokat.

– Nem baj. Helyesen cselekedett. A pajzsot viszont vonjuk fel. Nem tudom, ki bántotta a Törvényt, de lehet, hogy minket sem fog kedvelni.

A szignál egyre erősebbé vált. Hamarosan már a vizuális képernyőn is feltűnt

a bajba jutott hajó. Dolores villámgyorsan kiszámította a legrövidebb pályát, a pilóta pedig egész közel vitte az *Őrült Lovat*. Baleset után minden perc számít, nem szabad tévovázni, hiszen lehet, hogy a kétségbeesett túlélőknek éppen akkor fog el az oxigénje.

Mindhárman izgatottak voltak, hiszen életet menteni a legcsodálatosabb kaland.

– Hé, ez nem is egy hajó, hanem négy! – hördült fel Jason. – Négy hajóroncs! Csata volt itt, vagy mi a fene?

– Csökkentsd a felére a sebességünket – parancsolta azonnal Van Dark. – Ez nem egy egyszerű baleset. Itt valami nagy disznóság történhetett. Nem akarok belefutni egy kilótt, de fel nem robbant rakétába. Igazad van, itt bizony harc folyt.

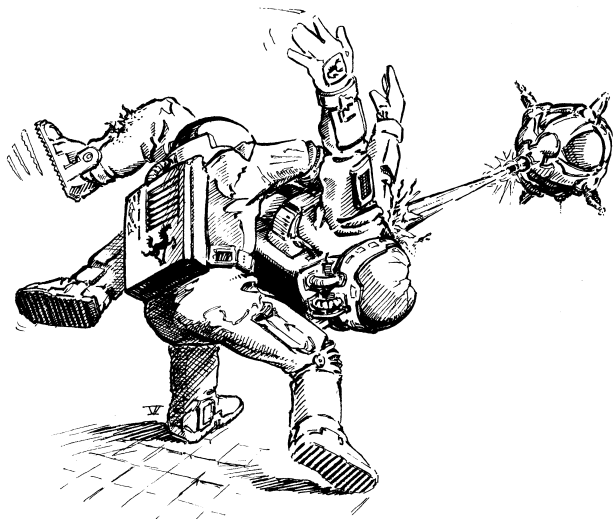
– Skorpiók – suttogetta Dolores. – És egy rendőrségi cirkáló. Rettenetes! Ez egy űrhajótemető.

Hamuszürke arccal bámulta a képernyőt. Kadét korában már hallott ilyesmiről, de akkor azt hitte, hogy csak rémme-se az egész.

Az űr sötétjéből egy csillogó fémhalmaz emelkedett ki. A távoli nap sárga fénye egy ronccsá lőtt Police Guardianon csillant meg. A rendőrségi jármű mellett két éjféke Scorpion Lightning és egy Scorpion Thunder maradványai lebegtek. Az egyik Lightningot gyakorlatilag kettétépte egy robbanás, de a másikat is csak alig tartotta össze valami. A kapitányi hídját is leszakította egy találat. A fegyverekkel telerakott kalózhajók között izzó fémhulladék kavargott. A Thunderen jól látszottak a Giga Beam ágyúk ütötte sebek.

– Ez a pontosság még egy katonai tü-

zérnek is a becsületére válna – jegyezze meg halkan a navahói. – Dolores, lőjjél ki egy jelzőbóját. Töltsd bele az eddig szerzett adatokat, és állítsd automata segélyhívásra. Nem árt, ha más is jön segíteni.

– A Mélyűr Ördöge. Már megint lecsapott a kárhózzottakra! – kiáltott fel Jason, és önkéntelenül is megragadta a nyakában lógó Napkeresztet. – Nagyon nem tetszik a dolog. Kapitányom, mi a fene történt itt? Húzzunk innen a fenébe!

– Nem tehetjük – hangzott a válasz. – Egy segélykérést még akkor sem utasíthatnánk el, ha nem rendőrségi jármű lenne bajban. „Aki nem segít, annak nem fogunk segíteni.” Az űrben gyorsan terjednek a hírek. „Ma neked, holnap nekem”, ahogy a Navahón mondják... Nagyon lassan közelebb megyünk.

Van Dark átvette a hajó irányítását. Négy Liliput Beam lézerezgű szegződött a roncsokra. Az Órült Ló óvatosan folytatta a temető megközelítését. A kapitány gomra görcsösen összehúzódott. Nem akarta emberei életét kockáztatni, de hihetetlenül vonzotta a veszély. Néhány ezer kilométerre az űrben egy olyan titok rejtett, aminek nem tudott ellenállni.

– Ne tegyek még energiát a pajzsra? – kérdezte Dolores.

– Felesleges. Ami szétlőtte a Scorpiókat,

annak meg se kottyanna a mi Turtle-ünk. Minden energiát a lézerekre, meg a hajtóműbe. Közelebb megyünk, és megnézzük, hogy van-e túlélő. Kötelességünk segíteni.

* * *

„A jelenlegi államok a gyengéket és a degeneráltakat támogatják. Nincs szükségünk rájuk. Miért élünk békében a cápákkal, a triplitákkal, a xenókkal? A Galaktika alaptörvénye a háború, a fajok között dúló könyörtelen harc. Érzem magamban a tüzet. Nincs helye könyörületnek, pusztuljanak a gyengék és az árulók!”

Kbali el Sord a Tiszták Légijóának tizedik éves nagygyűlésén

* * *

– A Scorpionokon mindenki halott. Nincs életjel. A Thunder erősen rádióaktív. Telitalálatot kaphatott a reaktora. Még azok is megsültek, akik eljutottak a védőfülkébe – jelentette Dolores.

– Mi a helyzet a Guardiannal?

– Itt sincs senki. Automata segélyszignál lehetett. Illetve... Kapitány, egy nagyon halvány életjel! Egy rendőr még életben van!

– Gyere, vedd fel az űrruhád. Átme-gyünk, és kihozzuk a szerencsétlent. Talán megússza.

Már a zsilipnél jártak, amikor Jason hangja állította meg őket.

– Kapitányom, ezeket itt felejtettem!

A pilóta két lézerpisztolyt nyújtott feljük.

Van Dark habozott egy pillanatra.

– Jól van, add ide. Nem árt az óvatosság.

* * *

„Igen, még most is a balálbüntetés bűve vagyok. Nem bántam meg semmit. Meglátják, a történelem majd engem igazol! Én vagyok a kard, amelyik elválasztja az igazakat a bitványaktól! Aki engem követ, az a Paradicsomba jut! Nincs lelkiismeretfurdalásom, az a nébány millió halott semmit sem számít az emberi faj egészéhez képest. Ma elbuktunk, de holnap majd másutt tör ki a lázadás.”

Kbali el Sord a balálos ítéletének kézbevétele után

* * *

Óvatosan közelítették meg a szerencsétlenül járt rendőrségi jármű roncsát. Van Dark, infravörös keresővel a szemén, alaposan megvizsgálta a zsilipet. A bejárat elektronikája még működött. Ha a kalózok is bementek a roncsra, akkor azt – a zsilip kijelzője szerint – nem ezen az ajtón át tették.

– Furcsa – gondolta a navahói. – Mit kaphattak? Miért támadtak meg egy jól felfegyverzett hatósági hajót? A rizikó őríási, a szakmány esélye minimális. Ha szereztek is valamit, akkor azt csak a zsilipen hozhatták volna ki.

Dolores a kapitány mellé lebegett, megbökte a vállát, és a roncs egyik távolabbi pontjára mutatott. A páncélon tántogó, megperzselt szegélyű résből egy szakadt személyi szállító kábel lógott ki. A kalózok tehát ott mentek be, de már

nem volt idejük befejezni azt, amit akartak. Bármi is volt a céljuk, az biztos, hogy nem fosztogatni jöttek.

Van Dark bólintott, azután a zsilip felé intett. Elővették lézereiket, és a bejárat két oldalán helyezkedtek el. Egy pillanatra nyitották ki a kaput, majd a kapitány megnyomta a nyitó gombot. A páncélajtó oldalt csúszott, és a felderítők beúsztak a sötétbe.

* * *

„Iszonyú erők állnak mögöttem. Én vagyok a világosság. Az én kezemből van letéve a Galaktika sorsa. Lángoló jáklya vagyok, akinek fénye bevilágítja a világegyetem temetői bomályát. Acélból kovácsolt penge a nevem, vért ontom annak, aki megpróbál megragadni. Gyerekek és kövesetek!”

Részlet Kbalí el Sord nyilatkozatából, amit a ranuntori bíróság lerombolása után adott

* * *

– Egy halott kalóz! – mutatott Dolores a félhomályos járatban előtűnik lebegő valamire. A roncson volt levegő, ám a grvitáció nem működött. A lány a hányással küszködött, de összeszorította a fogát, és igyekezett úrrá lenni kavargó gyomrán. Nem akart gyengének látszani kapitánya előtt.

Van Dark bekapcsolta a csizmáját, és hagyta, hogy a mágneses tér a padlóhoz vonzza. Megragadta a hullát. Az infrafényben több sérülés is látszott a páncélozott úrruhán. A végzetes találat a mellét díszítő skorpió címer alatt érte a kalózt.

– Vigyázz! – mondta a kapitány. – Itt valahol öröbobotok lehetnek. Rendfenntartó kiborgok.

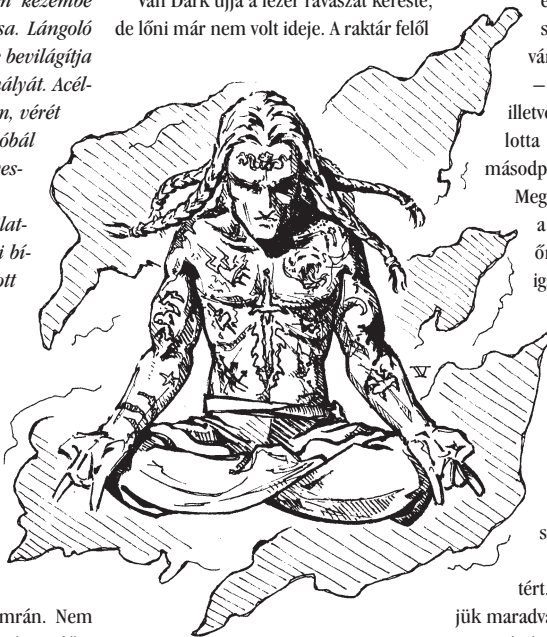
A felderítőknek szerencséjük volt. Ellenfelüknek először a zárt pilótafülkéből kellett kitörnien, de még így is meglepte őket. A folyosó kanyarulatából egy sötét

gömb vágódott ki, és azonnal tüzet nyitott az elől álló Van Darkra. A férfinak csak annyi ideje volt, hogy maga elé rántsa a kalóz holttestét.

Dolores villámgyorsan reagált. Fegyveréből egyetlen hajszálvékony, bíborvörös fény sugar lövellt ki.

A fénygömb eleje felizzott, ám ennél sokkal nagyobb sérülések elviselésére tervezték. Szemmel alig követhető gyorsasággal kilendült a lány tűzvonalából, és most már őt vette célba. Dolores védtelenül lebegett a szűk átjáró közepén.

Van Dark ujja a lézer ravaszát kereste, de löni már nem volt ideje. A raktár felől

váratlanul egy plazmafégyver narancssárgán izzó sugara csapott le a kalózok robotjára. A hirtelen világosság elvakította a két felderítőt. A gömb még akkor sem tudott volna ekkora energiának ellenállni, ha pajzsral szerelik fel. A következő pillanatban már csak egy lassan kihűlő salakdarab lebegett a helyén.

– Az örökiborg! – üvöltötte Van Dark. Kikapcsolta a csizma mágnes talpát, és aktiválta a hátára erősített hajtóművet. A kiborg nem tud különbséget tenni a kalózok és a vészjelzésre érkezett életmen-

tők között. A hajtómű beindult, Van Dark az arca elé emelte kezét. Végigszárguldozott a komor folyosón, a raktár felé. A plazmafégyverrel nem lehet sorozatot löni, van tehát egy pillanatrai ideje, amíg az őt fégyvert vált.

A férfi eleven ágyúgolyóként derékban kapta el az átjáróba kilépő őrt. A hatalmas ütéstől majdnem elveszítette az eszméletét, de legalább sikerült levérni a lábáról az ellenfelét. Bár a hajtómű leállt, a lendület egészen a túlsó falig vitte őket. Ismét óriási ütés érte a navahóit. Keze

elernyedett, a lézer messzire sodródott. Kábultan lebegve várta a halálos csapást.

– Kapitány, a kiborg halott..., illetve már nem működik – halotta néhány évszázadnak tűnő másodperc után Dolores hangját.

Megrázta a fejét, hogy kitisztuljon a látása, és a mellette lebegő őrré nézett. A navigátornak igaza volt. A kiborgot roncsá lőtték. Valószínűleg hosszabb időt töltött a raktárban, és ezalatt sikerült kismértékben regenerálnia magát. A kalózrobot keltette energia hullámok azután felriasztották, és elindult, hogy mindenáron teljesítse a kötelességét.

A navahói teljesen magához tért. Szemügyre vette megmentőjűk maradványait.

– Két újabb kérdés – gondolta. – Miért alkalmaznak egy rendőrségi hajón ilyen drága, testőri munkára kifejlesztett kiborgot? Egy páncélozott őrpók sokkal jobban megfelel a mélyűri viszonyoknak. Hogyan lehetséges továbbá az, hogy ezt a gépet – nem tudott emberi lényként gondolni a külsejében egyébként szinte teljesen humanoid gépezetre – hátulról érte a végzetes lövés?

Úrruhás ujját végighúzta a sebhely mellett.

– Egy rendőrségi lézer okozta a kiborg sérüléseit – mondta halkán. – Az, hogy

én nekirepültem, csupán feltette a pontot az i-re.

– Talán az egyik kalóz szerezett magának egyet a legénység fegyverei közül – vélekedett bizonytalanul Dolores.

– Lehet – felelte a kapitány. – Menjünk, keressük meg a túlélőt.

A plafon felé intett. Dolores bólintott. Felfelé fordította csizmáját, és bekapcsolta a mágnesalpákat. A következő pillanatban már szilárdan állt a plafonon. Várt egy pillanatig, hogy szeme hozzá szokjon az álláshoz, azután intett. Következő ellenfelüknek már nem lesz olyan egyszerű a dolga.

A félhomályos pótlafülke átkutatása nem vezetett eredményre. A fedélzeten dúló harc elpusztította a feljegyzéseket. A rendőrök holttesteit ott lebegtek, ahol meghaltak. Furcsa módon eggyel sem a kalózok tüzérése végzett. Sebeik alapján közelharcban veszítették életüket. A kalózok még csak ki sem fosztották őket. Úgy tűnt, a támadóknak nem maradt idejük a győzelem kihasználására. Mintha csak megzavarták volna őket.

A felderítők csupán a léket kapott részlegekbe nem tudtak bemenni.

Aztán rábukkantak a halott kalózokra is. Egy szénné égett katonatiszt alig felismerhető teteme körül lebegtek.

– Jason – szólott kommunikátorába Van Dark, – a mi helyzetünkhöz képest merről jön az életjel?

– A jel felerősödött. Mintha felébredt, vagy magához tért volna a kiküldője. A hajó biztonsági részlegében van a forrása.

– Akárki is van ott, a lehető legjobb helyet választotta ki. Ha valaki bent elszáncolta magát, a biztonsági részleget lehetetlen kívülről kinyitni.

Megálltak a nehéz páncélajtó előtt. A fémlapot korom borította. Látszott, hogy a kalózok megpróbálták átégetni. A hőség persze tönkretette az ajtó melletti kommunikációs paneleket is.

– Hogyan tovább? – kérdezte Dolores. – A segélykérő bent van, mi viszont ki vagyunk zárva. Talán próbálkozunk kopogással?

Van Dark vállat vont, azután az ajtóhoz lépett, és teljes erejéből megdöngötte. Maga is meglepődött, amikor a nehéz fémlap nesztelenül félrecsúszott.

A szűk, sötét szoba közepén egy izmos, félmeztelen férfi lebegett lótszerűen. Hosszú, copfba font ősz haja egészen sebheyles melléig leért, felsőtestét tetoválások borították. Csukott szemmel várta, hogy a felderítők belépjenek.

A biztonsági ajtó halk surranással bezáródott. Dolores egy parányi távirányítót fedezett fel a sebesült kezében. A férfi szeme hirtelen kinyílt. Mintha csak két vakítót, jegesen ragyogó fényezőrt csapott volna le a lányra.

– Elég sokáig eltartott, amíg végre ideértek – hallott egy szemrehányó hangot.

– Egy robot és egy kiborg akadt az utunkba – felelte hűvösen Van Dark.

– Igen? – mondta az idegen, és a kapitányra nézett. – Pedig azt hittem, hogy minden akadályt elhárítottam önök előtt.

Macskamódra nyújtózkodni kezdett. Lába éppen a padlóig ért.

– Nyilván maga annak a szánalmas kis hajónak a kapitánya. Nem árt, ha tudja kívül van dolga. Orlando Sancho di San Huan vagyok, a San Huan-i rendvédelem Csillagközi Dandárjának az ezredese. Titkos diplomáciai úton voltam, amikor a kalózok megtámadtak. De ez még távolról sem minden...

Az ezredes végigsimított bal karján egy

tetoválást, amit majdnem elfedett az alvadt vér és egy égett seb. A tetoválás fölött egy homályos fekete-fehér hologram jelent meg. Egy szövetségi egyenruhát viselő cerebrita képe.

– Ez az ember a Galaktikus Közjóért működik – mondta a cerebrita. A hangját alig lehetett érteni. Bizonyára megsérült a hologram. – Utasítok minden hatóságot és magánszemélyt, hogy a Szövetség területén és azon kívül is minden támogatást adjon meg...

A hang elenyészett, a kép semmivé foszlott.

– Látták, hallották. Teljhatalmú Megbízott vagyok. Engedelmeskedniük kell minden utasításomnak.

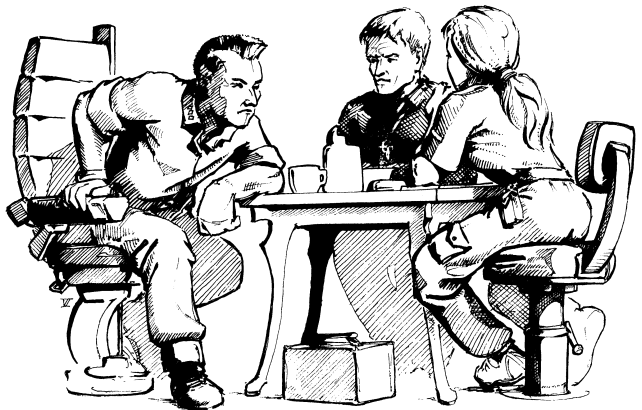
– Igenis, uram. Úgy lesz, uram – Dolores elsápadt. Bár már sokat hallott a nagyhatalmú Szektorközi Megbízottokról, akiket a Galaktika magjában meghúzó Birodalom küldött a vad Peremvidékre, a valóságban még sohasem látott egyet sem. Sőt, még olyan embert sem ismert, aki találkozott volna velük.

– Nos, ha megértették a hallottakat, akkor tudják, mihez tartás magukat...

A Megbízott egy pillanatra elhallgatott, mint aki egy súlyos döntésre készül, azután Van Darkhoz fordult:

– Kapitány, kénytelen vagyok elkobozni a hajóját.

folytatjuk...

BATTLETECH

Beszélgetőtársunk Bryan Nystul, a Battletech termékek fő tervezője

– Szerinted mi a Battletech népszerűségének oka?

– A Battletech sokfajta játék előnyeit egyesíti. Egyrészt stratégiai játék, de nem olyan bonyolult, mint a tökéletes valóságra törekvő hadi játékok. Tulajdonképpen minden további nélkül el lehet kezdeni a játékot az alapdobozból is. Másrészt a világnak olyan mély háttere van, mint a legjobb szerepjátékoknak. És persze ott vannak a hatalmas, lenyűgöző robotok, amelyek sokak képzeletét megragadják.

– Sokan teljesen irreálisnak tartják, hogy ilyen robotok valaha is legyenek.

– Az is. Persze azért fél lehet sorolni néhány érvet mellettük. Talán legfontosabb, hogy milyen pszichológiai hatást fejtenek ki ezek a hatalmas emberszerű gépezetek a gyalogságra. Jóval nagyobbat, mint a szokványos tankok. Végső soron azonban képzelőerő kérdése az egész. Fogadjuk el, hogy léteznek ilyen gépek, és kész. Onnantól fogva viszont már minden engedelmeskedik a logikának.

– Említetted, hogy a Battletechnek nagyon jól kidolgozott világa van. Nem válik ez egy kicsit a hátrányára? Teszem azt, lejátssza valaki a tukayyidi csatát, és nála a klánok nyernek. Ezek után semmit nem tud használni a később megjelent kiadványok közül, hiszen azok arra épülnek, hogy a klánok vesztek Tukayyidon.

– Sajnos muszáj követnünk valamilyen vonalat. Soha nem mondtuk azonban senkinek, hogy neki is kö-

vetnie kell azt, amit mi kitalálunk. Sőt, én magam nagyon örülök annak, ha nagyon sokféle Battletech világ van. Ha a te világodban a klánok nyerik a tukayyidi csatát, az nagyon jó. Onnantól fogva ugyan egy kicsit magadra vagy hagyva, hiszen csak darabjait tudod felhasználni az általunk publikált dolgoknak. Ha vállalsz, hogy sokkal többször kell a saját képzelőerődre hagyatkoznod, annál jobb. Hiszen megeremtheted azt a Battletech világot, ami igazán a tied.

– Ha már itt tartunk, merre halad a világ? A legutóbbi események szerint a klánok vesztek Tukayyidnál, a Farkas klán kettészakadt. Úgy tűnik, most éppen a Belső Szféra áll jobban; mi lesz ezután?

– Nem szívesen árulok el titkokat. Az talán jól látható, hogy mindig ügyeltünk az egyensúlyra. Sosem hagytuk, hogy bármelyik fél tartósan a másik fölé kerüljön. Valamelyik fél egy kicsit jobban járt, de aztán hamar történt valami, ami egy kicsit visszavetette. Azt megígérhetem, hogy ez így marad a jövőben is. Bár készülünk néhány nagy meglepetéssel...

– Valami új erő jelenik meg? Esetleg az idegeket?

– Nem, a földönkívüliekről még biztosan jó darabig nem lesz szó. Volt ugyan egy Mechwarrior kaland, amelyben sejtettük, hogy esetleg léteznek, de nem akarunk komolyabban foglalkozni velük a közeljövőben. Ami persze nem akadályozhat meg senkit abban, hogy a maga történeteibe beillessze őket.

– Milyen gyorsan halad a Battletech világa?

– Nincs igazán szabott sebesség. Volt már olyan, hogy kihagytunk 20-30 kevésbé érdekes évet, aztán egy-két év eseményeivel foglalkozó kiadványok jelentek meg öt-hat éven át. Mostanában nem várható ilyen nagy ugrás. Körülbelül egy-két év telik el a játékokban évente.

– Mennyire népszerű a Mechwarrior?

– Nagyon. Sokáig mi is csak úgy gondolkodtunk róla, mint a Battletech kiegészítőjéről, csak később jöttünk rá, mennyivel több van benne. Sokan játszanak Mechwarriort, anélkül, hogy a Battletechhez illeszteniék. A Mechwarrior nagyon alkalmas arra, hogy bármiféle sci-fi kalandot lejátsszanak benne. Sőt a Battletech világa is alkalmas rá, a hatalmas galaxisnak

csak egy nagyon kis része az, ami ismert és feltérképezett. Sokan játszanak klasszikus, ismeretlen világo-
kat felfedező kalandokat a Mechwarrior rendszerével.
Persze igazán akkor lesz kerek a játék, ha ötvözik a
Battletechkel. Éppen ezért adtuk ki nemrég a Mech-
warrior Companionot. Annak segítségével minden-
gond nélkül összeilleszthető a két játék.

**– Mi az a készlet, amivel szeretend érdemes ne-
kikezdeni a Battletech játzsásának?**

– Más harci játékokkal ellentétben, amelyeknél sok
tízezer forintot el kell költeni ahhoz, hogy értelmesen
tudjon játszani az ember, úgy próbáljuk megcsinálni a
Battletechet, hogy minimális befektetéssel is el lehes-
sen kezdeni játszani. Mindenképpen szükség van egy
alapdobozra. Igazán kezdőknek a Battletech dobozt
ajánlom, míg azoknak, akiknek van már egy kis gya-
korlatuk a játékokban a Citytechet. A Citytech ugyan
drágább egy kicsit, de jóval több szabály van benne,
bár valamivel kevésbé szájbarágós stílusban. Ezekkel
már jónéhány játékot le lehet játszani. Később jól jö-
het egy vagy két Technical Readout (talán a 3025 és a
3050), amelyek nagy változatosságot vihetnek a játék-
ba. Esetleg pár térképcsomag, ami nem elengedhe-
tetlen, de kényelmesebbé teszi a játékot. És persze a
regények. A regények nagyon fontosak. Nem kerül-
nek annyiba, mint egy kiegészítő, és gyakran mégis
sokkal többet mondanak el a világról. Nincs jobb esz-
köz, amivel az ember átérezhetné a világ hangulatát.

**– Kicsit gond volt a számomra, amikor a Battle-
techkel játszottam, hogy nem találtam sok
kezdőknek is jó scénáriót. A legtöbb scénárió
gyűjtemény megkívánja, hogy ismerjem a Battle-
techet, a Citytechet, a Battlespacet.**

– Ezt érezzük mi is, és próbálunk segíteni a dol-
gon. A nyáron jelenik meg a Battletech Classics, ami
csak olyan scénáriókat tartalmaz majd, amelyek ki-
fejezetten kezdő játékosoknak íródtak. A baj az,
hogy nagyon nagy a Battletech rajongótábora, és
ezek a gyakorlott játékosok mind saját maguknak
való scénáriókat követelnek tőlünk.

**– Hallottam, hogy sok helyen rendeznek Battle-
tech versenyeket; ezek hogy folynak?**

– Általában klán mechekkel, mint a Várnévért tör-
tenő harcok, egyes kiesésben.

**– Ehhez kicsit kapcsolódik a másik gond, amit
Battletech játzsás közben tapasztaltam: szinte
minden scénárió arról szól, hogy ki kell irtani az
ellenséget. Nem lehetne ennél izgalmasabb célo-
kat is kitalálni?**

– Dehogynem; és vannak is bőven olyan scéná-
riók, ahol nem az ellenfél megsemmisítése a cél.
Ilyen például az áttörés, amiben az egyik félnek el
kell jutnia mechjeivel a pálya túlsó szélére. Vagy ami-
kor valamilyen objektumot véd valamelyik fél, példá-
ul egy alkatrészkartárt. Minthogy a technika nagyon

visszaesett a Csillag Liga széthullása után, a mech
alkatrészek nagyon sokat érnek. De érdekes lehet az
is, ha valamilyen magas rangú személy utazását biz-
tosítják. Ilyenkor a konvojnak szintén át kell haladnia
a pályán, de a legfontosabb, hogy legalább egy jár-
mű túljusson. Persze ezeket sokkal nehezebb kie-
gyensúlyozni, hogy érdekesek legyenek, mint az
egyszerű üsd-vágd-nemapád scénáriókat, de kis
gyakorlattal megtehető az is.

**– Van mód arra, hogy nagyobb összecsapásokat
lehesse lejátszani? A Battletech alapvetően arra
alkalmas, hogy kisebb csatákat játszanak le vele,
ha túl sok a mech, már nagyon lassúvá válik.**

– A legnagyobb csatában, amiről hallottam há-
romszáz mech vett részt, de azt negyvenen játszo-
ták öt napig. A Battletech Tactical Manualban közöl-
tünk egy egyszerű, folyamatábra-szerű rendszert,
amellyel tulajdonképpen modellezni lehet egy hábo-
rút. Dolgozunk azonban egy másik rendszeren, ahol
tíz-húsz mechek jelképező csapatokat lehet mozgat-
ni egy nagyobb léptékű térképen. Aztán, ha a csapa-
tok találkoznak, a csata eldönthető pár kockadobás-
sal, vagy elő lehet venni a Battletech készletet és
lejátszani a fontosabb ütközetet.

NÁDORI GERGELY

Az alábbi részlet a Beholder Bt. gondozásában idén megjelenő Battletech regényből származik. Ez a regény a Kerenszkij vére trilógia első része.

Az előtűk magasodó *Centurion* nem volt olyan ormótan, mint némely más humanoid mech. Bár karscú sziluetttel tette, a gépagyúcső azonban, mely jobb karja helyén pihent, senkit nem téveszthetett volna meg. A fej ősi római sisakhoz hasonlított, de Kai és az őrmester tudták, nem pusztán dekorációs célokot szolgált. Több ezer érzékelővel látták el, melyek valójában az óriási hadigépezet szemét és fülét alkották.

Yen-lo-wangon nem lehetett látni a többi mech hő- és jégcsín áruháját. Mostanáig a Kestrel bolygón tárolták, az Allardok ősi birtokán. Fekete és barna fotásra festették, némi késsel vegyítve az arcpanel közelében, egy sólyom színeit utánozva. A bal mellkas felett a Kestrel Gárda ágaskodó sólymot formázó címere díszelgett.

Az alacsony férfi összerendezett.

– Tudja, láttam az első csatája közben.

– Ott volt a Solarison húsz évvel ezelőtt? – mosolygott tudálosan Kai.

A férfi megrázta a fejét.

– Hát, tulajdonképpen nem. Láttam, ahogy Peter Armstrong gépének támad, amikor először sugározta a csatát. Lássuk csak, abban az időben a Cor Carolin állomásoztam. Emlékszem, Armstrong *Griffinjét* bántamultam – talán *Marsnak* hívta...

– *Arésznek* – javított ki udvariasan Kai.

– Ja, *Arésznek* – az őrmester szégyenlősen vállat vont. – Hát, az a sok istennév megzavarja az ember koponyáját, nem igaz? Az a *Yen-lo-wang* is valami isten, ugye?

– A halottak istene a kínaiaknál – segítette Kai. – A Kilenc Pokol Királya.

Az őrmester szélesen elvigyorodott.

– Ja, persze. Ezért volt az a címe a csatának a holovideken, hogy „Az Istenek Küzdelme”. Hát, én végignéstem. Pillanatnyi elmezavaromban az apjára fogadtam – főleg, mert nyeresé esetén sokszorosan fizetett. Amikor a papája megnyuvasztotta Armstrongot, besöpörtem a jussomat. Megduplázták a nyerevényemet, mert meg is őrle a fickót.

Az őrmester olyan szeretettel veregette meg *Yen-lo-wang* lábát, mellyel mások csak imádott ebüket vagy lovukat illették.

– Sohasem hittem, hogy egyszer közelről láthatom ezt a gyönyörűséget – mondta szégyenlős vigyorral, amint visszafordult Kai felé. – Ha nincs ellene kifogása, uram, személyesen szeretném gondját viselni a mechjének. Tudja, afféle privát techje lennék – persze a többi dolog mellett.

Kai viszonzta az őrmester mosolyát, s komor gondolatai és érzései más vágyánra terelődtek.

– Nagy örömmel venném, őrmester, ha ön viselne gondot a mechemre – felpillantott a *Centurionra* – És biztos vagyok abban, hogy neki sem lesz kifogása ellene.

A tech bólintott, és újra megveregette a mech lábát.

– Cseppet se aggódjon, uram, a jó öreg Marty Rumble és *Yen-lo-wang* a legjobb barátok lesznek. Csúcsformába fogom pofozni.

Odalépett, hogy kiegyenesítse a kötélhágcsót, mely a mech vezérlőfülkéjéből a földre vezetett.

– Először is, másszon be, és lássuk, mit tud. Én a lóter irányítótoronyában leszek. Hívjon a 27-es sávon, amikor kész az indulásra.

Kai gyorsan felkapaszkodott a létrán. Amikor a mech pilótafülkéjébe ért, intett Rumble-nak, hogy lépjen el a létra mellől, és megnyomta a visszahúzó gombot. Amikor a létra visszatekeredett a mech állában elhelyezkedő tárolóba, a polarizált arcpanel leereszkedett, és a helyére csusszant. A szorosan lezárt fülke kiegyenlítette a nyomást, Kai füle pedig pattant eget.

A fiú belesípett a mech vezérlőülésébe, és levetette hosszú gyapjú nadrágját, csak egyszortját hagyva magán. A hűvös levegőtől libabőrös lett a lába, de amikor beindította a mech mellkasában izzó fúziós reaktort, érezte, hogy a kabinba meleg légáramok örvénylenek. Jól tudta, hogy a fülkében olyan tikasztó forróság támadhat, hogy sورتján kívül semmit sem lesz képes megúrtani magán.

Miután bekapcsolta az ide-oda kigyózó biztonsági öveket, előhúta a hűtómellény elektromos vezetékeit annak apró, bal zsebéből, és a vezérlőülés bal oldalán levő csatlakozóba illesztette. Néhány pillanatba telt, míg teste hozzászokott az érzetnek, amely ahhoz hasonlított, mintha millió csúszómászó tekerőgőze rajta, amint a lomha hűtőfolyadék áramlani kezdett a mellényben. Elmosolyodott, amikor eszébe jutott egyik oktatójának megjegyzése: „Még mindig jobb, ha az embert férgek másszák, mintha puhára fő.”

Kinyitott egy panelt a vezérlőülés jobb oldalán, és négy rövid kábelt húzott elő, meg egy darab fényes papírt. A med szenzor tapadóelektródáit kihámozta a papírból, és mindkét combjára és felkarjára felragasztott egyet. Majd a vezetékek lekerekített végét hozzácsatlakoztatta a négy elektródához, a túlsó, villás végeket pedig átfűzte hűtómellényének karikáin. A csatlakozók fémesen ütdötek egymásnak, amint hintázni kezdtek a torka közelében.

Kai a feje mögé nyúlt, és a vezérlőülés mögötti polcra leemelte a neurosisakját. A fejére illesztette, hagva, hogy súlya inkább a hűtómellény kipárnázott vállrészen nyugodjon. Körbecsavarja, és beállította, úgy, hogy a sisakba szerelt neuroszenzorok gyűrűje szépen hozzásimuljon a koponyájához. Kis ideig bajlódnia kellett, de végül sikerült elérnie a pontos illeszkedést. *Azt hiszem, megint le kell vágatnom a hajam...*

A med szenzor csatlakozóit a sisak nyakán levő aljzatokba illesztette. Amint próbaképpen elfordította a fejét, elégedetten tapasztalta, hogy a sisak hexagonális arcpanelje közepén áll. Végül összeillesztette a sisakot rögzítő tépőzárakat. A következő lépésre készen előrenyúlt, és megérintett egy világító sárga gombot a vezérlőpulton.

A komputer géphangja betöltötte neurosisakját.

– *Yen-lo-wang* vagyok. Ki akar bejelentkezni a Kilenc Pokol Királyánál?

– Kai Allard-Liao vagyok.

A hangfalak egy pillanatig csak gépies búgást közvetítettek, mielőtt a számítógép válaszolt:

– Hangninta azonosítva. Mi az egyetlen állandó szabály?

Kai nagyot nyelt.

– Tiszteled apád és anyád.

– Engedély megadva. Tudd, Kai Allard-Liao, hogy büszke rád apád és anyád.

Bekapcsolta az adóvevőt.

– *Centurion* a toronynak. Hall engem?

Rumble kissé ziháló hangja válaszolt.

– Pont most értem ide, hadnagy. Az irányítás készen áll. Felkészült?

– Minden rendszer működik.

– Remek. Forduljon az egy-nyolcvanas irányra, és induljon délnek. Sétáljon ki vele, utána felgyorsítva utazósebességre. A gyakorlótér nem éppen elsőosztályú. Leginkább érzékelőkkel felszerelt, romos acélszerkezetek, amiket a mech különböző azonosítókkal fog ellátni a kijelzőjén.

– Roger – Kai lenyomott két gombot a vezérlőpult jobb oldalán. – Diagnosztikai adatokat küldök a 30-as és 31-es sávokon. Külön a mechanikáról és külön a fegyverzetéről.

Rumble hangjában elragadtatás hallatszott.

– Ezt meg tudja csinálni?

– Aha. A berendezés választható tartozék, melyet a Solarisan használnak, hogy a bukmékekre követni tudják a mech teljesítményét a harc során. Ezzel le tudják állítani a fogadásokat, ha a mechet olyan belső károsodás éri, mely a nézőknek nem szembetűnő. Adatküldés indult.

Kai másodlagos monitorán adatok tömege szántott végig. Elég hosszan bámulta ahhoz, hogy megnyugodjon, a helyes információt küldi a helyes frekvencián, majd lehívott egy újabb programot, mely a *Yen-lo-wang* számítógépes diagnosztikai képét vetítette a monitorra. A számítógép jelezte, hogy a mech aktív fegyverzettriója élesre töltve, bevetésre készen áll. A többletsúly, és a mech speciális változatai miatt – főleg, mert a mech jobb karján levő Pontiac 1000 nehéz gépgyűjt egy könnyebb, Luxor típusúval helyettesítették – a *Centurion* mellkasáról lekerült a nagy hatótávolságú rakétaindító és a hozzá tartozó tára. A gépgyűjt löszertára a *Centurion* jobb mellrészében kapott helyett. *Yen-lo-wang* ezen kívül két közepes lézerral is büszkélkedhetett, törzsének elülső és hátsó részén.

A neurosisak Kai egyensúlyérzetének impulzusait egyenesen a számítógépbe továbbította, lehetővé téve az ötvenonnás fémóriásnak, hogy káprázatot könnyedséggel dübörögtön előre, majd forduljon délnek. A pilóta kérésére a komputer azonnal durva, mechanikus mozdulatokká alakította a mikroelektromos impulzusokat, azáltal, hogy áramhullámokat bocsátott ki a mech myomer zmainak összehúzására és elernyesztésére. Kai többéves tapasztalatával csaknem minden erőfeszítés nélkül elkormányozta a halálosztó masinát.

A *Centurion* merész, egyenletes léptekkel haladt kifelé a mehdokkból, de Kai még a legapróbb hibáját is észrevette, és korholta magát érte. Nem tűrte el magától, hogy a kéthónapos szünetet, amíg a Skondiára utazott, vagy általános kimerültségét kifogásként használja, hanem csak hajtotta magát, hogy egyre jobb legyen.

Jobb kezével megnyomott egy másik gombot a vezérlőpulton. Arcától egy méternyire, a kabin alacsony mennyezetétől körülbelül másfél méterre, egy két méter széles számítógépes holokijelző villant fel. Bár íve mindössze 160 fokos szöveget zárt, tökéletes, 360 fokos látómezőt biztosított a *Centurion* körüli területről. A kijelzőt halvány vonalak tördeltek előre, balra, jobbra és hátra mutató tűzvonalakra, a képeztől részben pedig két aranyszínű célkereszt is lebegett.

Az áttetsző holokijelző tisztá rálátást engedett Kai-nak a vezérlőpult, az adatmonitoraira, és a nagyon fontos termométerre. Ha távolabba összpontosított, kilátót a *Centurion* arccpaneljén túlra, bár a tűzméteres magasság kissé eltorzította a képet. Az alapkijelző a kinti terepet nagytűt formájában mutatta, melyhez látható fényt használt, s durván olyan illúziót keltett, mintha Kai gyenge távcsövön át nézte volna. A program, melyet a komputer arra használt, hogy digitalizálja a külső vizuális adatokat, felnagyította a legfontosabb részteket, és feliratozta az azonosított tereptárgyakat. Ebben az esetben ez az éleslövészetet jelző figyelmeztető táblák felbontásának növelését, valamint egy elshano légvadász azonosítását jelentette, melyről kiderült, hogy egy barátságos, hatvanöttonás *Lucifer*, mely a bázistól távolodási manővert hajt végre.

Kai bekapcsolta a rádiót.

– Kértem. Végsősebességre viszem *Yen-lo-wang*ot.

Kai anélkül, hogy megvárta volna a pályairányítás engedélyt, előrelódította a mechet, és felgyorsította lépéseinek iramát. A havas talajon végigdübörögtek a roppant fémtalpak, átsikarogva a kora teli hó jeges pánclján, és valóságosan felszántották a talajt. Ahogy a mech sebessége fokozatosan közelített a talajon való közlekedés óránként 65 kilométeres maximuma felé, Kai érezte, hogy felgyorsul a szíverése. *Kéthónapi semmittevés után micsoda nagy-szerű élmény.*

Rumble hangja szaggatottan érkezett a hangszóróból.

– Minden rendszer kítűnő, *Centurion*. Nálam tizenöt másodperc a hatótávolság. Az elektro-optikai módban nem fog mesterséges képeket kapni, csak magrezonancián vagy infravörösön. Mindhárom mód feliratoz. Készüljön. Sok szerencsét.

Kai a tűzgombokra csúszta ujjait a vezetőülés karfáján. A jobb kezével irányította a gépgyűjt és az elülső lézer célkereszzeit, a ballal pedig a hátsó lézert. A jobb hüvelykujja alatti gomb indította a gépgyűjt, míg két mutatóujjával a lézereket hozhatta működésbe.

Figyelmeztető kúrtjelek éles sívítása jelezte, hogy beért a gyakorlótérre. Hótalpas gyalogosok szaladtak szét egy kis fakunyhóból, amit a kom-

puter feléhez Goblin tankként azonosított. Kai a kivételt képre dobta az elülső célkeresztet, hagyta, hogy egy pillanatra aranyszínűben pulzáljon, majd hüvelykujját a tűzgombra szorította.

A *Centurion* gépgyűjtje ézengésszerű robaj közepette egy sor hasított urániumlövedéket lött ki. Felsővítettek a dombra, egyenesen a kunyhóig. Az ajtó milliányi szilánkra robbant, majd semmivé lett a tető, zsindegydarabokkal telehintve a hőfödte dombot. A pillanat törtrészéig a rozoga szerkezet egyben maradt, bár úgy festett, mintha láthatatlan lánccfürész vágta volna ketté. Aztán, miközben Kai a gépgyűjt egyenesben tartásával sorsködött, a fémzivatart darabokra szaggatta az építmény megmaradt részét.

A komputer szinte azonnal *Valkyrie* feliraltot illette egy bal oldalt feltűnő, horpadt, darabokra tört olajfúrótorony rozsdásodó tetemét. Kai villámgyorsan ráküldte az arany célkeresztet, majd telibe kapta a tűzrsre szerelt közepes lézerral. A rubinövös sugar alacsony pályát írt le, és a havat terjedelmes, gomolygó párácsóvákká hevítette. A gőz felszállt, és vaskos, fehér felleggel gomolygva borult a toronyroncs fölé, elhomályosítva Kai látóterét.

Kai bal kezével elektro-optikai üzemmódból magnetikus rezonanciára állította a kijelzőt. A berendezés a normál vizuális analógokról a terep vektorgrafikus képére váltott. Fél másodpercre felvillant a torony teljes valóságában, majd a komputer összetörte az objektum vonalait, és a könnyű mechléte sziluettségbe rendezte, melyet képviselni hivatott.

Kai felvitte a célkeresztet, és újra elsütötte a gépgyűjt. A kijelzőn acél keresztelmegek villantak és hasadtak szét, ahogy a nehézfegyver lövedékei átcsapódtak rajtuk. A számítógép ábrázolása, mely azt vette figyelembe, hogy milyen természetű károkat okozott volna a támadás egy *Valkyrie* esetében, a mech mellkasáról szerteperkedő páncéldarabokat mutatott. Kai látta, amint a *Valkyrie* megbillen, mialatt elsődleges adatmonitorán végigsorjázta a hihetetlen károkról beszámoló adatok.

A *Valkyrie* összeroskad, míg valós megfelelője lassan omlott a talajra. Mögötte a komputer újabb képzeletbeli veszélyforrást azonosított, majd egy még egyet. Kai gondolkodás nélkül végigszántotta a pályán. Amikor a mechjében fokozódó hőség hatására a hőjelzők kékről zöldre, majd sárgára váltottak, ideiglenesen felhagyott a gépgyűjt használatával, és a lézerekre összpontosított. Bár azok kisebb rombolást okoztak – és az elülső lézer hajlamos volt túl alacsonyra célozni –, kevesebb hőt termeltek.

A kör végén Kai izadságban fürödve hangosan felnevetett.

– Úgy érzem, mintha holtamból támadtam volna fel. Szuper volt!

FORDÍTÓTA: TÓTH JUDIT

EMBER ÉS KRÓM

>>>>> [Az alábbiakat Fejszés Ember írta, és a saját tapasztalatairól számol be. Vannak bőven. Ajánlom mindenkinek, akinek kiberen jár az esze, hogy bővítse a horizontját, és olvassa el a szöveget. Ja, és még valami. Ezúttal nem örülnék, ha bárki is belepiszkálna a fájlba. Aki mégis megteszi, annak velem gyűlik meg a baja.] <<<<<<

—Káosz Kapitány <05:08:35/11-17-56>

Tizenhárom éves voltam, amikor megkaptam az első kiberemet. Egész addigi életemben ott éltem, ahol megszülettem, Puyallup egy feldúlt negyedében, amit mi csak Tűz-saroknak hívtunk. Igazi neve is volt, de az csak a „hivatalos” dokumentumokban szerepelt, azokkal mi meg nem sokat törődtünk. A Tűz-sarok volt a mi darabkánk a világból, és ha a város többi része nem törődött velünk, cserébe mi sem törődtünk övelük.

Tizenharmadik születésnapom körül idősebb féltestvérem, Fizz és én éppen a helyi bandával lógtunk. Saját magunkat – igen ötletesen – Tűzokádóknak hívtuk, a búvóhelyünknek pedig – amint azt ki lehet találni – a Tűzbarlang nevet adtuk. Vad nevünk ellenére lányokat is felvettünk a bandába. Teljesen azért nem buggyantunk meg.

Fizz és én addigra már elég nagyok voltunk ahhoz (vagy elég okosak – akkoriban nálunk idősebb Tűzokádók is tartoztak a bandába), hogy felismerjük, a bandában semmi sem fog történni. Igazából még csak nem is voltunk igazi banda; legalábbis senki sem tekintett minket annak. Mi magunk neveztük így magunkat, mert azt hittük, hogy ettől Valakik leszünk.

Nos, Fizz és én a valóságban is valakik akartunk lenni. De még alig kezdtük el szövegetni gyerekes terveinket arról, hogy valami érdekes dolgot fogunk csinálni, amikor a Fejvadászok felbukkantak a Tűz-sarokon. (Tudom, ez az egész úgy hangzik, mint valami pocské trideófilm forgatókönyve, de hát így történt.)

A Fejvadászok orkokból és emberekből álló igazi banda volt, akik a pusztulat tőlünk északra fekvő részeiben terítették a JMÉ-t, virtua-pornót és egyéb jópofa dolgokat. Amennyire vissza tudok emlékezni, a Tűz-sarok valami Fekete Zászló nevű bandához tartozott, de közülük soha nem láttunk senkit sem. (A helyi kereskedők és bolttulajdonosok ugyanezt persze nem mondhatták el magukról, de hát én akkoriban még csak gyerek voltam. Mit tudtam arról, hogyan mennek a dolgok?)

Tudtuk, hogy valami hercehurca zajlik a környéken, de nem nagyon törődtünk vele. Amikor meghallottuk, hogy a Fejvadászok arrafelé szimatolnak, az sem mondott nekünk semmit.

Aztán egy keddi napon a Tűz-saroktól alig egy háztömbnyire a Leo Kunyhója nevű kis bár felrobbant. Kora este történt a dolog, akkor, amikor mi még az utcán lófráltunk. Lerohantunk a Kunyhóhoz: csípős füst ülte meg az utcát, és a kövezetet mindenfelé égő fadarabkák borították. A törmelék között egy magas, szikár, feszes bőrruhát viselő férfi állt, csizmáján csillogó ezüstsarkantyúval, és egy tekintélyes kinézetű puskával a háttára erősített tartóban. A férfi éppen cigarettára gyújtott az egyik izzó roncsdarab segítségével. A felnőttek és a környékbeli srácok egyaránt tisztelaban maradtak tőle.

A férfi pökhendien körbenézett, majd a háta felé nyúlt. Azt hittem, a puskájáért nyúl, de csak varkocsba között haját vette elő. Kibontotta copfját, és a gumit úgy tartotta a kezében, mint valami fojtóhurkot. Aztán elvigyorodott, és a bár maradványaira mutatott.

– Nem is rossz – mondta. – A régi fa jól ég. Jegyezzétek ezt meg.

Elstéált, és senki sem állt az útjába. Kicsit távolabb hat, bőrruhába öltözött keményfiú várta. Aztán elmentek mind. Valakitől megtudtam, hogy ők a Fejvadászok, és hogy átvették a Tűz-sarkot a Fekete Zászlótól.

Ez még nem is lett volna baj. Az új tulajdonosok letették a névjegyüket a Leo Kunyhójával, de hát ez Leo hibája volt. Nem akart többé védelmi pénzt fizetni – az ő baja. Az igazi gond akkor kezdődött, amikor valaki más sem akart fizetni. A Fejvadászok azt a helyet nem robbantották fel; az az üzlet betonból és kemény téglából épült, oda rettentő nagy pokolgépj kellett volna. Nem, a Fejvadászok inkább elkapták Bicskást, a bolttulajdonos tizenegy éves fiát. A srácot aztán darabokban kiszögezték a bolt biztonsági kapujára.

És Bicskás egyike volt a Tűzokádóknak.

Mire véget ért a harcunk, csak kevesen maradtunk, és mindannyian megváltoztunk. És a Tűz-sarok lett az a hely, ahol a mieink halomra hullottak a három éjjelen át tartó eszeveszett, gyermeki dühvel zajló bosszúhadjáratban. A mai napig sem értem, hogyan történhetett ez meg. Bicskás halála után alig egy hét telt el, és alig maradtunk néhányan Tűzokádók – de Fejvadász egy sem

maradt. Senki. Megöltük őket mind, nőket, férfiakat, még egy kislányt is. Sosem tudtuk meg a nevét.

En megúsztam. Fizz is. Fizz csaja, Bethie is. De mindnyájan nagy árat fizettünk érte. Fizz három ujjat elvesztett a bal kezéről, és hatalmas, vörös forradás maradt a hátán. Bethie-nek attól kezdve másképp kellett viselnie a haját, hogy eltakarja a nyaka tövénél éktelenkedő égési sebeket. En megvakultam. Azt mondták, túl közel álltam egy puska torkolattüzehez. Biztosan így volt, én nem emlékszem rá.

Igen sajátos módon fogtam fel a dolgot. Tíz jó barátunk meghalt. Fizz és Bethie megsebesült, én pedig megvakultam. De mindez nem számított. A Fejvadászok nem voltak többé, és megbosszultuk Bicskást. Ha ezért a szemem világával kell fizetnem, ám legyen.

Fizz ezt másképp gondolta. Két hónappal később szemet szerzett nekem.

A szememet ért sérülés csak felszíni volt, a látóidegeket alig érte bántódás. Fizz egy ősz hajjú, öreg utcai sebésznőhöz vitt el (bizonyos Ms. Chinhez, aki nevével el-

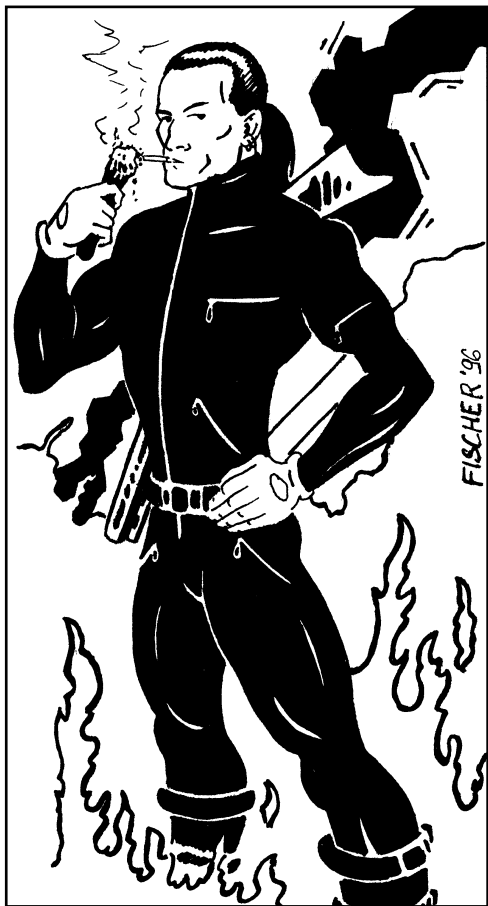
lentétben nem kínai volt). Kétféle szemet kaptam tőle – bal oldalra egy B&L Envisio 280L-t, jobb oldalra pedig egy Fuchi-Tanner AVX-et. Az egyik kék volt, a másik barna. Három nappal később Ms. Chin levette a kötéseket, és beültette a mikroakkumulátorokat. És újra láttam.

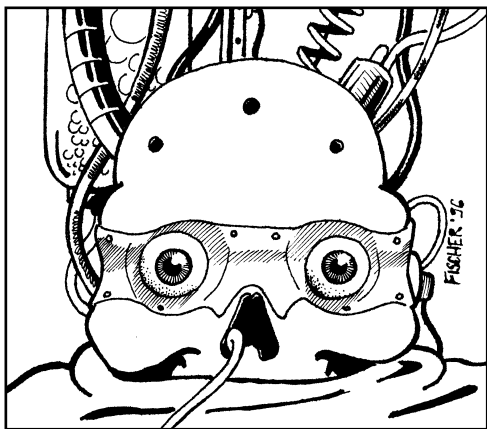
Nem olyan lett, mint amilyenre számítottam. Akkoriban csak annyit tudtam a kibernetikáról, amennyit a reklámokból és trideóműsorokból lehetett hallani. A média állandóan háborgozató sztorikat mesél kiberekből és utcai kemény legényekről, akik úgy döntöttek, hogy felkiberezzék jobb az élet. A valóság egészen más. Azok az emberek, akiket ismerek, már benne voltak az üzletben, amikor beültetéseket szereztek maguknak. Azok az emberek, akiket ismertem, és akik azért kiberezték fel magukat, hogy bekerüljenek az üzletbe, mind halottak. Nem is hiányoznak.

A trideóban amikor a kiberszamaráj szemén keresztül láttatják a történetet, mindig kicsit megváltoztatják a képet. Igazából sosem gondoltam bele, mit jelenthet ez a valós életben. De most a saját szemem lett olyan, mint két apró trideókamera. Néha túl éles, túl részletes volt a kép, és a színek is másnyelnek voltak, mint korábban. Eleinte a bal szemem gyorsabban állt élesre, mint a jobb, és ettől pokoli fejfájást kaptam – egy hónap múlva szerencsére kijavították. Néha hanyás lett a kép, vagy ugrált egyet-kettőt, mintha nem lenne jól behangolva. Erős szürkületben jobban láttam a tárgyak alakját, de a részleteket nehezebb volt kivenni. A legnagyobb változást azonban egy aprócska kis dolog jelentette. Ezt mindig lehetett érezni, különösen reggel, amikor a szemem hidegebbnek érződött a testem többi részénél. Amikor a testem ellazult, elfáradt vagy pihent, a szemem továbbra is változatlanul működött, akár egy gép. És rajta keresztül a dolgokat is másképpen láttam.

Most nem a fizikai képről beszélek – én magam reagáltam másképpen a látottakra. Mintha távolról néztem volna azt, amit néztem. Egy ideig olyan volt, mintha kamerán keresztül szemlélném a világot; minden valótlannak tűnt, mintha kukkoló lennék a saját életemben. Ez a fajta távolságtartó érzés csak néhány hétig tartott, amíg rendbe nem hozták a fókuszproblémát, de azért megtette a maga hatását. Akkoriban örültem neki. Távoll akartam maradni a dolgoktól.

A szem volt az első, de messze nem az utolsó kiberverem. Még ma is megvan az a pár, de már nem használok őket. Emlékek. Az egyik pontosan ugyanúgy néz ki, mint akkor, a másikat jobban megviselte a használat. Most is van kiberszemem – sosem bajlódtam bio-beültetésekkel – de a mostani pár sokkal jobb, mint az első – többre került, mint egy átlagos bérrabszolga egyévi keresete. Látok a sötétben, látok az infravörös tartományban, adatokat is megjeleníthetek rajta, satöbbi, satöbbi. A képminőség sokkal jobb, főleg azért, mert közben nagyot fejlődött a kibertechnika. A távolságtartó érzés most is megvan, de már megszoktam. Azért még mindig rámjön néha ez az elidegenedés, ahogy a körülöttem kibontakozó eseményeket szemlélem. Azt mondják, sokat bámulok mereven – és nem pislogok közben, mivel a külső

szemlencsét elektrosztatikus mező védi a szennyeződésektől. Azt mondják, nyugtalanítom az embereket a nézésemmel. Tudom, mit értenek ez alatt.

Néhányszor szándékosan felhasználtam a távolságtartó érzést, amikor nem akartam érzelmileg befolyjni a dolgokba. Olyan volt, mintha az emberek – magamat is beleértve – csak egy trideóműsor szereplői lettek volna. Ha a szükség úgy hozta, felvettem a kőkemény samuráj stílust. Voltak szituációk, amelyekből nem lehetett másképpen kikeveredni. Hogy büszkén tekintek-e vissza a múltamra? Nem mindig. De még mindig élek, és benne vagyok az üzletben.

A szembeültetésem után egy évvel kifutófiúként dolgoztam a jakuzának. A jakuza akkor jelent meg, amikor a Fejvadászok eltűntek. Sokkal keményebbek voltak mindenkinél, de törődtek a környékkel, ahol működtek. Amikor leégett egy DeLosky utcai bérház, a lakásukat veszített emberek számára nem a város vezetősége szerzett átmeneti szállást, hanem a jakuza.

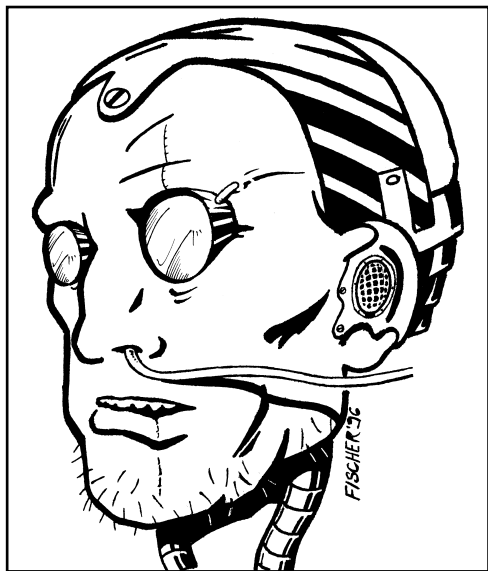
Miután megtudták, hogy mi történt a Fejvadászokkal, megkeresték Fizzt, Bethie-t és engem is, persze külön-külön. Fizz azt mondta, hogy köszöni, de nem akar velük dolgozni; ők erre bólintottak, és tudomásul vették. Belőlem jakuza kifutófiú lett tizenégy éves koromra. Még nem voltam árnyvadász – akkoriban még senki sem tudta, mit jelent ez a szó. Üzeneteket közvetítettem, leveleket hurcoltam, és egyéb kis dolgokat csináltam nekik. Idővel aztán komolyabb munkákat is kaptam. Hideg Szemek hívtak.

Tizenhat éves koromban kaptam a karpengémet. Mindjárt kettőt, mindegyiket a jobb karomba. Az egyik a csuklóm mögül nyúlt előre, a másik az ellenkező irányba, a könyököm mögött. Ms. Chin azt mondta, még soha senkit nem látott, aki így építette be a pengéit. De így veszélyes srác lettem, és akkoriban éppen erre volt szükségem. A karpengék többsége csak előre nyúlik, az elől álló ellenfélre veszélyes; aki hátulról cserkészi be az embert, nem számít rá, hogy az áldozata könyökéből is kaphat egy pengét a gyomrába. Előnyre tettem szert tehát, és tudtam is, hogyan hasz-

náljam ki ezt az előnyt. Egyszer rámtámadtak ketten, hogy elvegyék a készpénzes zsákot, amit éppen szállítottam, de a jobb karom egyetlen suhintasával mindkét ürgét el tudtam intézni. Nagynak éreztem magam.

A pengék hatalmat kölcsönöztek. Bár csak kifutófiú voltam, a pengékkel sikerült megoldanom néhány kisebb problémát saját kezdeményezésemre. A jakuza közben szemmel tartott, és tetszett nekik, amit láttak. A pengéim magabiztosá tettek, és ez meg is látszott. Tudtam, hogy ott vannak a helyükön. Ha megcsavartam egy kicsit a jobb csuklómát, máris megéreztem őket. A csuklómát persze messze nem tudtam olyan szabadon mozgatni, mint annakelőtte, de úgy gondoltam, megéri ez az ár. Tudtam, hogy akárkit meg tudnék ölni, ha a közelébe kerülök, és némi gyakorlással azt is elértem, hogy a támadás tökéletesen természetes mozdulatnak hason. Egy kicsit jobban kihúztam magam, és keményebb hangon kezdtem beszélni. Az utcán már ismertek néhányan, és úgy tettem, mint aki már nem fél annyira a jakuzától. Ezt ők is észrevették, így előrébb léphettem.

Hűszéves koromra én irányítottam a kifutófiúkat. Nekem jelentettek; én mondtam meg nekik, hogy hova menjenek és mit csináljanak. Addigra már volt pisztolyom is, egy öreg Colt Comanche, fegyverkapcsolattal szerelve. A fegyverkapcsolattal sok bajom volt: kétszer is ki kellett cseréltetnem, mire rendesen működött. Addigra Ms. Chin helyett egy bona fide jakuza dokihoz jártam. A jobb karomba ültette be a fegyverkapcsolat vezetékeit, így jobban örültem volna, ha a bal kezemben lettek volna a pengék. A műtét után megmaradt egy kis forradás, de nem nagyon zavart a dolog. Sőt, még örültem is a forradásoknak. Azt hittem, nagyobb tekintélyem lesz tőlük. Úgy éreztem, hogy vagyok Valaki.

A fegyverkapcsolat gondoskodott róla, hogy melegnek érezzem a Comanche-ot, ha ki van biztosítva. Ügyes kis ötlet, mely nyomán mélyebb értelmet nyert a régi szólás: „Egy meleg pisztoly maga a boldogság.”

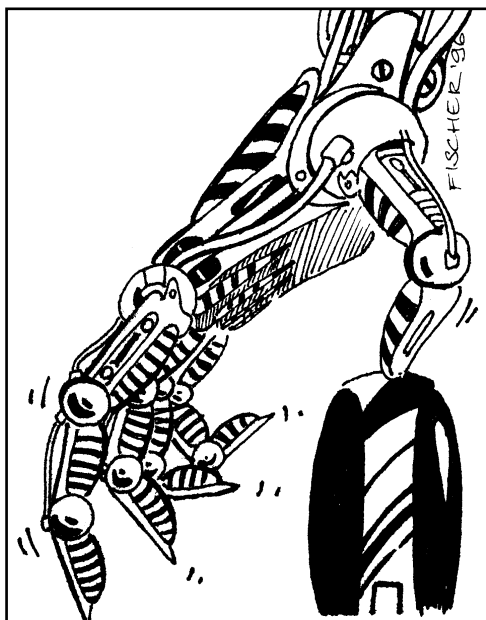
Addigra már senkitől sem türtem el, hogy molesztálgjon, csak akkor, ha elég fontosnak tartottam az illetőt. Egy csomó barátom eltávolodott tőlem emiatt. A Tűz-sarkon csak ritkán fordultam meg, és az emberek olyankor sem akartak beszélni velem. Fizzel azért rendszeresen találkoztunk. Fizz akkor kibővelem volt egy Kalaptartó nevű night klubban, valahol a környéken. Bethie egy évvel ezelőtt belezúgott a JMÉ-zésbe, Fizz pedig lecserélte őt egy másik csajra, akit Monának hívtak. Fizznek nem volt más kiberje, csak ujjpengéje. Gyengének tartottam őt.

Tulajdonképpen egészen jól megvoltam a jakuzával, de egy esetben úgy oldottam meg egy ügyet – akkor öttem először embert –, hogy velük nem konzultáltam előtte. Akkoriban a jakuza szervezetben máshol is felmerültek hűség-problémák, ezért úgy döntöttek, hogy nem bocsátják meg nekem az önkényeskedést. Egy szó, mint száz, kikerültem a jakuzából, és újra Ms. Chinnél kötöttem ki. Haragudtam rájuk, és nem akartam életem végéig a bal kezemen viselni a jakuza tetoválást, ami a kudarcomat hirdette, ezért kicseréltem az egészet. Nem kell persze valami falrengető dologra gondolni, csak egy új kezecskét kaptam némi szintetikus bőrral.

Azt tanácsolom, ne higgyétek el, amiket a szintibőről reklámoznak, cimborák. Az a cucc igazi macera. Talán egy kicsit strapabíróbb az igazinál, viszont nem gyógyul. Ha megsérül, ki kell cserélni. Az évek folyamán annyi új bőrt kaptam összesen, hogy azzal ezer kezecskét meg lábat be lehetett volna borítani. Az én szakmában a testnek sokszor esik baja.

A jakuzától való elválásomat követő hónapokban néhányszor Fizznek segítettem, és mindenféle melót végeztem. Aztán a derült égből egyszer csak megkaptam az első igazi árnyvadászai munkát. Nem kell semmi különlegesre gondolni, egyszerűen csak jött egy üzenet, hogy egy Johnson nevű pasas szeretne velem találkozni egy félreeső helyen. Ebből már azonnal lehetett tudni, hogy itt nem a szokásos alkalmi melóról lesz szó. Később kiderítettem, hogy a vadászat a Renrakuval áll kapcsolatban. Azt is megsejtettem, hogy ki ejtette el a nevem a megfelelő helyen, de bizonyítani sosem tudtam a dolgot. Azóta sok vadászatot végrehajtottam már az ő megbízásukból, de tévedés ne essék, nem vagyok cégszolga. Közél sem. Egyszerűen csak jól kijövünk egymással. Soha nem gondolkodtam el rajta, hogy miért. Mindig rendesen fizettek, és rajtuk keresztül sikerült árengedményt szereznem az újabb kiberveimre. Nyakig benne voltam akkor már az árnyvadász üzletben, és szükségem volt rá, hogy a csúcson tarthassam magam.

Végül króm lett az egész bal karom. És sokkal többször taccsra is tettem, mint a hús-vér jobbat. Valószínűleg kevésbé óvatosan bántam vele. Tudtam, hogy többet bír (a hülye szintibőr kivételével), ezért folyton olyan helyekre dugtam, ahová pedig nem kellett volna.

Egyszer le is szakítottam, az elég bizarr érzés volt. Felárat fizettem a teljesértékű fájdalomérzékelőkért (ha ez az extrafelszerelés az utatokba kerülne véletlenül, vegyétek meg; az életeket mentheti meg), így a nagyobb súly és a másfajta mozgathatóság ellenére is a saját karomnak érződött. Akkor szakadt le, amikor megbirkóztam egy vendiővával Athabascában. Mindketten alaposan meglepődöttünk, amikor a karom ott maradt a karmai között. A fájdalomérző elektronika automatikusan kikapcsol, ha valami ilyesmi történik, így aztán egy gigászi rántást éreztem, és – pukk! – a vendiőgő hátratántorodott, kezében a karommal. Csak bámultam. A szörnyeteg rámnézett, aztán nekiállt megkajálni a zsákmányát. Amíg megkóstolta, milyen íze van a krómnak (és egyre jobban megzavarodott), én magamhoz tértem, felvettem a földről a Comanche-omat, és két golyót lőttem a jobb szemébe.

Lővével mindenféle kiegészítő cuccokat szereltem a karomba, de mindig ügyeltem rá, hogy kívülről minden a lehető legátlagosabbnak tűnjön. Ha az ember úgy néz ki, mint két tonna halál, az néha hasznos lehet, de én inkább azon a véleményem voltam, hogy többet használ, ha veszélyes, de amúgy emberi fickónak látnak az emberek. Sokan tanácsolták, hogy cseréltessem ki a jobb karomat is. A dokik közül sokan úgy vélik, a dolgok jobban működnék párosával; nem tudom, hogy érték ezt: pszichológiailag vagy fizikailag. Nem hallgattam rájuk – úgy gondoltam, egy kar éppen elég. Úgy fest, most már nincs sok választásom.

Az első huzalozott reflexeket nem sokkal a vendiő eset után kaptam meg. Gyűlöltem. Félelmetes előnyt adott a harcban, de cserébe teljesen elvesztettem az

irányítást a saját testem fölött. A huzalozott reflexszel az ember *állandóan* harc készségben van. Egy kis zaj, egyetlen kis mozdulat elég, hogy beindítson. Évekbe telt, amíg megtanultam, hogyan tartsam kordában a gyorsaságomat. Nem véletlenül hívják a dolgot huzalozott *reflexeknek*. A reflex automatikus; az ember érzel valamit, és a reflex átveszi az irányítást, és kiemeli a gondolkodás/döntés/válaszadás időt az egész folyamatból. Az észlelt veszély egyenlő a reakcióval, így az ember reméli, hogy a veszély valóságos is volt. Már rögtön az elején tettem róla, hogy biztosan ne veszítsem el a fejem. Az ötlet nem vallott ép észre, mégis bebiztosított fegyverrel mászkáltam. Egyetlen gondolatparanccsal a másodperc törtrésze alatt tűzkész állapotba kapcsolhattam a fegyveremet, és szükségem volt arra a néhány milliszekundumra, hogy ura legyek a saját reflexeimnek.

En is ugyanúgy kezdtem viselkedni, mint azok a szamurájok, akiket korábban betegre röhögtem magam. Mindig háttal ültem le a falnak, nem csak azért, hogy senki se lopakodhasson mögém, de azért is, hogy a *barátaim* is szemből közelítsenek. Így az elektronikám nem ugrik be feleslegesen, és nem nyírom ki a haverjaimat úgy, hogy nem is akarom. Nyitva tartottam a szemem, mindenhová odanéztam, mindenkinek követtem a mozgását. Szükségszerűségből paranoiássá váltam. Szerencsém volt – senkit sem öltem meg véletlenül. Fizt viszont rengetegszer megcáptam, és arra is volt jócskán példa, hogy egy-egy

túlságosan közel merészkedő járókelőnek lekentem egyet. De semmi több.

Szerzettem némi kommunikációs kibervert is a fejembe, így megtanultam, hogy az utcai szamurájok miért beszélnek mindig magukban. Valójában Johnsonokkal, közvetítőkkkel, kapcsolatokkal beszélnek, olyan emberekkel, akiktől munkához juthatnak. Arra is rájöttem, hogy egyesek ténylegesen magukban beszélnek azért, hogy mindenki azt higgye róluk, nyakig benne vannak az üzletben, és éppen lesik a piacot. Az igazság azonban az, hogy az esetek túlnyomó részében ezek az alakok a mamukájukat hívják fel, vagy a barátnőjükkal társalognak.

A biovertől féltém, ezért sokáig nem volt vele dolgom. Úgy véltem, a króm az legalább a króm. Az gép, és azt el tudom fogadni. A testem egyes részeit féltre cserélték – semmi vész. Az orvosok már évek óta kis gépezetekkel helyettesítenek mindenféle szerveket. Műszív, műtüdő, műgyomor, művese, satöbbi – az ilyesmitől senki sem fél, így nekem is tök természetes volt a dolog. De a biover, ezek a genetikailag megtervezett és tartályban növesztett cuccok, ezek azért készültek, hogy jobb legyenek, mint az eredetiek, amiket a természet adott. Ezenkívül kiberverrel általában olyan testrészeket szoktak kiváltani, amik már nem funkcionálnak egyáltalán (néhány keményfiú kivétel ez alól, de ezek általában hamar a hullaszákban végzik). A biovernél azonban fogják és egy amúgy tökéletesen működő szervet lecserélnék egy tartályban

élesztett sejt kupacra, amelyről remélik, hogy jobban fogja végezni ugyanazt a feladatot.

Szóval gazoltam az ilyesmitől. Nagy sokára aztán belementem az izomhelyettesítésbe, miután sikeresen meggyőztem magam, hogy ez lényegében csak olyan jellemzőkben tér el a kibernetikus izmóktól, amikről csak a tudósok meg a fehérköpenyesek tudnak órákig elvitatkozgatni. Végeredményben elégedett voltam a választásommal. Érezni lehetett a változást – gyorsabban és keményebben ütöttem, és a nehézfegyverek kezelése közel sem okozott akkora megterhelést. Úgy éreztem, mintha gördülékenyebben, simábban mozognék, bár még ma sem vagyok biztos benne, hogy ez tényleg így volt, vagy csak beképzelteltem magamnak. Mintha az egész testem nagyobb összhangba került volna önmagával.

Ákárcsak az első króm, az első darab biover is megnyitotta az utat a társai előtt. Egy utcai doki egyszer belémmiyomott egy adag szimbiótát, hogy gyorsabban fel tudja épülni, ha valamikor ellátnák a bajomat; a szerzőtől elképesztően jól éreztem magam, és egyáltalán nem zavart, hogy a zsebemben állandóan szendvicseket kellett hordanom, hogy fedezni tudjam a megnövekedett kajaszükségletemet. Mindig is nagyevő voltam, és nagyon sokat kellett edzenem, hogy eltüntessem a súlyfölösleget, így a szimbióták még szívességet is tettek nekem. A hatásukra mintha állandó, enyhe hőemelkedésem lenne, de ez a kis kényelmetlenség igazán megéri. Vicces, de azóta még csak náthás sem voltam.

A legutolsó bioverem egy ronda adrenalin-pumpa volt. Kétszer is majdnem szívrohamot kaptam tőle (szó szerint), az egyiket éppen egy városi bunyó meccs csapattestekintése közben. Túl sok pénzemet tettem föl a csapatra, és nagyon ciki volt, hogy beindult a pumpám. Nem véletlenül beszélük, hogy ezek a cuccok nagyon érzékenyek. Az orvosom azt is mondta, hogy a vérnyomásom egy kicsit magasabb a normálisnál, és figyelmeztetett, hogy ne sózzam meg nagyon a kajámat. Mindegy, így sem fizetek nagy árat, mert ez a kis bioketyere már többször is megmentette az életemet. A pumpa miatt olyan sebeket elbírtam, amelyek egy elefántot is ledöntöttek volna, és mozgóképes maradtam legalább addig, amíg kímáztam a darálóból. Persze szinte teljes fizikai összeomlással fizettem érte. Nem viccelek: az ember ilyenkor jó néhány napon át mozdulatlanul fekszik, és utána még egy újabb hétig gyengébbnek érzi magát egy koraszülött csecsemőnél. De életben maradtam, és ez a legfontosabb.

Az elmúlt hat évben nem nagyon kaptam új cuccokat, csak kisebb javításokat és cseréket hardverben és szoftverben egyaránt. Négy évvel ezelőtt megerősítettem a csontjaimat, de azóta is állandóan érzem magamban a műanyagot. Nem mintha a doki rossz munkát végzett volna, de esküszöm, hogy néha érzem, amint az ízületeim egymáshoz dörzsölődnek. Az is lehet persze, hogy ez már az öregkor kezdete. Meg kéne nézteni a dolgot; de azt hiszem, most már egy kicsit elkéstem vele.

Szóval most én képviselem a csúcstechnikát. Sőt,

még annál is többet – hamarosan, legalábbis. Az orvosok háttorzongató részletességgel elmagyarázták, hogy mit fognak velem csinálni, és képeket is mutattak. Sőt, még azt is megengedték, hogy magam válasszam meg, meddig hagyom elmenni őket. A leg-egyszerűbb változatban javarészt ugyanúgy néznék ki, mintha magam volnék, de hát az hazugság lenne. A választásom igazán fellelkesítette a dokikat. Még ők *köszönték meg* nekem, hogy „ennyire bátor” vagyok. Néha örülök a dolognak – legalábbis amennyire képes vagyok ilyesmire, ha jobban belegondolok –, mert így nem fogok meghalni. Még nem állok készen a halálra. Máskor meg azon tűnődöm, vajon az az „élet”, amely felé haladok, vajon megéri-e, hogy legyen. Gyerekkoromban sosem jártam templomba, de több embert is ismerek, akik hisznek valamiben, amit ők léleknek neveznek. Ha nekem is van ilyenem, akkor mi fog vele történni? Megváltozik? Egyszerűen csak elszáll? A franca, fog ez egyáltalán megszámítani?

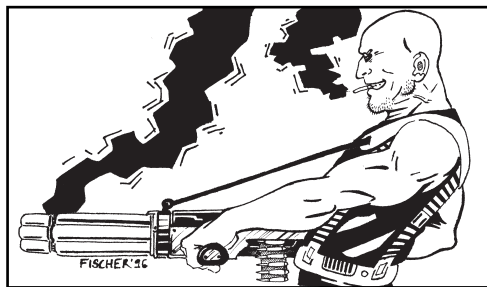
Láttam, amint táblázatokat és ábrákat tanulmányoznak, majd rám néznek, mintha csak megpróbálnák elképzelni a leendő testrészeimet. Ha még tudnék borzongani, akkor ilyenkor mindig azt tenném. Néha hitetlenkedő kacagással mesélik egymásnak, hogy mi-
ket művelnek majd velem. Lehetetlenre vállalkozunk, és ezt mindnyájan tudjuk. Megpróbálok én is nevetni. Nem könnyű.

Pap azt mondta, eljön az a pont, amikor a lélek úgy dönt, hogy ami sok az sok, és el akar távozni. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, a testnek vagy alaposan tönkre kell mennie (pl. meghalnia), vagy pedig úgy meg kell változnia, hogy eltérjen az eredeti, természetes rendeltetésétől. A kiberver nyilvánvalóan az utóbbi kategóriába tartozik; a biover már nem annyira, legalábbis a világiak számára nem. Pap ezt nem tudta biztosra mondani. Azt mondta, itt azzal foglalkoznak, hogy becsapják a lelket, elhitessék vele, hogy minden a legnagyobb rendben van, és rábírák a maradásra. Mondtam neki, hogy ez elég dilisen hangzik, de ő csak megvonta a vállát, és közölte, hogy márpedig neki így magyarázták el. Biotechnikát és mágiát – igen, jól értetted – használnak, hogy életben tartsák az illetőt. Azt mondták, úgy hívják ezt, hogy kibernalás.

Kibernalás.

Talán jobban meg kellett volna gondolnom a dolgot.

FORDÍTOTTA: SERFLEK SZABOLCS

KOMBÓK

Egy saját fejlesztésű, és általam nagyon kedvelt pakliról fogok írni, de előtte egy-két beérkezett kombó:

- Raia papnője + Sötét gnóm (Cserkúti István)
- Don Caloni + Hosszú új (Cserkúti István) – megöli az ellenfelet mielőtt az visszautne
- Örök kábulat vagy Élősködő + Tapasztalatsere (Tóth Mihály)

Szóval az egyik kedvenc paklim ötlete eredetileg abból származott, hogy mindenki játszik ellenvarázslatokkal, bűbájleszedő lapokkal. Ha nekem nincs bűbajom, és kevés a varázslatom, akkor ezek a lapok feleslegesen lesznek ellenfelem kezében, másrészt ha tárgyakkal és szakértelmekkel próbálok megoldani sok mindent, az ellen nehezebb védekezni. Elkezdtem gondolkodni egy ilyen paklin, és a fegyveres koncepció jutott eszembe, mivel a fegy-

verrel ellátott lények félelmetesek lehetnek egy-két Fegyver szakértellel fűszerezve. Először is a pakli alapját kell összeszedni, a fegyvereket és a Fegyver szakértelmet. Az egyik szín, Tharr adott, mivel a Csontszurony és a Váslat bunkó a leghasználhatóbb fegyverek közé tartoznak. Ezen kívül a Göcsörtös bunkó és az Életszívó kard között ingadoztam; mindkettőt viszonylag olcsón lehet kihozni, és jól használhatók, a Kvazárkardot túl költségesnek tartom.

Ezután jött a következő lépés: lényekre van szükség, akik a fegyvereket használják. Itt már az elején kizártam a kalandozópaklit, mivel a neves kalandozók túl drágák, ha nem használjuk ki a szintlépés előnyeit. Mindenképpen olyan lényeket kerestem, melyeknek sok az ÉP-je, és/vagy mágikus védelme van. A sebzést a fegyverek úgyszólván növelik, és lapelőnyhöz juttathatom az ellenfelemet azzal, ha a fegyveres lényem meghal egy csatában, mivel én így két lapot veszítek, míg az ellenfelem, csak egyet. Az adott színben, Tharnál, a Fegyvermester jó választásnak bizonyult: hatalmasat tud ütni egy fegyverrel, még egy Csontszuronyral is 6 lesz a sebzése, és szükség esetén VP-ért is kihozhatom a fegyvereimet. Ebben a színben a Magnetikus praglonec felel meg még kiválóan a felállított követelményeknek a mágikus védekezése miatt, és a speciális képessége is jól jöhet a bűbajok ellen. A következő szín, amiben lényeket kerestem,

Raia volt – később megindokolom, hogy miért. Itt egyedül Eliánát találtam használhatónak, aki bár kalandozó, de az aktivizálós-passzivizálós képessége használható, főleg mivel a pakli kevés VP-t használ, amint azt a végén látni fogjátok. Egyébektől pedig 3 ÉP-je van, tehát elég életképes, és megéri a 6 VP-t. A következő szín Sheran volt. Itt van a már említett Göcsörtös bunkó és még egy-két később említendő lap. A Zoloboo végül is a pakli egyik alapja lett, mivel feláldozhatjuk két szörnykomponensért. Főleg a játékek elején fontos, hogy legyen szörnykomponensünk, a meccs későbbi szakaszában pedig láthatatlanul, fegyverrel a kezében tud kellemetlen perceket szerezni az ellenfélnek. Az Alakváltók is beváltak a játékok folyamán, mert olcsón kijönnek, életképesek, és az elején némileg védenek a hordák ellen. Ezután Leah következett vol-

na, ígéretes lényekkel pl. Zombi, Csontváz stb., azonban a tárgyak miatt mégis Elenios-t választottam. A kék színben az Agyzabáló nagyon megfelelő a mágikus védelme miatt, és egy Csontszuronnal már elszedi az ellenfél VP-jét is, ami akár a játék végét is jelentheti. Elenios kis költségű kalandozó is megfelelőek lehetnek, a Mutánszt egy darabig használtam is, mivel SZK is van benne (szükség esetén egy Vadászat mellett ezt is fel lehet áldozni), de azután a lapszám csökkentése miatt kivettem. A színtelen lények között az Ember kalandozó csábító, de kevés az ÉP-je, így inkább a Tguarkhan mellett döntöttem. Elég brutális egy fegyverrel, a mágikus védelmével, és viszonylag olcsón kijön, szörnykomponenst pedig úgyis kell termelmem.

A következő gondot az jelentette, hogy a pusztításoktól megmentsem lényeim, mivel így két lapomat szedné le az ellenfelem egy varázslattal. Miután a különböző ellenvarázslatokat ki akartam hagyni, ezért tárgyakkal próbálkoztam. Itt nagyon fontos lett Elenios: a DEM és főleg a Rejtőköpeny kiváloán használható erre a célra. Az ellenfél lényeinek kiirtását a fegyverek ugyan valamennyire megoldják, mivel a saját lényeim megölik őket, de eszembe jutott egy remek ötlet, az Esszencia kristály. Miután én kevés VP-t használok, ezért a felrobbantáshoz szükséges 15 VP-t általában én is elő tudom állítani. A másik gond az volt, hogy az én lényeim életben maradjanak a robbanás után. Ezt egyrészt a DEM oldotta meg, másrészt a Fegyver szakértelem által megnövelt ÉP-jű lényeim, vagy a Tguarkhan kibírja a kristály robbanását, ha az ellenfél körében robbantok. Volt olyan eset, amikor egy Nömenklátúra,

két Piromenyét és egy Griffónix volt a kristály áldozata egyszerre. A már említett Fegyver szakértelem az alapja a koncepciónak, és a szakértelmekre általában nincsenek felkészülve az ellenfelek. Ha már itt tartunk, akkor a Vadászat szakértelem is fontos része az elképzelésnek, hogy elegendő szörnykomponensünk legyen, ami elengedhetetlen a játékhoz.

Az első próbálkozások megmutatták, hogy a lény nélküli paklik ellen meghal a koncepció, mivel a Zoloboo feláldozása nem termel elég komponenst. Így kénytelen voltam beletenni varázslatokat is, és ekkor vált fontossá Sheran, a Szaporítás, és Raia a Teremtés miatt. Még ekkor sem volt igazán eredményes a pakli, mert ha Ellenvarázsolták a Teremtést, ismét életképtelen volt szörny nélküli ellenfél ellen. Ezért a Manacsapda is bekevert a szörnykomponens-gyártó lapok megvédésére. A későbbi játékok megmutatták a Tisztítóűz szükségességét is, mert ez egy lassan felálló koncepció, és a hordák gyakran ledarálták. Végül az Egyszerűsítés is része lett a paklinak, mert a Magnetikus praglonec gyakran nem bizonyult elegendőnek a bűbajok ellen. Fontos megjegyezni, hogy még a második kiadás előtt raktam össze, és játszottam vele, ezért az új lapok közül egy sincs benne. Kínálja magát azonban a Gyilkos fegyver és a Csontkés. A játék során az a taktikám alakult ki, hogy vagy az Agyzabáló + fegyver + DEM és/vagy Rejtőköpeny + Fegyver szakértelem, vagy a Tguarkhan + fegyver + DEM és/vagy Rejtőköpeny + Fegyver szakértelem kombót kell összehozni az asztalon. Az Agyzabáló fegyverrel megbénítja az ellenfelet, és szép lassan kivégzi, míg a Tguarkhan a fegyverrel két-há-

rom kör alatt véget vet a játéknak. A többi lap a lények életben maradását biztosítja. Összegzésül elmondható, hogy valószínűleg soha nem lesz versenynyertes pakli, mivel az egyoldalú koncepció sérülékenyé teszi, azonban bármelyik ellenfélnek kellemetlen meglepetést tud okozni.

Az általam ideálisnak talált végösszeállítás:

- 1 Eliana
- 2 Fegyvermester
- 3 Tguarkhan
- 3 Zoloboo
- 3 Alakváltó
- 2 Agyzabáló
- 2 Magnetikus praglonec
- 3 Csontszurony
- 3 Göcsörtös bunkó
- 2 Vasalt bunkó
- 3 DEM
- 3 Rejtőköpeny
- 2 Esszencia kristály
- 3 Fegyver szakértelem
- 2 Vadászat
- 3 Teremtés
- 2 Szaporítás
- 3 Tisztítóűz
- 3 Manacsapda
- 2 Egyszerűsítés

DANI ZOLTÁN

Mennyit sebez egy Gyilkos fegyverrel eldobott Varkaudar lándzsa, ha varkaudar kezében volt?

Négy + kettőt. Az eldobott fegyvernek mindig az aktuális sebzését kell nézni.

Összefogott hátas és kalandozóra lehet-e használni a Szét-húzás a bandában varázslatot?

Igen. Az összefogott hátas és kalandozó egyszerre kalandozó és összefogott lénycsoport is.

Hogyan hatnak a templomok a Varkaudar nekromantára, vagy a Quwarg királynőre?

A templomok csak a lapok kijátszását drágítják, a jelzőkét nem.

Az ellenfelem felrobbant egy Esszenciakristályt. Megmenthetem-e a lényeim Revitalizációval?

Nem, mert a sebződéssel egyidejűleg a VP-d is elvész.

Ha van egy aktív Világítórnyom, akkor a Roxati zárfalót használó lényem passzíváláskor kiválaszthatom-e, hogy melyik lapját húzom el az ellenfelemnek?

Nem. Miután megnézted a lapjait, és mielőtt húzol, az ellenfeled megkeverheti a kezében tartott lapokat.

Két Borax király (pl. Gyermekáldással, Klónozással stb. lét-rehozva) végtelen szintet ad-e egymásnak, és ezáltal az összes kalandozónak?

Nem. A kártyán is szerepel, hogy Borax király minden kalandozónak ad szintlépést a speciális képesség használatának szempontjából, kivéve Borax királyt.

Ha 0 ÉP-re kerül egy kalandozóm a fő fázisom során, megmenthetem-e azzal, hogy rára-kok egy szintlépést, és így megnövelem az ÉP-jét?

Nem; a szabálykönyv 19. oldala szerint ilyenkor csak azonnali ÉP növelő varázslatokat (és olyan ÉP növelő hatásokat, amelyeket ugyanakkor lehet használni, mint az azonnali varázslatokat, pl. Regeneráció, Virág-szimbólum) lehet használni.

A Sorvasztás hat a direkt sebző képességekre is?

Bár a direkt sebző képességek is sebeznek, a Sorvasztás itt konkrétan a lény Sebzés (SB) képességére vonatkozik, vagyis a bal alsó sarokba írt szám plusz módosítók. Vigyázat, a Húsevő magzim képessége magát az SB-t módosítja, így arra vonatkozik a Sorvasztás!

Hány VP-ért jön ki az a Vércfürdető magzim, melyen 6 szerepel idézési költségként?

Ez a lap sajnos nyomdahibás. Minden Vércfürdető magzim idézési költsége továbbra is 7 VP.

Ha egy lényen két Járvány van, továbbpattanhat mindkettő, vagy csak az egyiket rakhatom tovább?

A hatások az előkészítő fázisban egymás után történnek, méghozzá a te általad meghatározott sorrendben, sosem egyszerre. Amint az egyik Járványt továbbraktad, a lény a másik Járvánnyal együtt a gyűjtőbe kerül.

Halhatatlanságot rakok egy lényemre, majd kijátszok egy Bűbájszemlegesítést, és a lényt betolom az űrposztba. Mi történik? És ha ezután még kap egy Kőváltoztatást?

Trükkös. A Bűbájszemlegesítés miatt be lehet tolni a halhatatlan lényt az űrposztba, de amint a Halhatatlanság újra érvényesül, az első lehetsé-

ges alkalommal (csere fázisodban) a lényt vissza kell mozgatni a tartalékba. Ha van Élő útvesztője az ellenfélnek, akkor az megakadályozhatja a kimozgatást, mint ahogy a Kővéváltoztatás is. Ha ez összejön, akkor egy igen kemény védekező lényed lesz az őrszotjban.

Az Illúziónál a lap gazdája mondhatja-e, hogy „blöfföltem”, így leszedve az Álcázást a lapjáról (pl. a Drasmólymot Kardfogú fülemülének álcázza, és amikor az kap egy gyenge erejét, akkor leszedi az Illúziót)?

Igen, a dolog működik, a „blöfföltem” kijelentés ebben az esetben „ÉP-növelő hatásnak” számít.

Ha az Óriás griff Átokkővet kap, működik-e a speciális képessége?

Mivel az Átokkő az alap ÉP-t csökkenti 1-re, így az Óriás griff továbbra is megkapja a bónuszt az ellenfél őrszotjában levő lényektől.

Többszemélyes játékoknál, mit jelent az „ellenfél” (pl. Élő útvesztő esetén)?

Ez általában megállapodás kérdése. Sokan úgy játsszák „az ellenfél” kife-

jezést, hogy az összes, a játékos ellenfelének számító játékosra vonatkozik – pl. páros játékban az ellenfél pár mindkét tagjára. Az új kiadásokban már igyekszünk tisztázni a különbséget az „célpont játékos”, „összes játékos”, „összes ellenfél”, és „célpont ellenfél” között, mivel ezek nagyon fontosak a többszemélyes játékokban. Tapasztalatom szerint a legkevésbé konfliktusos abból származik, ha többszemélyes játékban „az ellenfél” kifejezést úgy tekintjük, hogy „célpont ellenfél”. Bizonyos esetekben – pl. Óriás griff – a célpont ellenfél az óriás griff gazdájának körében csak az a játékos lehet, akit éppen a játékos támad, ill. amikor őt támadják, az a játékos, aki őt támadja. Ugyanez vonatkozik az Árulásra is. Emellett meg lehet állapodni néhány lap esetére, ahol ez érdekesebbé, használhatóbbá teszi a lapot, hogy „az ellenfél” az „összes ellenfelet” jelentse.

TIHOR MIKLÓS

Keresem azt, aki a veszprémi kártyaversenyen elvesztett 3 Gömbvillámot.

Szente Ákos 9023 Győr, Szigethy Attila u. 78/b.

AAARGH '96

II. KEEPER SZEREPIJÁTÉK-TÁBOR

1996. július 29—augusztus 6.

A helyszín egy kis fenyes Komárom központjától pár kilométerrel nyugatra a Duna mellett (Ifjúsági Tábor, Fenyes üdülőtelep).

Bővebb információ a következő címen kérhető:

KEEPER szerkesztősége, 2901 Komárom PF.: 39.

Flag Party

Számítástechnikai és szerepjáték találkozó

Helyszín: Bárczy Géza Közösségi Iskola, 1039 Budapest, Bárczy Géza u. 2.

Időpont: 1996. július 19—22. (19-én 16.00 órától 22-én 17.00-óráig)

Lesz szerepjáték bajnokság, kártyaverseny és csere, valamint egyéb érdekes programok.

Szervezők: Török Ákos 280-5145, Csuka János 24-365-751

Nyílt titok volt, hogy a Hőskorszakot újabb kiegészítő követi, de hogy ez pontosan mit is fog tartalmazni, arról eddig nem adtunk közre konkrét információkat.

Az új kiegészítő várhatóan augusztusban jelenik meg, és mivel Chara-din, az ősi istenség a központi témája, ezért a neve valami olyasmi lesz, hogy Chara-din visszatér (röviden CHD). Az új kiegészítőben megjelenik egy új szín, Chara-din színe, a Chara-din lapokhoz. Természetesen a CHD nemcsak Chara-din lapokat fog tartalmazni, lesznek minden istenhez új lapok, és (psszt!) állítólag lesz még egy titkos, kilencedik szín is, mindössze egy ritka és egy ultraritka lappal.

A CHD kizárólag teljesen új lapokat fog tartalmazni, szám szerint 254-et. Ebből 99 gyakori, 80 nem gyakori, és 75 ritka lap. Mint látható, viszonylag sok a gyakori lap, mégpedig azért, hogy ha valaki esetleg sok paklit vásárol, az is rengeteg új lappal találkozzon minden egyes kibontott csomagban. Jelenlegi terveink szerint a CHD paklik 30 lapot fognak tartalmazni, mindegyikben 2 ritka lesz.

A CHD azért jelenik meg ilyen sokkal a Hőskorszak után, mert alapos teszteléssel akartunk gondoskodni arról, hogy ne legyenek kiegyensúlyozatlan, illetve vitás lapok (ez persze gyakorlatilag lehetetlen). Sok kártya lesz, amely az eddigi koncepciókat erősíti (quwargok, varkaudarak, mérgező paklik, „morgan pakliétetése”, bűbájpaklik, kalandozópaklik, direkt sebző paklik), és lehetőség lesz teljesen új koncepciók kialakítására is. A CHD tartalmaz egy olyan lapot, amelynek megjelenése után mindenki kétszer meg fogja gondolni, hogy bepakolja-e az összes létező ellenvarázslatát. A

CHD „egyensúly-visszabilentő” hatására sok, eddig kevésbé használhatónak ítélt HKK lap is reneszánszát fogja élni. Van néhány olyan lap is, amely a teljes játékkörnyezetet igen erőteljesen befolyásolja (pl. Univerzum kifordítása). Ezeket a lapokat teszteljük a legalaposabban, hiszen nemcsak hogy új koncepciókat tesznek lehetővé, hanem drasztikus hatásuk van a játszámára attól kezdve, hogy játékba kerülnek.

Természetesen figyelembe vettük a játékosok panaszait az egyszínű versenyeken tapasztalt hiányokkal kapcsolatban, Dornodon és más istenek is kaptak gyógyító lapokat és még többen képesek a tárgyakkal és bűbájokkal megbirkózni.

Megjelennek az istenek manifesztaációi, az avatárok. Ezek a lények se nem szörnyek, se nem kalandozók. Hihetetlen hata-

lammal rendelkeznek, de játékba hozataluk igen költséges, ezért tapasztalt játékos kíván. Chara-din egy új hordát kínál a horda-paklik szerelmeseinek. A rengeteg, erősségéhez képest kis költségű (de sokszor apró „szépséghibával” rendelkező) Chara-din lények mellett Chara-din fattyai alapvetően lesznek a Chara-din brutális, lerohanós stílusát megkedvelő játékosok számára. Persze nem ez lesz az egyetlen út, ahogy az új szint játszani lehet. Bővül a lehetőség a lény nélküli paklik használatára, és lesz két lap, amely nagyon támogatja azokat, akik csak nagy lényekkel játszanak. Reményeink szerint helyrebillen a „szinszivató” lapok egyensúlya, a CHD után minden isten egyforma erős arsenalal fog rendelkezni a többi isten ellen.

Lesz néhány apró új szabály, ami inkább érdekessé teszi a játékot, mintsem bonyolítja. Néhány, még mindig zavaros fogalmat „közvetlenül azután játszható ki”, „feláldozni”, meg hasonlók, megpróbálunk még precízebben definiálni. A CHD megjelenésével egyidejűleg öt új ultra-ritka lapot is készítettünk, amelyeket kizárólag csak versenyeken lehet nyerni.

A grafikus stáb az eddig legjobbban bizonyultakból áll össze, nem lesznek „Hörcher-rajzok”. Elsősorban a Krónika-tesztben a töletek bizalmat kiérdemelt grafikusok készítették a rajzokat. Sok szép kép lesz Gögös Károlytól (Gyilkos fegyver, új Élet és halál kupája).

-TM-

HOGYAN CSINÁLJAM

Üdv mindenkinek! Hát alaposan megjedtem, amikor a rejtvényre alig érkezett megfejtés a 4. szám megjelenése után, de a határidő végén behozta a lemaradást, és végül szép számmal érkezett megoldás. Azután pedig jött a meglepetés! Arra már az elején rájöttem, hogy sajnálatos módon nem írtam oda, hogy a paklid elfogyott, így nem húzol új lapot, ha kijátszod Az idő kerekét, de ráadásul felhívták a figyelmemet egy olyan apró szabályra a szabálykönyvből, ami nekünk nem jutott eszünkbe, és beküldtek egy másik helyes megoldást. Többen reklamázták, hogy az Olimpiai játékok miatt Fantalásnak is passzívan a tartalékban kellett volna lennie, ez azonban több módon is elkerülhető pl. Fordulattal. Ezek után először bemutatam az általam elképzelt megoldást, elmondom mi a hiba benne, majd a második és egyetlen igazán helyes megoldás következik.

1. Kijátszom a Színes dözmögőt. Passzívan jön a Távcső miatt. (2 VP)
2. Kijátszom Az idő kerekét, eldobom a Gömbvilámat és a Múltidézőt. Újra én jövök, kapok 6 VP-t, és a lényeim aktivizálódnak, a dözmög Dornodon lény lesz. (2+5-6=1 VP)
3. Újjáépítem a Dornodon templomát. (1+3=4 VP)
4. Az ekkor már aktív Gnóm kap egy Roxati zárfalót, passzvizálom, és húzok az ellenféltől egy lapot. (2 SZK)
5. Eliana aktivizálja a Gnómot, aki újra használja a zárfalót, és elhúzom a másik lapot is az ellenféltől. (4+2=6 VP)
6. Ezek után a Gombbilla kap egy Pogányságot, Fantalás egy Ámokfutót. (6+1+3=10 VP)
7. Miután mindkét védekező lény ÉP-je kettőre csökkent, egy Tüzeső az egész űrposztot elpusztítja. (10+7=17 VP)
8. A dözmög előremegy, kap egy kettes lángecsóvát a templomtól, és sebez 3 ÉP-t. Miután az ellenfél -1 ÉP-be került, így a Feltételes gyógyítás nem lép érvénybe.

Legalábbis így gondoltam én, azonban a pontos szabályok szerint az a helyzet, hogy a harci fázisban a harci speciális képességek használata után és az ütési fázis előtt van lehetőség még azonnali varázslatok és hatások használatára. Ezért amikor a dözmög belehel, az ellenfél 0 ÉP-be kerül, és végrehajtod a Feltételes gyógyítás, majd ezután üt még egyet a lényem. Ennek ellenére a fenti megoldást is elfogadtam, és akik így fejtették meg, azok is részt vettek a sorsoláson. A másik megoldás:

dást is elfogadtam, és akik így fejtették meg, azok is részt vettek a sorsoláson. A másik megoldás:

1. Múltidézővel visszaveszem a kezembe a Mágia-törést. (4 VP)
2. Kijátszom Az idő kerekét, eldobom a Pogányságot és az Ámokfutót. Újra én jövök, kapok 6 VP-t, és a lényeim aktivizálódnak. (4+5-6=3 VP)
4. Az ekkor már aktív Gnóm kap egy Roxati zárfalót, passzvizálom, és húzok az ellenféltől egy lapot. (2 SZK)
5. Eliana aktivizálja a Gnómot, aki újra használja a zárfalót, és elhúzom a másik lapot is az ellenféltől. (3+2=5 VP)
6. A Mágia-töréssel leszedem a Feltételes gyógyítást. (5+3=8 VP)
7. Kijátszom a Gömbvilámat a Gnómra, majd miután én vagyok a Gnóm gazdája, továbbblövöm Elianába, és végül az ellenfélbe, aki 2 ÉP-t sebeződik és már csak 1-et tud visszalőni. (8+4+3+2=17 VP)

Nézzük a tipikus hibákat. Az első megoldással kísérletezők közül többen nem számoltak a Dornodon templom költségnövelő hatásával. Miután Újjáépült, azonnal aktív lesz a templom. A Doronydudára is figyelni kellett, mivel az lehetetlenné tette a támadást az összes lényünknek. Sokan kísérleteztek azzal, hogy Unkreálják a Doronydudát, majd lényekkel támadva a dözmög őli meg az ellenfelet. Ez azért nem jó, mivel Fantalás hiába harcol más lényvel, a támadó dözmögöt le tudja nyilazni. Többen nem húzták el mindkét lapot az ellenféltől, pedig ez kell a biztos megoldáshoz. Az sem működik, hogy a Világítótorony segítségével ki tudom választani, hogy a Roxati zárfalóval melyik lapot húzom el. A Gömbvilámmal kísérletezők pedig arra nem figyeltek, hogy az ellenfél csak a kör végén hal meg, tehát vissza tudja lőni a villámot, így döntetlen a végeredmény.

A megfejtők között ezúttal 2. kiadási kiegészítőket sorsoltunk ki; reméljük, hogy ez növeli a kedvet a következő feladványok beküldéséhez. Arra hívnám még fel mindenki figyelmét, hogy a megfejtését **olvashatóan** és **áttekinhetően** küldje el! Most érkezett egy-két rémes levél, melyhez írászakértőt kellett hívni, hogy elolvassa. A továbbiakban az ilyenek nem vesznek részt a sorsoláson. A nyertesek: Ifj. Darankó Zoltán pásztoi, Angyal József nagykőrösi, és Jancsár János szintén nagykőrösi olvasónk.

Az új feladványunk beküldési határideje: **1996. június 15. A FELADAT:**

Van 10 VP-d, 2 szörnykomponens és 2 ÉP-d. Az ellenfelednek 5 VP-je, 2 szörnykomponense és 13 ÉP-je van. Lezajlott az előkészítő fázisod, húztál lapot. Nyerd meg a játékok ebben a körben. Az ellenfeled, amint teheti, első cselekedetéként kijátssza a Hódolat Raiának lapot.

A zárójelbe tett betűk az isteneket jelentik, a *-gal jelölt lapok leírását a túldolgalom megtalálod a feladvány ábrájával együtt. *DANI ZOLTÁN*

A kezdedben az alábbi lapok vannak:

- Vasalt bunkó (T)*
- Szürkeállomány aktivizálása (F)*
- Gyilkos fegyver
- Fordulat (F)
- Villámsújtás (F)
- Utolsó esély (S)*
- Vadítás (T)*
- Bosszú (T)

A játékban levő lapjaid:

- Savas üvegcse (S)
- Villámszimbólum (F)
- Haarding-féreg (L)
- Élőholt mágus (L)*
- Húsevő magszim (S)

A féreg és a mágus a tartalékodban van aktívan, a magszim az űrposztodban áll.

Az ellenfél kezében levő lapok:

- Lassítás (L)
- A szójerek tobzódása (S)
- Életszívó kard (L)*
- Szörnyviasszaidezés (L)
- Hódolat Raiának (R)

Az ellenfél első cselekedete a Hódolat Raiának kijátssza lesz.

A játékban levő lapjai:

- Zán-indukátor (D)
- Nyitott tenyér (R)*

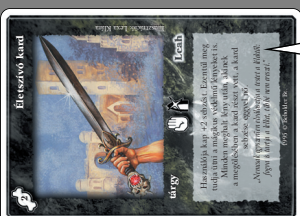
Őrposztja:

- Eliana (R)*
- Duer-ork (D)
- Színes dözmög (R)

A Nyitott tenyér miatt látjátok egymás lapjait.

ELLENFÉL ÁLLÁSA: 13 ÉP, 5 VP, 2 SZK

Ellenfeled kezében levő lapok

Eliana: Raia, kalandozó, költsége 6, SB: 2, ÉP: 3.
Ha passzívold és elköltesz 2 VP-t célpont tartalékban levő lény aktiválódik, passzívoldodk. Egy szintlépés után csatában vaktörő fény, ellenfeleink annyival csökken a sebzése ahány VP-t elköltesz (Max. 3).

Ellenfeled öröszítja

Életszívó kard:
Leath, tárgy, legyver, költsége 2. A használójának +2 sebzést ad és mágiikus támadást. Minden megölt lény után, akinek a megölésében a kard részt vett, a sebzése egyvel nő.

Nyitott tenyer:
Raia, bibái, költsége 4. Amíg játékos van, minden játékosnak nyit. Lapokkal játszania. Bármely játékos a húzás felé fordított leathját toborozhat. A leathját csak akkor toborozhat, ha az oldalán van leath.

HKK versenyek Budapest, május 11.

A Beholder Bt. szokásos svájci rendszerű versenyén a szórványos ballagások ellenére 88-an indultak. Először alkalmaztuk versenyen az opcionális színelőny szabályt: azaz minden színnek egy másik szín minden lényre +1 sebzése volt. Bár volt, akinek tetszett az újítás, legtöbben fanyalagva fogadták vagy elfelejtették, így ezt a szabályt mostanában versenyeken nem fogjuk alkalmazni. Azért én továbbra is ajánlom mindenkinek, aki plusz egy taktikai elemet szeretne bevinni a játékba. Először jelentkeztek a játékosok a Hatalom Szövetségébe is, ami máris igen népszerű a legjobb körében; a tagok azonnal kedvezményben részesültek, és megkapták a verseny végén első Hatalompontjaikat is, ami ezután a játékosok abszolút mércéje lesz.

A verseny a megszokott magas színvonalú küzdelmet hozta, a győztesek a rutinos veteránok közül kerültek ki. A grafikusként is igen népszerű Lipták László kedvenc Leah hordájával játszott (érdekes eleme a Haarding-féreg, amit a legjobbak közül tudomásom szerint csak ő hasz-

nál), ez most a negyedik helyre volt elég.

A harmadik helyezett, Abbas Krisztián ütős, gyors pakliját csiszolhatja versenyről versenyre (Garokk, Gorombilla, Sörényes ubuk, Idő ke-reke, Gömbvillám, Tudatrombolás, Lénypusztítók, ellenvarázslatok a fő elemei). Meglehető módon mindössze 1 Ellenvarázslatot, és 2 Manacsapdát használt, viszont (ő is) felfedezte a Tüskepajzs és a Bűbáj-semlegesítés kettős hasznát: normális funkciójukon túl ezeket a lapokat, mivel húzni lehet kijátszásukkor, pakli-gyorsításra is használja.

A második, Kis Borsó Csaba paklija Krisztiánéhoz igen hasonló volt, azonban ő több ellenvarázslatot használt, és a Tűzfőnixet is hasznosnak ítélte. Tetszetős ötlet volt a döntő egyik meccsén, amikor Szörnybűvöléssel átvették egy lényét, Bűbáj-semlegesítést használt az ellenfél körében, majd a sajátjában az átmenetileg saját birtokában levő lényt szörnykomponensért feláldozta.

A győztes, Bori Ferenc, nem szokványos paklit rakott össze, legalábbis a verseny-győztesek között. Bűbájpaklija A mester büntetésére épült, Influenza, Agytaposás, Bűbájmásolás, Direkt kontaktus, Tudatrombolás, A sebek befornak egészítette ki a koncepciót. Jópár lénypusztítót és ellenvarázslatot is használt persze, az ölés eszközeül pedig (a Mester mellett) mindössze 1 Gömbvillámot, Szörnybűvölést és egy Villámszömbö-lumot. A döntő egyik mérkőzésén Csabát ez a tárgy ölte meg szép lassan, mindössze 1 Gömbvillám segítségével. Nekem a legjobban mégis az tetszett, amikor 3 ÉP-ről (Csabának 20 volt), eléggé reménytelen helyzetből sikerült győznie, villámgyorsan

kirakott 3 Mester büntetése és 2 Agytaposás segítségével.

Az első három helyezett szokás szerint 1-1 ultra ritka lappal is gazdagabb lett. Mivel egy-két játékosnak már egész szép gyűjteménye van ezekből, megnyugtatóan közlöm, hogy a nemsokára megjelenő Charadin kiegészítőben újabb érdekes ultra ritka lapok is lesznek.

Még néhány különlegesség a versenyről:

- Csonka Gergő oldalán 15 bűbáj volt egyszerre az asztalon.
- Bedzsula Adám 2 Raia Közös Tudat segítségével 45-öt sebzett ellenfelén.
- Veres István partnere még rosszabbul járt: hirtelen elkezdett 88 szörnykomponense, s hiába költött el belőle 11-et, A kapzsiság átka kivégezte.

Minden játékosnak sok sikert a továbbiakhoz; remélem egyre több új arc fog betörni a veteránok közé, érdekes meglepetéseket okozva, s besöpörve a megéremelt elismerést!

MAKÓ BALÁZS

A Wizards of the Coast idei nagy meglepetése a profeszionalis versenyek rendezésének bejelentése volt. A profi versenyek legnagyobb eltérése az eddigiekhez képest, hogy a díjak készpénzt jelentenek, méghozzá komoly summákat; emellett a versenyen nem indulhat akárci, csakis azok, akik már valamilyen minősítő versenyen jól végeztek, illetve meghívták őket (korábbi világ- és nemzeti bajnokok, döntősök stb). A nevezési díj is borsos (50 dollár), de az európai résztvevők számára ez eltörpül a repülőjegy ára mellett.

Az első profi versenyre februárban, New Yorkban került sor. A „büksza”, ami szétosztásra került, összesen 60 000 dollárt tartalmazott. A verseny a II-es típusú szabályok szerint zajlott, egy kis csavarral: minden paklinak legalább öt lapot kellett tartalmaznia a használható kiegészítők mindegyikéből. A versenyzőknek minden biznnyal az öt Homelands lap jelentette a legnagyobb problémát. A senior ágat az amerikai Michael Loconto nyerte egy fehér/kék Millstone paklival, míg a második a francia Bertrand Lestrée lett az ún. fehér/zöld Ernhamgeddon paklival, ő egyszer már ért el második helyezést, a '94-es világbajnokságon. A junior ágazat elsője egy fekete dobató Necropotence deck lett, míg a második egy fehér horda.

A profi versenysorozat hatalmas hírverés kísérette a legutóbbi Duelistban külön melléklet volt, amely leköszölte a nyertes paklikat, és interjúkat tartalmazott a bajnokokkal. Árulják a bajnokságról készült videofelvételt, és kiadásra kerül egy speciális szet, amely tartalmazza a nyolc döntős paklit (persze eltérő hátoldalú lapokkal, amelyeket nem lehet versenyen használni). Az aug. 15—18-i világbajnokság is egyike a profi versenysorozatnak, az összdió kétszáz ezer dollárra rúg – ha a magyar csapatból valaki döntőbe jut, akkor a nyeresémnye már valószínűleg fedezni fogja a repülőjegy árát. A profi versenyek célja a Magic „intellektuális sportok szintjére való emelése”. Hogy ez mennyire fog sikerülni, nem tudom, de az biztos, hogy a Magic sosem lesz annyira észjáték, mint a sakk. Nagyon sok múlik a keverésen, a „még nem a család kategóriába tartozó apró trükkökön”, és főként bizonyú sok múlik a szerencsén. Lehetsz nagyon jó, ha nincs elég mázlid, a döntőbe se szagolsz be. Ennek főként az az oka, hogy egy bizonyos szint fölött a Magicben nem lehet továbbfejlődni – már ha az ember képes betartani az „alapvető követelményeket”, azaz hogy egyetlen egyszer se hibázz, legyen megfelelő állóképesség, és tisztában legyél az aktuális „deck-technológiával” (azaz mivel játszanak a „menők”).

Mi a teendő, ha valaki jól akar szerepelni egy profi versenyen? Először is, információt kell gyűjteni: a Duelist és minden egyéb kártyával foglalkozó lap (Alanori Krónika!) fontos forrás. Aki hozzá tud férni az internethez, az feltétlenül olvassza rendszeresen a REC.GAMES.TRADING-CARDS.MAGIC.STRATEGY newsgroupot. Több könyv jelent meg már a Magicról, a type II versenyzőknek melegen ajánlom a Dominating Dominion címűt. Ha ezeket a forrásokat tanulmányozod, elkerülheted a kezdő buktatókat, olyan pakli kreálását, amely alapján működésképtelen. Mint ahogy a jó sakkjátékosok ismerik a megnyitásméleletet, itt is tisztában kell lenni a lehető legjobb paklival, és hogy hogyan, milyen stratégiával kell játszani ellenük: mindezt a saját károdon megtanulni hosszú és kevés sikerrel kecsegtető módszer.

Fontos a gyakorlás is, de nem mindegy, hogy kivel gyakorolsz. Ha olyan emberekkel játszol, akiket sorozatosan legyőzöl, bölcs dolog keményebb ellenfeleket keresni, vagy segíteni nekik, hogy ők is veled fejlődjenek, és jó edzőpartnerek legyenek. Ha rájössz valamilyen trükkre, kombóra, érdemes az edzőpartnereiddel megosztani: ha ők is kipróbálják, beépítik paklijukba, annyi baj legyen! Legalább kiderülnek a dolog buktatói. Ha lehet, játsz tétben: ha van valami tétje a meccsnek, az ember jobban odafigyel, többet tanul. Természetesen a tét csak olyasmi legyen, amit a gyűjteményed megengethet magának (de ne legyen komolytalan).

Aki mindig ugyanazzal a paklival játszik, kudarcra van ítélve: egyrészt, a versenyeken mindenki előre tudni fogja, hogy mi a paklija, és eszerint játszik ellene. Másrészt, nehezebben tudja magát beleélni az ellenfél helyzetébe (“vajon mi van a kezében?”) ami sokszor kulcsfontosságú egy-egy döntésnél. Ezzel el is érkeztünk a Magic (és minden gyűjtögetős kártyajáték) fájó pontjához: ha sikeres akarsz lenni, sok pénz kell rá költeni (mert csak akkor tudsz többféle paklit összerakni). Ha mindenfajta paklit kipróbálsz, könnyebben meg tudod tippelni az ellenfél néhány lapját látva, hogy vajon milyen egyéb lapok rejtőznek a paklijában, és hogyan fogja őket kijátszani. Nem szabad persze a ló túlsó oldalára átesni, és elindulni egy versenyen egy paklival, amit nem ismersz, nem tesztelted már legalább egy hétig. Hiába rakod össze a legmenőbb, legprofibb paklit, amit leköszölnék egy újságban, ha nem próbáld ki előtte, véged.

Végezetül: a Magicet úgy lehet legkönnyebben megenni, ha csak versenyszinten, versenypaklival játszol. Érdemes néha lazítani, fun paklikat építeni, többszemélyes játékban százalapos paklival, a szórakozás, és nem a győzelem kedvéért játszani.

THOR MIKLÓS

SZIROMHULLÁS

*Mottó: Oly virágot tépett, mit maga ültetett,
Ki szeretetre érett, az gyásszal fizetett.
Fiatal lelkéért könnyet ejt a fűz,
De szívében már, csak holt hamu a tűz.*

Gyönyörű virág volt. Hatalmas, szinte emberfejnyi kelyhe a szírvárvány színeiben pompázott. Belső, tenyérnyi szirmai szemérmesen borultak a bibére, míg a külső szélek hol kéknek, hol rótvörösnek mutatták maguk.

„Vagy éppen narancsszínnek”, gondolta az alakváltó férfi, aki képtelen volt betelni a látvánnyal. Mióta kilépett az erdő sűrűjéből erre a kicsiny tisztásra, egyfolytában a növényt bámulta. Majd’ embermagaságúra nőtt, húsos levelei pedig szinte látható élvezettel szívták magukba a napfényt, elnyomva így az alant burjánzó csenevész kis rókapáfrányt. A legszebb azonban maga a virágkehely volt, mely egymagában trónolt a vaskos száron.

A kalandozó harchoz edzett, kemény lelke meglágyult ennyi szépség láttán.

– Mennyei ajándék lesz az én Fritillámnak – sutogta, miközben egy kőkest halászott elő a zsákjából. Egyik kezével lefogta a vaskos szarát – bársonyosnak, szinte simogatónak tűnt a tapintása – míg a kőkéssel óvatosan vágni kezdte a növényt, közvetlenül a kehely alatt.

Az alakváltó kislány karjait kitarva körbeszaladta a tisztást és közben hangosan vijjogott.

– Nyjáá, nyjáá. Anyu, anyuuu. Drasmólyom vagyok, figyelj. Anyuuu!

– Fritillina! – nézett fel a fiatal, szőke hajú alakváltó nő a tisztás közepéről, ahol éppen a tűzgyújtással bibelődött. – Hányszor mondtam, hogy ne kiabálj. Képes lennél az erdő összes orkját is idecsődíteni.

A kislány kelleetlenül odasétált az ébredező tűzhöz, és anyja mellé guggolt. Lehajtotta fejét és piszkálni kezdte a farakásból kiálló egyik gallyacskát.

– Meddig maradunk itt? – kérdezte durcásan.

– Bevárjuk a papát – mosolyodott el az alakváltó nő és megsimogatta a kislány kobakját. Ugyanaz a szőke haj, mint a sajátja, a neve is az lett mint az övé: Fritilla, Fritillina.

– A papa milyen? – élénkült fel a kislány. – Olyan mint Te? Ő is harcolt már drasmólyommal? Van olyan virág alakú nyakláncra mint neked? Ha nagy leszek, én is olyat akarok majd.

– Nem, a papának másfajta van – komorodott el az alakváltó nő és az erőre kapó lángokba meredt.

– Mesélj róla! – nyaggatta tovább a kislány. – Ugye erős és bátor? Mikor találkoztál vele utoljára?

– Régen, – suttogta az anyja. – még Eleniosz házában.

Az alakváltó férfi óvatosan két kézre fogta a levágott virágfejet, és zsákjába helyezte, a szekszatás és a tatubőrök tetejére. „Oly szép, akárcsak az én Fritillám” gondolta, miközben összekötözte a zsák száját. Lassan felállt, és most már tüzetesen is szemügyre vette a kis erdei tisztást.

Rögtön szemébe tűnt a szétrugdosott tábortűz a pázsit közepén. Körülötte elmosódott nyomok jeleztek, hogy alig egy napja még más kalandozók élvezték a tisztásra beszűrődő nap melegét. „Ketten voltak” állapította meg a kalandozó „egy nő és egy gyermek”.

„Hát előttem jártál, kedvesem” gondolta. „Ha sietek, holnap estére beérlek titeket.”

A hosszú, fekete hajú alakváltó felállt a tábortűz maradványai mellől, és behunyta a szemét. Keze szorosnarakulcsolódott a nyakában lógó szent szimbólumra, ajka hangtalan szavakat kezdett mormolni. A zöldellő levelek közt átsütő napfény aranszín ragyogásba vonta alakját, mintegy fennsége aurát kölcsönözve neki, melyben itt-ott, apró csillag porszemek villantak, majd tűntek semmibe. A kisülni készülő varázsergia előhírnöke volt mindahány.

A közeli ágakon elhallgattak a madarak, tolluk felborzolódott, akárha enyhe szellő lebbentené tarkaszín ruházatuk. A merészebbek még meg-megeresztettek egy elhaló „csiccs”-et, de aztán mintha meg-

bánták volna, riadt hirtelenséggel kaptak szárnyra. A levegő vibráló feszültséggel telt meg, amint a rejtett csatornákon áramló manát munkára fogták a varázsszavak. Aztán egy végtelennek tűnő másodpercig, míg az utolsó szótöredék is a helyére nem kattant megállni látszott a világ, majd a néma csendben elszabadult a megidézett varázslat.

– Amikor megszületél, akkor üzentem a papádnak, hogy találkozunk – magyarázta türelmesen az alakváltó nő a kislánynak. – Tudod, ő más utakon jár, de én mindenképp szeretném, ha egyszer látna téged.

– Miért jár más utakon? – kérdezte gyermeki ártatlansággal Fritillina. – Ő a varkaudarak ellen ment harcolni?

– Hát, igen – sóhajtott az anyja. Más utak, más istenek, és még ő maga sem volt biztos benne, hogy a férfi melyik oldalra állt a küzdelemben.

– Anyu, és a papának milyen színű a szeme? Meg a haja is olyan szőke mint a tiéd?

Fritilla elmosolyodott.

– Az ő szeme kék, sötétkék, olyan mint a tiéd, kicsi Fritillina. A haja viszont fekete, akárha egy mélyseges mély szakadékba pillantanál, oly sötét.

„Akár a lelke” – tette hozzá magában.

– És van neki is csontszablyája, meg uzbány trófeája? És varázsolni is tud?

– Elég legyen kicsi lány! – mondta tettetett szigorral az alakváltó nő. – Három vagy négy nap múlva megérkezik, és akkor megkérdezheted őt magát is. Különben is, esteledik már.

– Tudom, akkor megint el kell bújnunk a gonoszok elől, – mondta a kislány a durcásabbik hangján. – De én azt úgy nem szeretem, anyuu.

– Csitt Fritillina. Csak egy napról van szó. A holnapot átalusszuk, és utána már nem bujkálunk, hanem a papát várjuk.

Az alakváltó férfi kitarta karjait az ég felé, tekintetét a fennlakókra szegezte – csábítóan mélykék szeme volt –, és elmosolyodott. Élvezte, ahogy a varázslat hatására karja először libabőrössé vált, mintha tiltakozna, majd ezt lassan felváltotta a jóleső meleg, amint a gyógyító életesszencia utat talált testébe.

Az áhítatos csendet először csak egy éles recsenés törte meg a közeli fűzből. Valahol a törzs alatt, a mélyben, elapadtak a tápláló gyökérmedvek. Aztán

sárgulni kezdett egy levél a túloldali rókapáfrányon. Majd a közeli cserje vékony ágai fogtak halk surrogásba, amint nedvdús levelei betegesen fonnyadni kezdetek. A kicsiny tisztás pázsitja valami nem evilági kórtól látszott felporzólni, mely után csak aszott, sárga fűcsomók maradtak.

Az alakváltó lendített egyet a karjával, és az életszívó varázslat még egy rohamra indult a természet ellen. A fűzfa oldalán éles recsenés kíséretében hosszanti hasadás jelent meg, majd egy pillanat múlva dőlni kezdett. Először csak lassan, majd egyre gyorsuló ütemben, ahogy gyökerei kifordultak a földből, zuhant az élettelen fa, a kelyhét veszített növénytorzó felé. Tompa puffanás hallatszott, mikor megérkezett.

A kalandozó leeresztette karjait, és felkacagott oly erővel, hogy a nyakában lógó kis koponyaszimbólum vad táncba fogott a mellkasán. Most már megvolt hozzá az ereje, hogy éjt nappallá téve beérje szerelmét. A természet növénytakarójától elszívott életerő megadta a kitartást hozzá. Az ajándék pedig, melyet előzőleg ettől a kiégett tisztástól orozott el, megérte a sietséget.

Öles léptekkel indult útjára kelet felé, maga mögött hagyva azt, mit istene folytán joga volt osztogatni.

– Csináld, édesem – noszogatta az alakváltó nő, Fritillinát. – Tudod, először a lábaddal.

– De akkor te is anyu – makrancoskodott a kislány. – Te is csináld.

Fritilla beleegyezően bólintott, és átsétált a tisztás túlsó oldalára. Neki több hely kellett az átalakuláshoz, mint gyermekének, hiszen már felnőtt alakváltó volt.

– És melyiket, anyu?

– Amelyiket legjobban szereted, kicsi lány – mosolygott Fritilla, aki lassan már elkezdett gyökereket eresztetni a talajba. – És ne feledd, holnap este ébredünk.

A kislány hajlékony teste hamarabb felvette a növényformát mint Fritilláé. Az alakváltó nő mosolyogva figyelte gyermekét, ahogy befejezte a teljes átalakulást. „Tényleg azt választotta amit legjobban szeret” gondolta. Ő maga a fűzt választotta. Mindig is ez volt számára a legkönnyebb, legnagyobb. Mielőtt azonban végleg berendezkedett volna új alakjában, még egyszer elgyönyörködött a Fritillina által kitalált csodás növényben.

Gyönyörű virág volt. Hatalmas, szinte emberfejnyi kelyhe a szivárvány színeiben pompázott.

FORTAMIN (#2977)

CHARA-DIN ATRA

„Két világ közt barangolva: bolt az egyik,
A másik még meg sem született.”

(Matthew Arnold)

Korgó Szikra a földön ült, és maga elé meredt. Elveszettek és kétségbeesettnek érezte magát, alig bírta visszatartani a könnyeit. Vérteljes szabályja mellette feküdt a porban.

Minden pillanattal egy-egy álmát temette el, elérhetetlen múltjának elemeit. Némán siratta Utmosz bölcsseit, Dan'keria szépséges leányait, s Hebrát, a csodák városát. A Túlélők Földjén ezek a dolgok már elvesztek a múlt kőében, de Szikra számára még eleven emlékek voltak. Néhány nappal ezelőtt kis híján az életét adta értük...

...A fattyak pedig csak jöttek-jöttek számolatlanul. A Korgó Szikra mellett küzdő barcos elűnt az örvénylő tö-

megben, de nem volt ideje utánanyúlni. Szabályjának minden csapása testekbe mart. Chara-din most az egyszer kedvezett nekik: ba az elpusztult fattyak nem váltak volna undorító, nyálkás folyadékká, melynek nyomán terméketlenné válik a föld, akkor már nem lett volna hely, hogy meglendítse kardját, így azonban pusztította Chara-din férgeit fúradbatalanul. Jól látta, hogy már nem tarthat soká. A fattyak mögött álló tbargodan ugyan még egyszer-egyszer artikulátlanul bömbölni kezdett, de már nem olyan gyakran, és nem olyan eredményesen, mint eleinte. Mágija elapadni látszott, éppen idejében. Egy-egy ilyen üvöltésor ugyanis minden, még élő fattyú teste kettévált, és a két rész önálló egészként kiüzdött tovább. Így történhetett, hogy a kezdetben ártalmatlannak látszó, maroknyi banda most hatalmas tömegként vetette magát rájuk. Azonban ennek a fertelmes varázslatnak a segítségével szem győzedelmeskedettek az Orkadion birodalom elit gárdája fölött, hisz ők voltak ennek a földrésznek a legkiválóbban kiképzett barcosai, nemiába gyűlölte őket Chara-din olyan engesztelhetlenül.

Mivé lett ez a világ? Abban a néhány napban, amit Korgó Szikra a Túlélők Földjén töltött, számos keserű meglepetésben volt része. Megértette a helyiek nyelvét, ez az ónyelvnek egy meglehetősen kitékert változata volt, de nem volt alkalma kipróbálni, hogy őt vajon megértik-e a helyiek. Az a paraszt, akivel először találkozott – és aki a „barlanglakó” emberek közül került ki – olyan félelemmel és undorral nézett rá, hogy megsajnálta őt, és jobbnak látta sürgősen távozni a falu közeléből. Ezt a rettegést akkor még az állapotának tulajdonította – testét sebek borították, birodalmi vértetét horpadások csúfították el, egyszerűen nem lehetett valami szívderítő látvány. Aztán találkozott kalandozókkal is. Akik támadóan léptek fel ellene, azok nem zavarták: egyszerűen lefegyverezte őket, és nem foglalkozott a gyalázkodásukkal. Igazából az döbentette meg, amikor elindul egy magányos vándorkereskedő felé, és az árujának egy részét is elhajlítva menekült el. Eldobált holmijában könyveket talált, amelyeket, ha nehézkésen is, de el tudott olvasni. Ezekből a krónikákból származott a legtöbb dolog, amit a világról megtudott. Megismerte az isteneket, akik közül hiányoztak az ő korának istenei, de, ahogy elolvasta a földrésztörténelmét, az megerősítette a sejtését: nem egy teljesen idegen világba, hanem a távoli jövőbe került a térkapun keresztül. Olvasott Dornodonról és a világegésről, és megdöbönt, amikor a jelenhez érve talált egy utalást az átkozott Chara-dinről. Csak azt nem értette, miért nem írnak semmit a népről. Aztán találkozott a fajtársaival...

Már-már felülkerekedtek, amikor megtörtént az, amit rosszabb volt, mint a rémálmaik. Egy másik, lényegesen batalmasabb thargodan tűnt fel a háttérben, valamit üvöltött, és a föld megmozdult alattuk. A bűzös tocsákból, amelyekben tocsogtak, kezek és lábak emelkedtek ki, majd a testek is láthatóvá váltak... A már elpusztított fattyak tértek vissza, szemekben újra izzott a gyűlölet. A gárda – és vele együtt a birodalom – sorsa egy pillanat alatt reménytelené vált, a bősöket begyéként borították el Chara-din fattyai.

Szikra a csataiér szélére keveredett, amikor egy szörnyeteg, aki éppen alatta nőtt ki a földből, ledöntötte a lábairól. Hallotta társainak utolsó ordításait, amint istenüknek, Rhattnak ajánlották lelküket, és látta azt is, hogy utolsó rohamukra indulnak az elflovagok is – mintha a csepp akarna szembeszállni a tengerrel. Tudta, hogy esküjre kötelezi, és utolsó csepp véréig kell küzdenie, de dolgozott benne az életösztön is. Ahogy négykézláb mászva próbált kijutni a fattyak tömege alól, egyszer csak fényes ragyogást velt látni a testek sűrűjében, aztán valami eldübörgött néhány méterre tőle – ballott már erről az ördögös szerkezeetről, amit thargodan csatatank néven emlegettek –, mögötte pedig egy ezer színben tündöklő kapu bukkan fel, ami a levegőben lebegett, és sikítózva menekültek tőle Chara-din férgei. „Lám, Rhatt mégis segített rajtunk” – gondolta, ahogy végre sikerült talpra kecmerengnie, de rögtön megrogyantak a lábai – iszonyú erővel vonzotta valami a fényesség felé. Nem bírt ellenállni ennek a hatalomnak, a térkapu felé tá-molygott...

A baar-orkok rettenetes látványt nyújtottak, sötét, beesett szemekben alig csillant meg némi intelligencia. Amikor meglátta őket, épp egy halott elf nő kifosztásával voltak elfoglalva, s vezetőjük, egy fekete bőrű duer-ork alacsony homloka sem vallott fejlett észbeli képességekre. Egy korbácsot suhogatva jött felé, és nem rőfögő, szörcsögő beszédéből, hanem félreérthetetlen kézmozdulataiból sikerült csak kivennie, hogy sürgős távozásra akarja rábírní őt. Korgó Szikra csak ekkor értette meg, hogy ezek az elfajzott orkok gyilkolták meg az elfet, és elborította az agyát a vér. Egyetlen kardcsapással megölte azt a feketelelkű ragadozót, aki előtte állt. A baar-orkok ezt látva felhagytak a tetem fosztogatásával, és a lába elé vetették magukat, ő üvöltözve rugdosni kezdte ezeket a szörnyetegeket, mire visítózva elmenekültek.

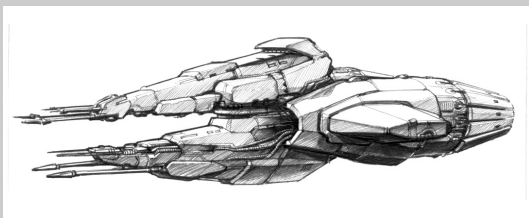
Most pedig itt ült a porban, és gyászolt. Gyászolta fajtáját, amin beteljesedett Chara-din átka, és gyászolta magát, amiért egyedül maradt. A jövője kilátástalannak látszott. Ekkor valami megrezgettette a levegőt, Szikra felnézett, és amit megpillantott, az új értelmet adott az életének. Egy hatalmas test repült a levegőben, ösidők óta nem látott borzalom, olyasvalami, amit még ő is csak a legendákból ismert. Egy éjszarkány szállt méltóságos lassúsággal észak felé, hatalmas szárnyainak csapásaival valóságos szélvihart kavarva.

Ahogy a szörnyeteg ponttá zsugorodott a távolban, Korgó Szikra megrázta magát és felállt. Összeszedte a felszerelését, megtörölte eldobott szablyáját, megigazította a nyakában lógó amulettet, a hátára kifeszített trófeát, és kihúzta magát. Tudta, a világ hatalmas veszélyben van, és neki esküjéhez és népéhez méltóan küzdenie kell a védelmében.

Korgó Szikra, az Orkadion birodalom utolsó duer-ork harcosa elindult, hogy szembeszálljon a sárkánnyal.

NÉMETH KÁLMÁN

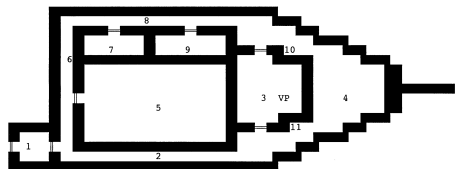
Alaptípus:	Zarg 2—FT
Manőverező képesség:	5±1
Méret:	5
Alapenergia:	50
Páncélzat:	30
Raktér:	55
Veszélyességi besorolás:	3

A Zarg Tomboló már igazi kihívás az öreg vadászkapitányok számára is. Aki látott már ilyen hajót harc közben (nem sokan vannak ilyenek, legalábbis életben), az tudja, hogy miért nevezik Tombolóknak ezt a hajót. Mérete körülbelül a Cyclon Unariohoz hasonlítható, villámgyorsan manőverezik a lézernyalábok között. Rossznyelvek szerint a Tomboló hajtóművei herepiumot is használnak, azért olyan gyors ez a hajó, de ezt az állítást még egyetlen megbízhatónak tekinthető forrás sem erősítette meg. Hatalmas tűzerejével a legvastagabb páncélzatot is képes átútni. Három darab LS-50 típusú lézergyűjével nagy biztonsággal célba talál – a katonai kutatások az LS-50-et 3D4+1 erősségű fegyvernek becsülik –, akkora pusztítást okozva a vele szemben álló hajókon, mintha egy meteorvihar söpört volna végig a flottán. A hajtótestet körbefonó pajzs és a hajó oldalán levő két generátor szinte teljes védelmet jelent a kis energiakonzentrátummal támadó HAL-álsugár és vagy Liliput Beam ágyúkkal szemben. Kilövése különleges harci teljesítménynek számít, amit a jelenleg érvényes fejkvóta szerint 3500 IGE-tal jutalmaznak. Az adatok a BIKI (Birodalmi Idegen-kutatási Intézet) adatbázisából származnak. Az egyéb jellemzők nem ismertek.

FÖLDI KALANDOK

A játékba nemsokára új fejlesztésként bekerülnek a földi kalandok. Ilyen küldetéseket kaphatsz, illetve találhatsz kikötő nélküli bolygókon, ahol csak leszállóegységgel tudsz landolni, kikötővel rendelkező bolygókon, ha elmész felderíteni, és különböző épületekben pl. kocsmai pletykákban hallhatsz legendás roncsokról. Amikor egy kalanddal találkozol, kapsz egy térképet (alaprajz, labirintus stb.) róla, amelyen referenciapontokat, ajtókat (zsilip, tételválasztó), kapcsolókat, akadályokat és más hasznos információkat is találhatsz. Legegyszerűbb, ha egy konkrét példán keresztül mutatom be a lehetőségeket, és azt, hogy milyenek is lesznek ezek a kalandok. Találtál egy nagyobb roncsot a levegőben vagy valamelyik bolygó felszínén. Amikor átmész átvizsgálni, akkor kiderül, hogy nem tudsz egyszerűen bejutni. A személyi zsilip éppen megmaradt, és a hajó falán sem találsz olyan rést, amin be tudnál hatolni. Az anyagdetektorod segítségével feltérképezted a roncsot. Ekkor megkapod a térképet, és a fontosabb tudnivalókat, amelyek a roncs bejárásához szükségesek.

Kezdeti információk (fontosabb helyek):

1. bejárati zsilip	2. folyosó	3. kapitányi híd
4. vezérlőterem	5. raktér	6. folyosó
7. legénységi kabin	8. folyosó	9. legénységi kabin
- Ha a detektorod jobb minőségű, akkor több információhoz**

is hozzájuthatsz a roncsról (ajtók):

1. zárva	2. zárva	3. nyitva	4. zárva
5. zárva	6. nyitva	7. zárva	

A referenciapontok között a mozgás érintett referenciapontonként 5 TVP. A térképek előre generáltak, de a bennük levő feladatok akadályok, ellenfelek, csapdák stb. bizonyos szabályszerűségeket követve, de véletlenszerűen kerülnek fel a térképre. A feladatokat, ha akarod megoldhatod, ha akarod megkerülheted őket (pl. berobbantod az ajtót, keresel másik utat stb.). Az egyes referenciapontokon találhatsz olyan tárgyakat, eszközöket, amelyek számodra azonosíthatatlanok. Ezeket megvizsgálhatod, megsemmisítheted vagy átcepelheted a hajóra őket későbbi felhasználás céljából. A térkép bejárása során természetesen találkozhatsz olyan előre nem jelzett akadályokkal, amelyek kihívást jelentenek majd ahhoz, hogy minden labirintus más és más legyen. Végezetül álljon itt néhány példa a lehetséges feladatok közül. A megoldásokat is közltem, talán így is érdekes lesz a miérteket megtalálni.

Kapcsolók, nyitószervezetek:

1. Belépési kód: mi kerül a „?” helyére? (A megoldás: „3”)

8	7	4	1
9	8	5	2
5	4	1	2
2	1	2	?

2. Vezérlőpulton 3 kapcsoló, az első kódot? (A megoldás: „80”)
12 6 15 25 45 ?

PETRÁS GÁBOR

Hírek

a Káosz Galaktika világából

Tiszta, piszkos és egyéb ügyeitemhez keresek megbízható tettestársakat. Ha valaki tudja hol lehet leszállóegységet kapni, küldjön infót! Cserébe én is adok arról, amit ismerek.

Senki Alfonz (#4376), a Mami kapitánya

Tisztelt kapitánytársaim! Mint mondani szokták, az információ hatalom. De úgy nézem, nem minden kapitánytársam ért egyet ezzel, bár ez még nem volna igazán baj, csak a probléma az, hogy nincsenek tekintettel mások segítőkészségére. Írtam több kapitánynak, felajánlva az információcsere stb. lehetőségét, de nem sűrűn kaptam választ. Valószínűleg nem vagyok egyedül. Neveket nem közlök, mert nem akarom galaktikaszerte lejáratni az illetőket. Elhiszem, hogy a posta lassú, el is veszhet néha egy levél, de ha a második feladott levélre sem érkezik válasz már vagy 3 hete, akkor valószínűleg nem a posta a hibás. Tisztelt hasonló levelet kapott kapitányok! Legalább válaszoljatok a kollégáknak, hogy ne várjanak hiába. Pl. Kősz a segítő szándékom, de nem kívánok veled információt cserélni stb. Nem fog ezért megsértődni, azért sokkal inkább, ha többszöri próbálkozásra sem kap választ. Aki úgy gondolja, hogy szívesen cserélne információt egy megbízható kapitánnyal, annak ajánlom ezt a levélcímet: Mocsán Gábor 7130, Tolna, Textilház. Jó buli ez fiúk, talán lányok is, kár lenne elrontani az egymással szembeni figyelmetlenséggel. További jó kalandozást kíván:

Nigel Rambó a G.I. Joe (#1354), az AN-26 Deathbird kapitánya

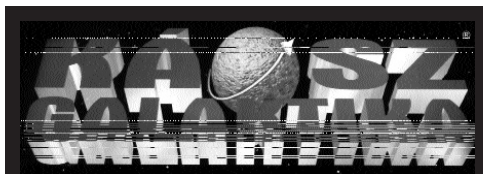
Keresek a Cerebrita Cogalia szektorban kapitányokat, akiknek nem fagyott be az ülepe a több hónapos úrben keringéstől, illetve nem pókhálósdotak be valamelyik úrkikötőben fászesztő semmittevéstől. Nyugtassatok meg, hogy van még élet ebben a szektorban!

Tű kapitány a Csellengő fedélzetéről (#1994)

Email: S5772KOV@SUN10.VSZ.BME.HU

TERVEINKBŐL...

Mindenki tudja, hogy a Káosz Galaktikában a bolygók életét a háttérben meghúzódó klánok irányítják. A legtöbb kapitány így vagy úgy kapcsolatba kerül velük. Egyesek csak apróbb szívességeket tesznek a nekik, de a szerencsésebbje akár tagja is lehet egy klánnak, és ha elég hűséges, még a klán ranglétráján is előbbre kerülhet. A pecheseek viszont, akik útjában állnak egy klánnak... nos, ők a nyomtalanul eltűntek statisztikáját gyarapítják.

STATISZTIKA

1996.06.03

légi győzelmek:	176
idegenhajók ellen:	126
zargok ellen:	126
mezonok ellen:	2
egyéb hajók ellen:	28
kapitányok ellen:	33
földi győzelmek:	5
sikeres kalózkodás:	9
piuszs:	55
hírnév:	813

kereskedelem:	1
szerencsejáték:	5
karizma:	5
űrhajó vezetés:	4
manőverezés:	6
javítás:	5
leszállás:	4
hiperugrás:	4
robotika:	1
kézi fegyverek:	2
nehéz fegyverek:	3
kereskedő rang:	4
kalóz rang:	2
harci rang:	4

inszektoid:	5 %
karnoplantusz:	3 %
xeno:	6 %
űrcápa:	13 %
cerebrita:	9 %
triciplita:	16 %
ember:	45 %

Cyclon Unario:	50 %
Scorpion Sting:	35 %
Mercator Alpha:	13 %

Galleon Silver:	2 db
Mercator Beta:	1 db
Scorpion Thunder:	2 db
Cyclon Spark:	1 db
Scorpion Lightning:	1 db

Ghalla News

30

A Túlélők és Kalandorok magazinja

'96 június

Hírek, információmorzsák

• Megjelentek a kasztoplanáris tér félelmetes ragadozói, a psi elementálok. Ezeket az aránylag alacsony életpontú lények kizárólag mágikus úton sebezhetőek, és egy igen veszedelmes baktériumot terjesztenek, amely a pszichasználókra ártalmas.

• Néhány kalandozó jó úton jár ahhoz, hogy megfejtse Chara-din kapui becsukásának titkát. És jól teszik, mert az ősi istenség hatalma kezd érezhetővé válni: az istenek lassan távolabb kerülnek híveiktől. Sajnos nagyon sok elvetemült van, aki munkájával támogatja Chara-dint.

• Egyre többen tanulnak meg úszni. Lehet, hogy hamarosan kalandozók fogják látogatni az alanori bordélyházat, kaszinót, kvazárkohót és arénát? Felmásznak a kristálypalotákba? Gyógyító és egyéb varázsitalokat főznek? Vagy éppen személyes bebocsáttatást kérnek a királyi palotába...

• Egy távoli szigeten, amelynek hegyei között, a natali kövek árnyékában sárkányok élnek, gigászi és borzalmas projekt készülődik, veszélyesebb, mint a Zan indukátorok. Talán ebben is Toborzásigátló Vlagyimir keze van?

• A Közös Tudatok eddig 35 teljesen új képességet fejlesztettek ki, de ezek száma hetente szaporodik. Az ember manapság nem tudhatja, hogy melyik szembejövő hívja ki szkanderozni, rejti illúzióval alakját, gyógyít rajta, ordít hatalmasat, vagy csinál valami egyéb félelmetes vagy mókás dolgot. És persze ennek köszönhetően érdekes tereptárgyak, hatások és megmagyarázhatatlan furcsaságok is felbukkannak. Mindenre fel kell készülnöd – a Közös Tudatok átformázzák Ghalla arculatát!

Statisztika

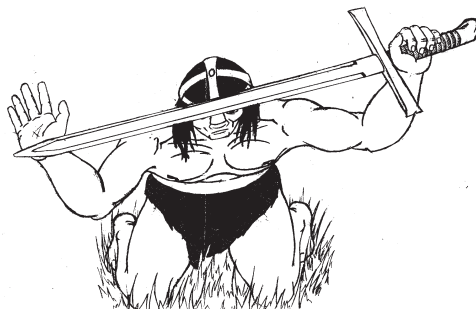
Férfi: 80%	Nő: 20%	Ökölvívás	26
Jó: 16.6%	Gonosz: 17.4 %	Szűrőfegyver	26
Legjobb	331	Vágófegyver	21
Leggonoszabb	-558	Útőfegyver	26
		Lőfegyver	26
Ember: 17%	Elf: 11.5%	Dobőfegyver	26
Törp: 9.5%	Árnymanó: 9%		
Troll: 9.5%	Gnóm: 7.2%	Rejtőzködés	84
Alakváltó: 16.6%		Nyomkövetés	63
Kobudera: 16%	Mutáns: 3%	Lopás	53
		Mászás	18
Hívók aránya	60%	Csapdakészítés	24
Leah: 10.5%	átlag hit: 36	Csapdaészlelés	25
Dornodon: 15%	átlag hit: 46	Gyógyítás	55
Raia: 18%	átlag hit: 50	Titkosírás	13
Elenios: 6%	átlag hit: 49	Felderítés	104
Sheran: 14%	átlag hit: 40	Szörnyidomítás	12
Tharr: 19%	átlag hit: 37	Teológia	41
Fairlight: 16.5%	átlag hit: 36	Taumaturgia	44
		Szerencsejáték	5
Halálok száma	203	Harcművészetek	24
Legtöbb skalp	8	Zene	23
Összes skalp	282	Szörnyismeret	23
Legtöbb szörny	1769	Pszí	26
		Zárnyítás	18
Maximális életerő	297	Vadászat	49
Legtöbb tudatpont	56	Bányászat	39
Legtöbb pszipont	201	Úszás	1
		Ordítás	8
Erő	55		
IQ	42	Leggazdagabb	5901 arany
Ügyesség	33		
Egészség	29	Egy érdekesség: Ghallán eddig	
Szerencse	33	743773 szörny lelte halálát.	

Sokak kérésére most leközzöljük a nemrég bevezetett HIR parancsokhoz tartozó szövegeket. Aki nem tudná, hogy miről van szó: ezt a parancsot csak Közös Tudatok tagjai használhatják. Bővebb információkat találsz a parancs enciklopédiájából, illetve a KT vezetőjétől tudhatsz meg. A későbbiek során az esetleges újabb üzeneteket is le fogjuk közzélni.

- 1 A legközelebbi KT találkozó #. hó #-án lesz a megszokott helyen. Gyertek!
- 2 A legközelebbi KT találkozó #. hó #-án lesz. Aki nem tudja, hogy hol, keressen meg (nem ott ahol eddig)!
- 3 A #. hó #. napjára meghirdetett KT találkozó elmarad.
- 4 Megjelent a KT újság #. száma. Küldjétek választóborítékot #-nak, ő majd elküldi.
- 5 Lehet fejleszteni a #. KT képességet! Fejenként # TU kell bele.
- 6 A mostani képességbe még # TU kell összesen. Aki tud, tegyen még bele!
- 7 A képességünk ki lett fejlesztve, de még nem működik. Egyelőre várjatok a további fejlesztéssel.
- 8 # megtámadta tudatcsatával az egyik tagunkat, #-t!
- 9 # mostantól az ellenségünk! Akit tudja, támadja meg tudatcsatával. TU-ja kb. #.
- 10 #. KT mostantól a szövetségésünk. Adjatok ki rájuk BA parancsot.
- 11 Hadban állunk a #. KT-val. Mindenki igyekezzen tudatcsatával támadni őket!
- 12 Békét kötöttünk a #. KT-val. Kegyelmezzetek meg nekik.
- 13 A KT taglétszáma jelenleg #, de van, aki még nem lépett be. Még # tagot tudunk felvenni.
- 14 Új tag lépett be a KT-ba: #. Vegyétek fel vele a kapcsolatot.
- 15 # szégyent hozott a KT-ra. Úgy döntöttünk, hogy nincs mese, ki kell rúgni. Adjatok ki rá FKER parancsot.
- 16 # teljesen passzív a KT-ban/nem játszik már jó ideje. Úgy döntöttünk, új tagot veszünk fel helyére. Adjatok ki rá FKER parancsot.
- 17 Lemondok a KT vezetői posztról. A vezetőváltáshoz adjátok ki az FKER # # parancsot.
- 18 # Erőszakosan kilépett a KT-ból.
- 19 # kérte a KT-ból való kilépését. Kiengedtem – eggyel kevesebben vagyunk.
- 20 Jelentkezett egy új tag: #. Be kellene ajánlani, aki találkoztott vele, keresse meg!
- 21 A KT érdekében kellene # TU. Amilyen hamar tudtok, küldjétek!
- 22 Szükségem lenne # TU-ra. Aki tud, szánjon meg egy-kettővel. Köszönöm.
- 23 Akinek van felesleges TU-ja, adjon #-nak.
- 24 Nagyon kellene # darab #. Segítsetek!
- 25 Akinek van felesleges (vagy kölcsön) #-je, írjon #-nak.
- 26 Adjatok infót a # lényről/karakteréről és a # tárgyról. Kösz!
- 27 Akinek kell #, az mielőbb keressen meg, különben

eladom/eldobom!

- 28 Tudja valaki, merre található a #-as karakter? Aki igen, üzenje meg!
- 29 Nagyon gyengén állok életenergiával, gyógyítsatok rajtam!
- 30 Fontos mondanivalóm van mindenki számára. Hívjatok a következő telefonon: ##.
- 31 Raia templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 32 Elenios templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 33 Leah templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 34 Dornodon templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 35 Tharr templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 36 Sheran templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 37 Fairlight templom építése a #,# mezőn! Még lehet jelentkezni.
- 38 A #,# mezőn tudati lenyomat lett letéve.
- 39 A #,# mezőn tudati jel lett letéve.
- 40 A #,# mezőn álomvirág lett ültetve.
- 41 A #,# mezőn szopógödör van! Kerüljétek a helyet!
- 42 A #,# mezőn nagy TVP költségű Múmia-jellempróba van.
- 43 A #,# mezőn Raia templom épült.
- 44 A #,# mezőn Elenios templom épült.
- 45 A #,# mezőn Tharr templom épült.
- 46 A #,# mezőn Sheran templom épült.
- 47 A #,# mezőn Fairlight templom épült.
- 48 A #,# mezőn Dornodon templom épült.
- 49 A #,# mezőn Leah templom épült.
- 50 Az előre megbeszélt # helyen van egy #.
- 51 Tudtommal Vlagyimir a #,# mezőn táborozik.
- 52 Hoppá! A #,# mezőn van valami érdekes/furcsa!
- 53 A #,# mezőn táborozok.
- 54 # legutóbbi mentális körhíre sajnos nem igaz, ne tegyétek semmit!

Bárdverseny

Lezárult a Tűzvihar óta másodszor meghirdetett Bárdok Versenye. Ennek eredményéről adok most számot a nyilvánosság előtt. A viszonylag rövid nevezési határidő ellenére igen szép számmal érkeztek pályaművek, szám szerint 132. A verseny kibővült a IV. (próza) kategóriával, amit szeretnénk jövőre is megtartani. A tavalyi helyezettek közül ketten idén a zsűri munkájában vettek részt, Távoli vizek pedig megvédte a „Ghalla Mesterbárdja” címet. A nyertes pályaművek közül néhányat már olvashattatok az Alanori Krónikában, s a többi sem sokáig várat majd magára reményeim szerint. Lássuk hát a helyezetteket. Akad néhány holtverseny...

I. KATEGÓRIA: TŰZVIHAR ELŐTT (18 VERS)

1. Teriel de Gwyll: *Emlékezz*
2. Avina: *Kard és toll*
3. Elizeus: *Egy elveszett világ*

II. KATEGÓRIA: TŰZVIHAR UTÁN (39 VERS)

1. Távoli vizek: *Pumpa futása*
2. Távoli Vizek:
Harcba megyek érted édes elfleány
3. Falcon Castagir:
Az Élet Rúnái és Lennék
LonSin: *A Teremtés*

III. KATEGÓRIA: EGYÉB (57 VERS)

1. Távoli Vizek: *Ki ő?*
2. Alba Locsy: *Naptár*
3. Sisawat: *Igaz(?) mese*

IV. KATEGÓRIA: PRÓZA (18 PÁLYAMŰ)

1. Belegil: *A Párduc*
Fortamin: *Szirombullás*
2. Vörös Leif: *Mindenkibez*
3. Villámló Penge: *Idézés*

Emlékeztetőül: az első helyezettek megkapják a mirtuszkoszorút, ami a zene képességüket javítja, továbbá 100-100 aranyat, és egy szépívű lantot. A másó-

dik helyezettek díja 50 arany, és egy tatudob, a harmadik helyezettek 20 aranyat, és egy furulyát kapnak. Különdíjként Vörös Leif felajánlotta, hogy jutalomban részesítia III. kategória IV. helyezettjét, ezt Elizeus nyerte Himnusz a halálomra c. költeményével.

Bizonyára kíváncsiak vagytok rá, kik voltak a zsűri tagjai. Annak és Gragath a gnómok, Thpreg Yw'Hite az elfek, Edward, a kíváncsi az alakváltók, Szirial, a Szende a kobuderák, és Ekhar Dorson, valamint Veszett Róka az emberek képviselőjében. A tavalyi helyezettek közül Brynna és Dae vett részt a zsűri munkájában.

Nos, már csak a köszönetnyilvánítások vannak hátra. Elsősorban azok felé, akik beneveztek, és vállalták a megmérettetést, részvételükkel létrehozták a versenyt. Továbbá a keményen dolgozó, és lelkiismeretes zsűritagoknak. És nem utolsósorban a verseny támogatójának, T(i)hor főistennek, aki a díjakról, és azok átadásáról gondoskodott. A nyerteseknek gratulálunk, azoknak pedig, akiknek idén nem sikerült helyezést elérniük, a jövőre nézve kívánunk sok szerencsét! Ha Ti is úgy akarjátok, jövőre ismét találkozunk.

YASMINA (#3430)

(Részletes táblázat készült az összes nevezőről, és beérkezett versről a részletes pontszámokkal. Válaszboríték ellenében a hirdetés megjelenésétől számított fél évig bárkinek szívesen megküldöm. Cím: Tóth Zsoltné 3300 Eger, Hadnagy u. 15. tt. 7.)

(Amennyiben a verseny helyezettjei szeretnék az újságban megjelentetni a pályaművüket, és beküldik nekünk, kérem, bogy írják rá: bárdverseny X kategória Y helyezett. Mindenképpen le fogjuk közölni őket. – a szerk.)

Jóbarátok

Csillagtalán éj...

Barátok ülnek a tűznél,
Halott társukat siratják:
„Mondd hová tűntél?”
– Kérdi egyikük, s sorolják,
Mindnyájan a tetteket,
Mit véghez vitt az, aki elveszett.

A szavak, a mondatok,
miket száján kijett:
„Mindig veled maradtok!”
„A halálában is szerettem!”
– Zokogón rázza a nőt,
Kihez annyi verset szőtt.

Emlékszem kardjára,
Mit nekem adott.
„Készülj fel a csatára!”
mondta, s most halott.
– Réved vissza a barát,
Kivel megosztotta mindig a baját.

A szeretet, a megértés, mire tanított!
Korholt állandóan, ha hibáztam:
„Már megint a dühöd irányított!”
Tanácsait tiszta szívvel fogadtam.
– Emlékszik vissza a tanítvány,
Kéi lett a tudomány.

Csillag suhan, megfestődik az éji mező
A három jóbarát felriad: „Ott van Ő!”
Tudták a lelke már szabad.

Csillagos éj...

A nő, a barát, a tanítvány másnak regél,
Egy régvolt ismerősről,
Ki mindnyájunkban él,
S aki ilyenkor előtör, onnan, belülről.

Nemesszívú Thorfilnak, a barátomnak!
ALBA LOCSEY (#4825)

Sajnos ezúttal sem lehettem maradéktalanul boldog, mivel ismét csak két KT jelentkezett sem Sem Mágia Örökösei (#9135), sem A Fény Testvérisége (#9134) nem küldött semmit. Továbbra is várom leveleiket, akárcsak a Smaragd Sasok (#9133), Csontbrigád (#9132) és Az Idő Porszemei (#9130) bemutatkozását. Most pedig következzenek azok, akik küldtek anyagot magukról. Először egy, az alakulásakor nagy vitát kavaráó KT, a Sheran Múmiák (#9137) következik.

Mi, az első anarchista Sheran Közös Tudat 1995. októberében alakultunk meg. Köszönetet mondunk a Serény Múmiák KT-nak, elsősorban Blue Scourge-nak, aki az alapításban sokat segített. A Serény Múmiákkal laza szövetségben állunk, más KT-kal jobbra semleges a viszonyunk. KT-nk tagjainak fontos az egyéni szabadság (egyenlőség, testvériség), lophatnak, csalhatnak, ölhetnek, valamint erőszakoskodhatnak is. Bármilyen trófeát, illetve bármennyi skalpot viselhetnek. Múmiáink jutalmat kaphatnak a városban való mindennemű rendetlenkedésért. Ellentétben a rosszindulatú híresztelésekkel, tagjaink nem rombolnak növényeket. Ellentétben sok, más KT-beli Sheran hívőkkel, nekünk semmi közünk a jószághoz. Várunk sorainkba olyan elvetemült Sheran hívőket, akiknek saját céljaik a legfontosabbak. Mutánsok nem lehetnek tudatunk tagjai. Tehát, ha csatlakozni akarsz hozzánk, akkor keresd a MOSOLYGÓ RETTENET RÓZSASZÍN BUGCIBAN jelvényt viselő karaktereket!

SHAQUILLE O'NEAL (#5727)

Homoki István, 4400 Nyíregyháza, Ferenc krt.
22. VIII/69

Hát mindenesetre érdekes KT. A másik tudat, amelyik anyagot küldött magáról, egy teljesen új KT az Igaz Barátok (#9141), de mondják el inkább ők maguk, hogy kik is valójában.

Egy olyan szoros közösségben, mint egy KT nagyon fontos a barátság, és a bizalom, így valószínűleg gyorsan fog gyarapodni ez az új tudat. Sok sikert bozzá! Ennyit mára a tudomány és technika újdonságaiból, a jövő bónapban újra jelentkezem.

Kalandozó társaink!

Bár elég kis hely jut mindenkinek, mi mégis megpróbáljuk Nektek megmutatni azt az utat, amelyen nemrég elindultunk. Nem is oly régen még egyedül, magánnyal a szívünkben éltük napjainkat, hajtottuk végre küldetéseinket. Tudtuk, hogy hiányzik valami igazán fontos az életünkéből. Akkor még csekély mentális energiánkat arra használtuk, hogy megéljük a következő napot. Gyenge segélykérő jelzéseket adtunk le, néha sikeresen, de legtöbbször sikertelenül. Egy napon azonban személyesen megismertük egymást, és tudtuk, együtt a Barátság erejét használva sokkal többre vihetjük. Az a nap volt az, amikor mindannyian megéreztek egy magasabb fokú mentális energia vibrációját. Nem haboztunk, elvégeztük a ceremóniát, és azóta szívünk felett viseljük szimbólumunkat a „Lelkekben élő Igaz Barátság”-ot. Sajnos (a KT szempontjából szerencsére) sokan vannak, akik magányosan járják e földet. Nem mondhatják el senkinek, mi bántja őket, és minek örülnek. Erre szeretnék gyógyírt adni, ezért vagyunk. Távoli céljaink között szerepel egy Kapu megnyitása az Asztrális síkra, ahonnan át tudjuk áramoltatni a Barátság fantasztikus érzését. Térjünk át a rideg tényekre. Mivel nemrég alakultunk meg, eddig 7 tagunk van, de sokan várnak az 56. fordulójukra, hogy belépjenek. A KT munkáját egy hattagú Nagytanács hangolja össze, melyben mindhárom vallás két-két fővel képviselteti magát. A Nagytanácson kívüli tagok Rendekbe tömörülnek: Druidák Rendje, Harcosok Rendje, Varázslók Rendje. Figyelmeztetünk mindenkit, hogy a Barátság nem egyenlő a jószággal, vagyis mi hiszünk az igazságos bosszúban. A legjobb barátból válik a legadázzabb ellenség.

Járjátok a Barátság útját!

IGAZ BARÁTOK

Bővebb információ: O'li (#4369), Desconhecido Deus (#2800)

TREEM

minap éppen Xantroxban jártam, amikor egy ismerős arcot pillantottam meg. Az ezüst haj, a barcsabajusz, az arcvonások, igen ez Dalamar – gondoltam. Ekkor jöttem rá, hogy mi a különös rajta: úgy tudtam feketé a bőre, a velem szembe jövőnek pedig világos volt. Mindenesetre szóba elegyedtem vele, mivel eszembe jutott Setét Patkányának nemrégiben tett ígérete. Mint kiderült, nem tévedtem, valóban a híres (bírbéd?) elffel találkoztam.

– Üdvözöllek Dalamar! Sokat hallottam már rólad, örülök, hogy végre személyesen is találkoztunk!

– Üdvözöllek! Halottam, hogy néhány kalandozót már megke-restél. Kíváncsi vagyok a kérdéseidre!

– Hát először a múltadról szeretnék pár dolgot megtudni, biztosan legalább olyan mozgalmas volt, mint az itteni életed. Hol éltél, és mit csináltál a világégés előtt?

– Nálunk sötét elfeknél nem szabad olyasmiről beszélni, ami népünk titkait feltárhajtja.

– Te sötét elf vagy? Bár én is úgy tudtam, hogy feketé a bő-röd, de meglepőde tapasztaltam, hogy világos a bőrszíned?

– Talán ismered a farkas és a kecszegida meséjét?

– Szóval ez nálad csak álca. Hát akkor hagyjuk a távo-li múltat, bár azt hiszem, hogy már nincsenek népek, a tűz-vihar óta, így nincs is mit titkolni. Miután megérkeztl er-re a félszigetre, Leabot választottad patrónusodul. Mi miatt választottad őt?

– Nem őt választottam, ő csak az első volt a sorban. Szeretek játszani a jellemaurával, ugyanolyan könnyű becsapni vele máso- kat, mintha csak a bőrömet festeném át. És ez alól az istenek sem kivételek.

– Tebát utána többször is istent váltottál. Kiknek voltál ezidáig a követője, és milyen sorrendben váltottál?

– Leabot elég hamar meguntam, utána a fény és jószág istene Ra-ia következett. Jelenleg vízarszimbólumot hordok a nyakamban.

– Sherant is el fogod bagyni, ugyanúgy mint a többieket?

– Természetesen.

– Ki lesz a következő?

– Talán Elenios, talán Fairlight, Tharr vagy Dornodon. Esetleg valaki más.

– Hogyan jellemeznéd röviden azokat az isteneket, és vallásokat, amikkel idáig személyesen megismerkedtél?

– Annyi bizonyos, hogy a leghatalmasabb halandó papok egyál- talán nincsenek tisztában, az általuk választott istenek kívánságai- val. Egy isten nem azt várja el a híveitől, hogy élőlényeket pusztít- sanak, vagy tárgyakat áldozzanak, hiszen akkor semmi különbség sem lenne a hét eddig ismert isten között. Fontosabb feladat len- ne terjeszteni a tanításokat, de ez azért nem lehetséges, mert a pa- pok nincsenek tisztában ezzel.

– Mit tartasz Leabról, Raiáról és Sheranról, akiket már közelebbről is ismerz.

– Leahról nincs konkrét véleményem, hiszen rövid ideig vol- tam követője. Nagyon meglátszik, hogy Raia beletörődött abba, hogy a halandók közül kevesen értik meg a különbséget jó és rossz között. Elfogadta azt az áldozatot is, amikor egy másik hívét öltem meg, aki ráadásul egy új életet hordozott a szíve alatt. She- ran számára először túl jónak tűntem, ezért egy kisebb erdő ki- pusztításával kellett ledolgoznom a fehér aurát.

– Van olyan isten, akit a szíved mélyén követesz?

– Ha olyan értelemben használjuk azt e szót, ahogy a legtöbb- ben, akkor nincs.

– Te hogyan hasznárod ezt a szót?

– Akik nem úgy értelmezik mint én, azoknak úgyis hiába ma- gyarázom, de mégis megpróbálok egy pár szóval elmondani. Mindenki valamilyen belső késztetésre cselekszik, mindenki- ben van egy bizonyos fajta értékrend, és akikben ez hasonló, azokra mondom azt, hogy azonos istent követnek.

– Szerinted a te értékrended melyik istenhez áll közel?

– Egyikhez sem.

– Miért csinárod?

– Mit?

– Hát ezt az egészet. Azt, hogy egyik istentől másikig vándorolva csúfolod végig az egész ghallai pantheont?

– Azért, mert szeretném, ha mások is rájőnének arra, hogy mit jelent valójában az a fogalom, hogy isten, és ez az első lépés, hogy megtalálják a helyes utat.

– Annak idején sokat beszéltek arról, hogy összeháza- sodtatok Yasminával, és ő egy segítőkészebb, békésebb Da- lamart faragott belőled? Mi az igazság ebből a történetből?

– Tényleg összeházasodtunk, valójában azonban semmit sem változtam, békés azelőtt sem voltam, és most sem vagyok.

– Mik a személyes céljaid?

– A legfőbb célom az, hogy mindig legyen valami, amit a célom- nak vállalhatok, tehát számomra az élet értelme, hogy legyen értel- me az életnek.

– Ha most teljesülhetne egy kívánságod, mi lenne az?

– Azt kívánnám, hogy ne kívánhassak semmit, mert akkor van értelme bárminek, ha azért meg kellett küzdeni.

– Akkor beszélgessünk most Dalamarról, mint KT-vezet-ről. Úgy tudom te vagy az Igazság Keresői KT vezére. Elég furcsa név egy KT-nak, mi volt az a cél, ami miatt megal- kultatod?

– Ezt már egy korábbi Ghalla Newsban is megírtam, célunk a valódi értékek, és a valódi értelmezések felmutatása.

– Mekkora a KT-ök? Van elég kalandozó, akiket érdekel ez a cél?

– Jelenleg kb. húszan vagyunk. Sokan voltak, akik röviddel a belépés után távoztak, mert mást vártak.

– Milyen a viszonyotok más KT-kal, Vlagyimirral, Pum- pával és Chara-dínnel?

– Csak a személyes véleményemet mondhatom el róluk, és ez korántsem biztos, hogy egyezik a többiekével. Egyetlen KT sincs ami iránt ellenszenvet éreznek, de olyan sincs, amelyik annyira tetszene, hogy akár a tagja lennének. Vannak olyanok, akikkel szö- vetséget kötöttem, de ez általában személyeknek szól, és nem az egész tudatnak.

– Kik ezek a személyek?

– Elsőként említeném Xadornixot, az Ördögi Kör vezetőjét. Ve- le régóta jó viszonyban vagyok. Valamint az Ejharcosok vezetője, Rothdak a Megtorló is azok közé tartozik, akiket szövetségesem- nek nevezek.

– Térjünk vissza Vlagyimirra, Pumpára és Chara-dínre.

– Jó viszonyban vagyok Vlagyimirral, időnként segítünk egy- másnak. A farkaudar sereget egyszer megnéztem, nem láttam őket fenyegetőnek. Elég nevelésesnek tartom, hogy Pumpa ezzel

a szedett-vedett bandával alkotta elfoglalni a városokat. Chara-dinről még nem tudok eleget, lehet, hogy ő lesz a következő.

- Ha kérdeznél valamit egy kalandozótól, kitől és mit kérdeznél?

- Szívesen megkérdezném Alex Vampirssontól, hogy fája-e még az a seb, amit a csapdám okozott neki.

- Hát köszönöm a beszélgetést! Értesíts róla, ha új istent választasz magadnak!

- Úgy lesz.

Daronelre, Kőfejű Beldor barátjára nem volt nehez rábukkannom, rendszeresen a wargpini fogadóban sörrögzet. Mielőtt beszédbe elegyedtem volna vele, egy darabig figyeltem egy eldugott sarokból. Alig akartam elbinni, hogy ez a békésen iszogató, fejete rövid hajú ember az I. Alanori Olímpia mesterek kategóriájának győztese, és így akkor a legjobb volt a kalandozók között. Azonban mikor odmentem hozzá, és elkezdtünk beszélgetni, néha megpillantottam szürke szemében azt az acélos tekintet, mely gondolom sok ellenfelét megrémítette az olimpián.

- Isten hozott kedves Daronel. Nagyon régen ballotam már rólad, ez az egyik oka annak, hogy megkerestelek. Én is, Kőfejű Beldor is, és még gondolom sokan mások kíváncsiak arra, mivel töltöd mostanában az idődet?

- Köszöntelek kedves Bölcs. Mostnában valóban ritkábban hallok magamról. Kicsit visszavonultam, hogy rendezzem a gondolataim a világ dolgairól. Bejárógatok a Wargpini kocsmába, és sörrögzet és közben elgondolkozom arról, hogy mi is a teendőm a közeljövőben.

- Ezek szerint vannak terveid, és céljaid, amiket a közelebbi, és távolabbi jövőben szeretnél megvalósítani. Mondandól erről pár szót?

- A távolabbi terveimről nem szívesen adnék felvilágosítást, de a közelebbi dolgokról szívesen beszélek. Mint már te is halottál róla, régi barátom Setét Patkány elhatározta, hogy felszabadítja Erdauint Borax uralma alól. A Felszabadítási Bizottság már megalakult, és Patkány megkérdezte, csatlakoznék-e a kezdeményezéshez. Természetesen rögtön igent mondtam.

- Azt hiszem nagy nyereség volt a felszabadítási mozgalomnak a Te csatlakozásod, mivel még mindig elég nagy bírneved van a kalandozók között, hiszen az elsők között érkezted ide a világegés után. Ki voltál, és mit csináltál a világegés előtt, hol éltél?

- Hát ez már elég régen történt, és nem szívesen beszélek a Régi dolgokról. Annyit azért mondhatok, hogy a világegés túlélését annak a hűvös, és nedves pincének köszönhettem, amiben nem éppen jószántából tartózkodtam. Amikor valami csoda folytán eltűnt fölülem az épület, még örültem, amikor kiléptem a szabada, már csökkent az örömöm, és amikor azt láttam, hogy szinte teljesen egyedül maradtam, határozottan boldogtalan lettem.

- Milyen érzés volt a kibált földről a virágzó Erduinra lépni, és mik voltak az első élményeid?

- Amikor megpillantottam az első olyan bokrot, amin zöld levelek voltak, határtalan boldogság fogott el. Elsirni azért nem sírtam el magam, legfőképpen azért mert már igencsak szomjas voltam, és sajnáltam volna ezt a kis vízveszteséget is. Aztán hamar rádöbbentem, hogy nem fenékgig tejfől az élet, lépten-nyomon mindeféle szörnyek akartak a földre tiporni. Mivel korábban egyáltalán nem értemet a fegyverekhez, nem volt könnyű dolgom, de azért megbírkóztam velük. Aztán egyszer találkoztam egy kivételesen fejlett hüsevő magszimmal...

- És mi történt?

- Nagy önbizalommal ugrottam neki, hiszen ilyet már máskor is öltem. De jött egy kis meglepetés. Hogy a magszim dopping szereket szedett, vagy más módon erősítette magát, azt nem tudom, de egyszer csak akkorát ütött az egyik csápjával, hogy minden el-sötétült előttem. Amikor kinyitottam a szemem, egy igen furcsa világban találtam magam. Egy komor sötét alak szólt hozzám, és felajánlotta, hogy ha nagyon akarok, és nem érzem magam itt jól, akkor visszatérhetek az élők közé. Ekkor döbbsenem rá, hogy a magszim megölt.

- Ezek után egyike lettél az első Fairlight papoknak, résztvettél az első semleges KT megalakításában, és ott voltál az I. Alanori Olimpián, ahol megalapoztad a bírnevedet. Azóta viszont egyszer sem láttalak az olimpiai játékokon. Mi ennek az oka, és fogsz-e még indulni valaha az olimpián?

- Az Első Olimpián valóban elég jó helyezést értem el, a díjként kapott Smaragdkoszorút azóta is büszkén viselem. Ezután viszont elment a kedvem az ilyen típusú versengésektől, meg egy kicsit féltém is, hogy a következő versenyen rosszabb eredményt érke el, és mindenki csak rajtam nevetne. Ezért inkább nem indultam több versenyen, és nem is tervezem, hogy a következő induljak, ha csak nem lesz külön olimpia a nyugdíjas korú veteránoknak.

- Térjünk vissza egy kicsit a beszélgetésünk elejére, azt mondtad, mostanában elmélkedéssel töltöd az idődet. Időközben Vlagyimir majdnem elpusztította Erduint, Puma farkaudarjait a helytartói városok küszöbénél sikerült megállítani, Chara-din a káosz ősi istene már kinyújtotta csápjait, hogy ismét urálja ezt a világot. Ezek a dolgok sem készítettek téged arra, hogy rövid időre felbogy az elmélkedéssel, nem tartottad őket veszélyesnek?

- Azért Vlagyi elég messze volt a majdnemtől, és Puma is a küszöbötől, valamint Chara-din csápjai sem biztos, hogy olyan hosszúak, mint ahogy ő gondolja. Komolyra fordítva a szót, ahhoz nem volt sok kedvem, hogy odamenjek az indukátorhoz, és anti-kömívesként bontogassam az építményt, amit másnap rabszolga hadseregek ügyis újra felhúztak volna. De természetesen én is segítettem volna a Vasalt Bunkóknak, ha ők vállalják magukra az Indukátor felrobbantásának dicsőségét, amit végül is az Alomörzök és a Nőverek tettek meg. Puma farkaudarjait elég jól aprították a feltörekvő ifjú kalandozók, és éppen akkor érkezett friss sör a Wargpini kocsmába. Nem sok keresnivalóm lett volna a csatamezőn. Egyébként is a helytartói városok Boraxéi, csak segített volna Puma, ha meggyengíti őt egy kicsit. Szerintem egy kicsit elhamarkodott volt a sereg kiirtása, először fel kellett volna használni őket a saját magasabbrendű céljainkhoz. Chara-din persze komoly probléma, nehéz munka lesz megállítani, de remélem sikerül.

- Ha lenne egy kívánságod, ami teljesülne, mit szeretnél?

- Szeretnék egy élő hegyirákot találni, hogy elfoghassam, és végre feláldozhassam istenem oltárán.

- A kalandozók közül ki az akitől szeretnél megkérdezni valamit, és mi lenne a kérdésed?

- Sihalától szeretném megkérdezni, mit gondolt akkor, amikor istene kérésére rövid idő alatt négy különböző hímme került intim kapcsolatba?

- Sok sikert a további elmélkedéshez.

- Én is köszönöm a korszó sört, amire a vendéged voltam.

Hát azt hiszem a mai nap igazán eredményes volt. Ghal-la két nagyon bíres kalandozóját sikerült szóra bírnom, mégba nem is választottak mindig egyenesen a kérdéseim-re. Nyugodalmam jó éjszakát mindenkinek!

TREEM

A troll füttyörészve ereszkedett lefelé a Valhalla hegység lejtőin. Hatalmas termete ellenére ügyesen haladt előre, rövidebb-hosszabb ugrásai nyomán kavicsok röpködtek szerteszét, nyakában ütemesen himbálózott a denevér. Örvendezve, hogy ismét eleget tett istene elvárásainak, gyorsabb iramra ösztökélte magát. Már alig várta, hogy beérjen a legközelebbi városba, ami legjobb tudása szerint valahol a hegységtől néhány mérföldnyire keletre feküdt. Még sohasem járt igazi városlal: a világégés egy nagy barlangban érte, ahol törzsével együtt élt valaha. És most végre alkalma lesz megismerni az embereket, és a többi érdekesebbnél érdekesebb fajt.

Visszaemlékezett arra a napra, napokra, amikor magányosan járta a Tüvelők Földjét, és barátokat keresve kóborolt céltalanul. Ekkortájt találkozott egy árnymanóval, és bár társa lopkodása nem tetszett neki, annyira örült a társaságnak, hogy egy darabig együtt kalandoztak. Később egy furcsa Kőben Lakó Valaki olyan dolgokat mondott neki, ami egész életét megváltoztatta: felajánlotta, hogy szolgálatába léphet egy Istennek, aki (trollunknak legalábbis ezt tanították) mindig a helyes utat mutatja követőinek, és az érdekében elkövetett cselekedetek, ha elsőre nem is látszana, de mindig a magasabb jót szolgálják. Kissé együgyű barátunknak pedig csak egy dolog hiányzott igazán: valaki vezérelje lépteit a helyes úton...

Az áldozati tárgyakat szörnyetegektől, harcral vette el. Ez volt az, amit a legjobban szeretett, és amihez a legjobban értett. Istene megajándékozta az obszidián Denevérral, és feladatokat adott neki. Ő boldog volt, talán a legboldogabb eddigi élete során...

Néhány nap múlva a troll megérkezett Qvill városába. Tátott szíjjal sétált az utcákon, bámulta a házakat, az árusok hadát, a járó-kelő polgárokat. Néhány kalandozóval is találkozott, de azok mogorván elfordultak tőle. Sőt a polgárok is ijedten húzódtak félre az útjából. Először azt hitte, hogy ereje és hatalma látványától rettentek meg, de aztán észrevett egy városi őrt, ahogy az ő fegyvereit nézi elismerően. Már éppen üdvözölni akarta, amikor meglepve látta, hogy az őrt vigyorgó arca elkomorodik, amint felfedezi a troll nyakában lógó Denevért.

– Ne csinálj semmi galibát te söpredék, mert saját kezemmel belezlek ki!

A troll döbbenet oldalgott el, nem értette a

dolgot. Tovább róva az utcákat, egy kisfiú szaladt elé, és tágra nyílt szemekkel nézegette a tróféáit.

– Bácsi! Ezek micsodák voltak? Mert én tudok ám sok tróféát, csak olyant még nem láttam – mutatott a troll egyik szerzeményére. A troll mosolygott. Mindig szeretett a csatáiról és győzelmeiről mesélni.

– Ez itt egy mutáns pók csáprágója. Ha akarsz, szívesen elmesélem neked a csatát is...

– Hű de jó! Mond el!

A kölyök leült az egyik ház tövébe, és a trollra függesztette a tekintetét. Amaz is leült.

– Nos éppen egy sűrű erdőn vágtam magam keresztül, amikor...

Hirtelen egy ijedt asszony bukkant fel az egyik sarok mögül. Meglátva a gyereket, és troll férfit, megkönnyebbülten felsóhajtott, majd gyorsan odasietett hozzájuk.

– Kisfiam, gyere haza, ne tartsd fel az urat, biztos fontos elintéznivalói vannak.

– De mama, a bácsi most kezdte el mesélni, hogy...

Az anya tisztelettel nézett a trollra, de amikor észrevette a Denevért, felsikított, és megragadva a kisfiú karját szaladni kezdett vele.

– Ne bánts a fiamat, te pokolfajzat! Hogy a világégés emésztett volna el, Dornodon fattya! – ezzel eltűnt egy ház mögött.

A troll megrendülten tápáskodott fel. Lassan kezébe vette a Denevért, és tűnődve nézegette. Majd elindult egy nagyobb ház felé, melynek homlokzatán a „Qvill Városháza” felirat díszelgett. Miután leadta a fegyvereit a szótlan őrnök, a polgármester elé vezették, aki hűvös hangon közölte, hogy ha trollunk kifüstpöl egy a városhoz közel eső ork fészket, egy zacskó arany üti a markát. A férfi elvállalta a feladatot. Miközben az egyik őrt elküldték az ork fészket ábrázoló térképért, ő a szoba falán lógó festményeket nézegette. Az egyik egy gyönyörűségi fehér lovat ábrázolt, aminek a homlokán két kisebb szarv között egy nagyobb foglalt helyet. A troll hitetlenkedve nézte, sohasem gondolta volna, hogy ilyen szépséges szörnyeteg is létezhet.

– Mi ez a csodálatos lény? – kérdezte a polgármestert.

– Trikoris – felelte amaz, furcsállva nézve a troll ellágyult vonásait.

Másnap a troll férfi elhagyta a várost, és elindult istene legközelebbi oltára felé. Sok-sok

kérdésre kereste a választ, és hitte, hogy istene ismeri őket. Útközben nem várt ismerőssel találkozott, régi árnymanó barátja már messziről integetett neki.

– Üdv Wulg, te Hontalan! Jó hogy látlak!

– Helló Bimmbamm! A füledről látom, még mindig nem tudod, mi fán terem a bronz! – felelte az, felhemperedve a troll barátságos hátbavergetésétől.

Késő éjszakáig beszéltek, majd tábort vertek és nyugovóra tértek. Másnap Wulg, a Hontalan elbúcsúzott a trolltól és elment. Amaz nézte egy darabig távolodó barátját, majd ő is elindult. Menet közben valahogy gyanúsán könnyűnek találta bőrből készített kulcskarikáját, amin kalandjai során szerzett kulcsait tartotta. Megszámolta őket, és egy idő múlva rádöbbsent, hogy egy hiányzik. Nekiállt megkeresni, de csak egész napos hosszas keresés után jött rá, hogy nem elhagyta a kulcsot, hanem ellopták tőle. A nyomokat vizsgálva láthatta, hogy árnymanó volt a tettes. Márpedig ő nem látott árnymanót, kivéve...

A troll égő szemekkel sietett az oltár felé. Remélte, hogy istene mindenre elfogadható magyarázatot tud adni. Torkát fojtogatták az átélte keserűségek, tudásra és magyarázatokra vágyott, ami felvilágosítja majd. És ki másót, ha nem tőle kaphatja meg, amire vágyik. Másnap estére érkezett meg céljához. Térdre rogyott az oltár előtt, és a szokásos bevezető imádsággal kezdte. Hamarosan megérezte, hogy istene figyel rá, de mielőtt feltehetette volna lekét gyötrő kérdéseit, hogy a becsületben megrendült hitét helyreállítsa, Dornodon megszólalt:

– Jól van hívem, hitednek megfelelően cselekedtél. Megtanítalak egy varázslatra, mellyel a külsődöt tudod megváltoztatni. A varázslat neve varázsfesték.

A troll elméjében felizzottak az új varázslat létrehozásához szükséges szavak. Kissé vidámabb lett, ám Dornodon folytatta:

– íme a következő feladatod: pusztítsd el a jóság egyik legősibb megtestesülését, ölj meg egy trikornist! – és ezzel az Isten hangja elhallgatott.

A troll férfi úgy állt ott, mint akit villám sújtott. „Ez nem lehet! Nem kívánhatod, hogy azt a szép lovat... én...” – gondolta, majd ki is mondta:

– Nem kívánhatod... Hiszen a trikornis olyan... olyan... Nem ölhetem meg! Nem ölöm meg! – Most már ordított. – Nem ölöm meg! Egyetlen igazi isten se kérhe-

ti, hogy megöljem azt a szép lovat! Te hazug vagy! Hamis isten! A barátom meglopott... Az emberek félnék tőlem! A becsületem elveszett! Temiattad! Átkozott! Nem követlek többé!

Letépte nyakából a Denevért, és teljes erejével az oltárhoz vágta. Az hatalmas villanással tört ezer darabra. A troll dühösen esett neki az oltárnak, göcsörtös bunkójával ütötte-verte. A csillagok eltűntek az égről, feltámadt a szél, villámok cikáztak sietve. Az ítéletidőben a férfi nézte, ahogy a megszenteltelenített oltár felett gomolygó ködből alakot ölt a csak legendákból ismert félisteni erejű lény: a büntető praglonc. A troll rémülten látta, hogy a teremtmény hosszú karjai kinyúlnak, hosszú ujjai arcát érintik, majd körülfonják a fejét. A troll fejébe iszonyatos fájdalom hasított, felsikoltott és elájult.

Lassan tért magához. Minden porcikája fájt, és gyengébbnek érezte magát. Varázshatalma semmivé enyészett. De túlélte! Hatalmas öröm villant át a testén: megszabadult! Úgy érezte újjászületett. Az auráját vizsgálgatva kiderült, hogy még mindig komor fekete, de trollunk sejtette, hogy ezen segíthet. Okulva saját példáján, elhatározta, hogy több tapasztaltabb kalandozót felkeres, és kifaggat. Így hát nekivágott a mezőnek...

Hosszú hónapokkal később ismét egy hegység lejtőin gyalogolt lefelé. Szemében megnyugvás és elégedettség tükröződött, akárcsak az olyan embereknek, akik elértek, amire vágytak. Nyakában pedig csillogó ezüstlánc, két apró, egymáson keresztbe fektetett acélkard himbálózott lépéseinek ritmusára.

RÉZFÜLŰ BIMMBAMM (#4041)

AJÁNDÉKOK

– Szia! – üdvözölte Kirilarien a trollt, aki mintha mi sem történt volna, bambán ült tovább a szikláján. Már napok óta ezt csinálta. Az elf már attól félt, hogy beteg. Nem szerette volna elveszteni a barátját, hiszen már annyi kockázatot vállalt érte. Ha az apja megtudja, hogy titokban évek óta egy troll bébit nevelget... Pedig Rankhar nem volt olyan, mint a fajtársai. Szeretett nyugodtan üldögélni, hallgatta a madarak énekét, sőt néha még dúdolt is valami kis nótát, ami halványan emlékeztette Kirilariet a tollasok beszédére.

– Szia! – ismételte meg. – Hoztam neked korongokat.

A troll szeme felragyogott, mint mindig, ha a korong szót meghallotta, és bágyadtan az elf felé fordult.

– Fényes kooroongok?

– Igen – bólintott Kirilarien –, szép minták vannak rajtuk.

– Tüzezske – makogta Rankhar, és megnyalta a szája szélét. – Fogunk enni sok sült húst.

– Nem – molyodott el az elf –, nem tüzezske, virágok és arcok.

A troll lassan elvette a korongokat, boldogan forgatta őket, aztán lassan elcammogott. Az elf lánynak furcsa érzése volt. Meg mert volna esküdni, hogy füstszagot érez, de hát ki rakna tüzet itt, az erdő közepén...

– Három fegyverforgatómat, érted, három fegyverforgatómat vesztettem el! – fakadt ki a város polgármestere, de az elf ülő férfinak a szeme sem rebbent. Nem látszott az arcán, de éppen gondolkodott.

– Mennyit kapok? – bökte ki végül.

– Ha elintézed azt a monstorumot, aki ezt csinálta, azonnal leszámolhatok neked tíz aranyat.

Haertan megrázta a fejét. A világégés óta többször próbálták már átverni, de ő tisztában volt vele, hogy mennyit ér az ereje.

– Tizenöt arany – mondta ha-

tározottan. – Minden emberedért fejenként öt.

– Rendben – egyezett bele a polgármester.

Haertan dühösen harapta meg a nyelvét, mint mindig, ha ideges volt, vagy valami nem tetszett neki. Ez a fickó túlságosan könnyen belement az üzletbe...

De ez már régebben történt, nagyjából egy hete. Nem szerette számolni a napokat, sőt az órák múlását is csak sabból vette észre, hogy a bozótot erdő váltotta fel, aztán az erdő is egyre sűrűbb lett.

– Azért azt legalább elértem – gondolta –, hogy a tizenöt arany mellé a küldetés teljesítéséig kaptam egy teljes felszerelést.

A „teljes felszerelés” amúgy nem volt túlságosan értékes, mindössze egy fehér posztóinból, egy lándzsából, egy saruból, és egy fényesre pucolt pajzsából állt, de Haertan ennyivel is megelégedett. Ez legalább több volt a semminél. A tizenöt aranyhoz azonban lassan búcsút mondott, mivel a titkosatos szörnynek nyomát sem találta. Már kikérdezett pár halálraült remetét, de ők sem láttak semmit, csak kalandozókat.

A nap lassanként lebukott, és az erdő árnyai egyre ijesztőbbek lettek. Haertan idejét látta letáborozni. Behúzódtott egy kényelmes barlangba, és végigdől a földön. Azonnal elnyomta az álom.

Másnap hajnalban valami dünnögésre ébredt.

Valahogy így hangzott:

„Kooron...g!”, és valami nyál is cuppant hozzá. Egy hatalmas alak állt a cókmojkja mellett, és a pajzsát nézegette.

– Á, csak egy troll – gondolta, és megmarkolta a lándzsáját.

– Takarodj innen! – üvöltötte, de a troll meg sem mozdult, csak lenyűgözve bámulta a pajzsot.

– Nagy koorong...

– Hát jó! – morogta Haertan, és meglengette a levegőben fegyverét. A troll nyugodtan szemlélte mit csinál, de Haertan mégis látott a szemében valami furcsa vágyat. A földön fekvő három pajzsot már nem vehette észre...

ATRIX (#1776)

Utolsó áldozat

Hajnál volt, sötét, mikor a drow kísértelt a városból, és azóta jókora utat tett meg. Amióta elhagyta Huertolt, rikta erdőben haladt, kerülte az élőlényeket. Megállt Tharr rúnakövé-nél és a trikornisok kedvenc tisztásánál, az előbbinél információért, utóbbinál egy szarvért. Mosolygott mikor az indukátorépitők mellett haladt el. Jól tudta, míg lesznek hozzá hasonlóak, addig az indukátorok nem fognak elkészülni. Lassan világosodott az ég alja, ahogy kiért a síkságra, útjának egyik fő állomásához, de még korán volt, így várnia kellett.

Lassan kelt a nap a Tűz utáni 4. év Leah havának káosz napján, így hát várt és figyelt. Eddig a Láng segítette, de most magának kellett helytállnia, a jel is alig-alig izzott. Így kellett lennie, ebbe még a Testvériség sem szólhat bele. Gyönyörködve nézte, ahogy a fény bearanyozza a tisztást, miközben a napkorong elkezd felkapaszkodni a keleti égre. Megmozdult, megtörve ezzel a pillanat varázsát. Lábainál lassanként felismerhetővé váltak a Földanya rúnakövé-n a vésetek, bár a vastag moha nagy részüket így is eltakarta. Szerencsére nem volt szüksége már útmutatásra, a jelek pedig amúgy sem segítettek volna abban, amire most készült. Maga mellé szúrta lándzsáját, és halk sóhajjal elkezdett kipakolni. Mire végzett, előtte feküdt minden, amire szüksége volt: egy bot, egy szögletes kő, egy drótszór és a vízestömlő. Mély, mégis az ekéig szárnyaló hangon kezdte idézni a kő szellemét. Ahogy felhangzott a szentségtelen litánia első sora, úgy némult el a környék. Elhallgattak a madarak, abahagyták motoszkálásukat a rácsálók, még a vadászó tigrosz-lán is leült, félrebillent fejfel hallgatta az ősi szavakat. Hangosan koppant a rúnakövön a bot, majd a szögletes kő, de a vízcepp kihullását a vízestömlőből egy karcsú kéz akadályozta meg. Időtlen tekintetű nő állt a drow mellett, és szomorú arccal nézett az elfre.

– Miért Elrevin? Leghűbb papjaim közé tartoztál... Mond miért?

Két könnycepp gördült le gyönyörű arcán, ahogy a drow nem állva a pillantását, félrezenézt.

– Nem tudom visszaadni, ami voltál, de emlékszel, ami sokaknak nem adatott meg, amióta Atlant elnyelte a homály. Felejtöd el az aranytornyokat, a fehérszürnyű hajókat, a tudást! Én túléltem, de csak mert sikerült azonosulnom, és tudom milyen az emlékeinken győtrődni... Megértelek.

– Nem érthetsz! – csattant az elf hangja. – Megtaláltam az utódot, de még nem állok készen, és veled nem térhetek vissza! – lassan végigsimított az asszony arcán. – Dornodont fogom követni.

– Megőrléte! Szétégeti az agyad, ha rájön ki voltál, ki vagy!

– Nem jöhet rá, ezt te is tudod. A Testvériség kizárta az isteneket, melleleg még ő sem emlékezhet ránk. Tudod jól, az Álmodók ősbibek még nálatok is.

– Tehát döntöttél?

– Igen, de az erdők barátja maradok, esküm köt továbbra is. Ha kárt okozok, helyre fogom hozni.

– Talán még találkozunk Forester...

Halk csobbanással esik a kőre a vízcepp, de az égből visszhang felel rá, és egy fénylő dárdá csap a földre a közelben. A hirtelen felvillanásból egy praglonc teste bontakozik ki. Az elf már felkészült: kezeiből kékes villám cikázik át a köztük levő távolságon, hangos dörréssel csapódik be a praglonc testébe. Az hirtelen megtanorodik, majd felülvő dühében, és előrelendül. De meg is torpan rögtön, a drow lazán támaszkodik a lándzsájára, ajkai között halovány mosoly.

– Mi az halandó? Nem védekezel?

Az elf merengve lándzsájára néz, majd felkacag.

– Mi értelme lenne? Végezd a dolgodat! – majd nyugalmat erőltetve magára, leül. A praglonc értetlenül néz, majd nekikezd, de ismét ő lepődik meg. Az egyik varázslatot nem tudja visszavenni az elf elméjéből. Hiába próbálkozik, az úgy beleágyazódott a drow tudatába, hogy lehetetlen kiszedni. Hamarosan feladja, vissza kell térnie. Ahogy érkezett, ugyanúgy távozik, az elf gúnyos tekintetűl kísérve. A kalandozó is szedelőzködik, mennie kell, de vajon jól döntött?

FORESTER ELREVIN (#1848)

A végső halál

Már hosszú hónapok óta táborozott az elf a hegyek lábánál. Kezdte unni magát, de valahogy mégsem volt kedve továbbmenni. Azaz, kedve talán lett volna, de lehetősége nem volt... Aztán az egyik nap, mikor a sűtkérező gyíkokat figyelte a napsütötte sziklákön, valami rettenetes dolog történt. Az égen sötét felhők gyülekeztek, és viharos szél kezdett fújni, összeborzolva az elf hosszú, ezüstsín haját. Az éjfélete fellegek között valami félelmetes dolog öltött alakot. Az elf összehúzta a szemét, és... megdöbbsent. A felhők közül aláereszkedő valami nem volt más, mint egy éjfélete, füstmasszából álló hatalmas kéz! Az elf agyában egy ősóreg hang szólt meg: „Halandó! Én az egy, igaz Isten vagyok, minden halandó, és halhatatlan ura! A teremtd nem törődött veled, így most – bár szomorú vagyok emiatt – meg kell halnod.” Az óriási ébenfekete kéz – az egy, igaz Isten – megragadta az elfet, és egy szempillantás alatt összeroppantotta. A halott testet viszont nem lökte le a földre, dögevők prédájának, hanem fölemelte, föl egészen a felhők fölé, oda, ahol mindig ragyog a nap, föl az örökkévalóságba. „Milyen szomorú” – sóhajtott az Isten, és az elf megtört testével együtt elhagyta a létsíkot. Ekkor egy izzó, kékesfehér villám sújtott le a fellegek közül, és kettészakította a közelben álló hatalmas fát. Az elszenesedett fa tövé-nél a kékes villámból – sercegve, szikrázva – egy kis alak bontakozott ki. Egy madár. Egy holló. Egy ezüstsínű holló. Aztán valami csillogás keltette föl a figyelmét. A magasból egy apró tárgy zuhant a föld felé. A madár szemében furcsa fény villant, majd elrugaszkodott a földről, és erőteljes szárnycsapásokkal elrepült a messzeségbe. A távolból mennydörgés moráját hozta a szél, és szemerkélni kezdett az eső. A földre hullott vilámszimbólumot lassanként ellepte a sár.

Egy elf emlékére: RAVEN TIMBERTALL (#3334)

Üi: A sok rabszolga elveszi a helyet az igazi játékosoktól.

HAT ARANY

Sokan szídjuk a tolvajokat, akik közöttünk, és belőlünk élnek. Én magam sem szeretem őket, de már rájöttem, hogy ők csak a kis halak. Szerencsével, csapdával valamelyest védhetjük magunkat ellenük, de nem mindenkivel van ez így! Minden helytartói városban megtalálható egy mindmáig legalisan működő bűnszövetkezet, melyet Fairlight Banknak neveznek. A pénz szagával vonzzák magukhoz azokat a balekokat, akiket megtévesztenek, és rendszeren megkopszanak. Jól gondold meg mit teszel! Itt egy kis történet okulásképpen. Nem állítom, hogy mindenkivel hasonló dolgok fognak megtörténni, de könnyen előfordulhat.

Még egészen kezdő voltam, de arra magamtól is rájöttem, ha sok pénzem van mindent megszerezhetek. (Remélem semmi újat nem mondtam!) A pénzszerzés egyik leggyorsabb módjának a bankból felvett kölcsön kínálkozott. El is mentem a bankba, ahol egy túlbuzgó elf bankár mindenféle papírosokat lobogtatva azt csestelgette, hogy mennyire megéri pénzt betenni, és kivenni a bankból. Nem sok mindent jegyeztem meg a feltételeiből, de az rögtön szemet szűrt, hogy a felvett összegre kapásból 50%-ot, Fairlight papoknak csak 45%-ot tesznek rá. Már ekkor tudtam, hogy nem volt észesű „ember”, aki ezt így kitalálta. Biztosan állíthatom, hogy igen jelentős vastagságú bőr lehetett a képén. Na mindegy. Kellott a pénz, és ezért 150 aranyat fel is vettem. Nem túl nagy összeg, és fél év alatt simán visszafizetem – gondoltam. A pénzt egy nap alatt sikeresen elköltöttem, és ekkor már kezdett érlelődni bennem az a gondolat, hogy nem biztos, hogy jól döntöttem. Gyorsan elröppent egy negyed év, és érezhetően gazdagodtam. Szorgalmasan fizettem a tartozásomat, 225 aranyból csupán 20-25 arany maradt. Ez már igazán pitiáner összeg volt, ezért hát nem is siettem a visszafizetésével. Később valahogyan mindig akadt fontos tennivalóm, így az utolsó napra hagytam az adósság visszafizetését. Máig nem értem hogyan, és miért, de az biztos, hogy az összes pénzem berakása után még HAT arany tartozásom maradt. Volt elég sok kacamot, úgy 200-300 arany értékben. Azt is tudtam, hogy valami nagydarab gölemet küldenek az adósokat nyakoncsípni. Így aztán vártam a nagy találkozást. Mivel hibáztam, két orgyilkos tört fogok adni az adósság fejében – gondoltam. Még túl is fizetem őket.

Eppen táborn kerestem éjszakára, mikor sűrű köd kezdett gomolyogni körülöttem. Láttam, hogy a ködből egy acélkolosszus bontakozik ki. Mi tagadás, marha nagy debella dög volt. Feleslegesen leöletni nem akartam magam, ezért nem támadtam meg (csak szerényen). Elővettem a két orgyilkos tört, és felé nyújtottam. Már éppen szólni akartam, mikor megszólalt, és színtelen, nem emberi hangon mond-

ta: „Az adósságért jöttem!” Még egyszer mutattam neki a két tört. Semmit nem szólt csak hirtelen mozdulattal megragadott, és a lábamnál fogva elkezdett rázni. Tótágast állt velem a világ. Minden tárgyam, kincsem lepotyogott a földre. Nagyon előzékenyen lesegítette még a bronzpáncéomat és sisakomat, fekete bőrcsimám, szent szimbólumomat, bőrkesztyűmet és aranygyűrűmet is. Ezután mindenemet egy zsákba pakolta. Engem a földre pottyantott. Szerencse, hogy nem törtem ki a nyakam a négyméteres zuhanástól. Keztem feltápáskodni, mikor megint elmondott egy monológot. „Elég lesz!” – közölte velem színtelen, bömbölő hangján, és gyors tempóban eldübörgött, pár méter után köddé válva. Még egy darabig ugráltam, üvöltöttem, azután leültem, és gondolkozni kezdtem. Agyamat elborította a köd. A gölem utolsó mondata visszhangzott a fejemben: „Ennyi elég lesz! ELÉG LESZ!”

Még szép, hogy elég! Bár ha engem kérdeznek, egy kicsit talán sok is. Miután feltápáskodtam, észrevettem, hogy pár „értékes” dolgot azért hagyott a számomra. Itt áll a hosszú lista: 2 kőké, 1 kőkalapács, 2 smirgilevel, 14 tüske, 13 kaktusztüske. Felszededgettem megmaradt dolgaimat, és KT-vezetőmnek küldtem egy gyors segélykérő üzenetet. Ő megígérte (nagyon rendszeren), hogy amint tudnak, küldenek valami felszerelést, csak várjak pár napot. Volt regeteg időm gondolkozni a történetkről. Megfogadtam, soha többé nem megyek a bank közelébe, és óva intek mindenkit attól, hogy ezekkel az „állatokkal” üzemeljen. Rájöttem, hogy minket ezekben a városokban semmibe sem vesznek, a pénzüket persze jó nekik. Belőlünk élnek! Úgy látszik, azt csinálnak, amit akarnak, hiszen ők diktálnak. Nagyon szomorú dolog!

Táborozásom 7. napján önhibámon kívül harcba keveredtem egy Lélekpustzitóval. Könnyű prédának bizonyultam, így, teljesen megkopsasztva. Gyilkos hajlamát kiélte a „Jó”. Mára már büszkén hordhatja skalpomat az övén. Innen is üzenem neki a másvilágról: Légy büszke tetedre Nagy Harcos! (A Nagy Harcos neve Zax.)

Küldtem egy mentális üzenetet a bank tisztviselőjének. Ő sajnálta a történeteket, és azt mondta, szükség van erre, mert sokan visszaélnék a bankhitellel. Esetleges változásokat is emlegetett. Hát szerintem ideje lenne a változásoknak, nem gondoljátok? Lehet, hogy a következő te leszel! Le az ilyen bankokkal!!! Ennyi! Kívülállóknak sokféleképpen reagálhatnak a történetemre. Mindenki vonja le magának a végső következtetést.

JOACHIM SIEGHEIL (#4584)

Ui: Ha Libertan környékén valaki furcsa hangokat hall, lehet hogy én kiabáltam felé.

FENYEGTÉS, BUNYO

□ KT-gyilkos akció! Az Éjharcosokat közlelenségnek kiáltjuk ki! Mindenki, aki tud az éjharcosok pozícióiról, az busás jutalom ellenében az alábbi számon jelentkezni szíveskedjen! Áruló éjharcos kerestetik! Emellett megkezdjük több más kisebb KT szívatását is. Óket lassú tűzön süjtük majd meg.

Butthead (#4560) és a többi KT-gyilkos □ **Sistergő Pumpa!** Ha van vér a pucádban, kihívlak párbajra. (Majd valamikor...)

Barbapapa (#3406), az alpesi tehénpásztor Ui: Alpesi tehének ugyanitt éltek!

EGYEB

□ A test megadja magát. A végtelen visszaveszi, ami az övé. Testünk felkavarta egy kicsit a vizet, részegen táncolt az élet és szerelmünk előtt, volt néhány különös ölete, majd megadta magát az időnek. Mit mondhatunk erre? Megtörtént. Én nem akartam, mégis megtörtént. Sírfeirat egy ősi csatamezőn.

Ashyrn (#5291)

□ A Zan-indukátorokkal kapcsolatban az a véleményem, hogy ha nekem lenne ZANom, én nem hajtanám a tengerbe. Azt nem tartom elég oknak a félelemre, hogy az a ?-fejű (Nem tudom elolvadni az írást, a szerk.) Dornodon felégette Ghalla ismert területeinek 90%-át. Ezen az alapon a kökét, vagy a bunkót is be kellene tiltani – hiszen a kavada szempontjából vége a világnak, ha célszerűen használják. Ha Toportyángatól Vlagyimir helyében lennék, alkalmaznék egy sajtófőnököt. Az öregnek sokkal rosszabb a közképe, mint amilyen valójában. Igaz, hogy önző és nagyképi, de tulajdonágai és képességei alapján a kalandozóknak inkább mellé kéne állniuk. Hogy ez nem így történt, annak csak Vlagyimir megmondatlan kiáltványa az oka. Ha más hangnemben adta volna elő, nem fordultak volna egy emberként szembe vele a konzervatívok és a gonoszok. Szerintem adni kéne még egy esélyt az öregnek!

Táborahegyek között (#5001)

□ Akik a kisvárosoknál vannak, és Chara-din ellen szervezkednek! Próbáljátok meg feláldozni egy rúnakónál a 3 másik létszükszám komponensét. (Szockóhólyag, molluskház... stb.)

Zark (#2072)

□ Baj van... Nagy baj!

Nimgil Ario (#4290)

Chara-din elhivatott ellensége

□ Chara-din követői! Mindenki, aki szimpatizál Chara-dinnel, később pedig a papja szeretne lenni, az kérem írjon egy „népszámlálás” céljából! Köszönettel: (**#2472**)

□ Dornodon épülő templomához társakat keresek Wargpin környékéről!

Bőrnaykú Lombard (#2898)

□ Ghalla népe! Én sose szerettem volna beszélni ebbe a fajtáiba, de már muszáj. Igaz, alakváltó vagyok, de mégse türhetem egyes fajtársaim megszólalását pl. Vérengző Cipósarak, Xílanne. Minket nem bánt/gyűlöl ideig

semmilyen más faj. Miért kell provokálni? Xílanne, téged kédeztél: miért gyűlölöd a gnómkokat? Ha meglopott egy gnóm, ved tárgyalj meg, ne az egész fajjal! (Tőlem kiadhatod a gnómokra az FT-<Cipósarak> parancsot, aztán majd ők is rohognak egyet. Amúgy semmilyen segítséget ne várjon tőlem, és a többi rendes felgőgös alakváltótól az, aki magára uszított egy egész fajt. Üdvözlettel:

Gethar Xorn (#1226)

Ui: Clark O'Phane! Kérlek mellőzd az olyan durva kifejezéseket, hogy alakváltó-ölő!

□ Ide figyelj Te teszi-toszi, apróska nyomok hátahagyó árnymanó férfi! Május 6-a körül megfűtöd a csontkulcsomat a 25-ös minoszkuálnál. Biztosan jól mulattál magadban, hogy nem tudom a kincselsládát kinyitni. Örömd korai volt. Ugyanis ketti darab csontkulccsal rendelkeztem. Hi-hi-hi!

Gáldor (#3849)

Ui: Azért, hogy a Kakukkomat is kijátszottd, és a csapdám is átjöttél, megdicsérek.

□ Kedves érdeklődők, és főleg Névtolvajokat Üldöző Szekta. Olvastam Caramon nyílt levelét, és bevallom, egyértéket vele. A burástyja és a Toborzásgatól Vlagyimir rája meg az ilyen felhúvalkódott gonylekökakat. Akinek nem tetszik a másik neve, az kösse föl magát egy rátfára. Mellesleg az én nevem is egy regényből származik, ugyanis van egy AD&D karakterem, akinek a nevét egy barátom adta (mint később kiderült, egy regény hatálylánya után; a regény címe: Oroszlánszív), s ezen karakterem alteregója (vagy mondjuk leánya) él a Tülélok Földjén. Várom kedves véleményeiket, főleg a NYÜSZ-ét.

Halkléptű Alianora (#1334)

Ui: Lehet, hogy kicsi vagyok hozzáatok, de akiknek még mindig nagy a mörigyümmöcs-lesője, az nyugodtan elküldheti a kalandozószámát. Valaki majd csak megsegít.

□ Kedves kalandozótársaim! Tudatom mindenkiel, hogy a Szeretet Vándorai KT hivatalosan felveszi a harcot Chara-din ellen. Ez azt jelenti, hogy megakadályozunk minden újabb dimenziókapu megnyitására irányuló cselekményt. Vagyis az áldozati tárgyakat folyamatosan bővíveljük a rúnakövek közelében. Sajnos megeshet, hogy olyan személytől is elkérünk tárgyat, aki nem a kapu nyitására használta volna fel őket. Ez esetben a lehető leggyorsabban vissza fogjuk szolgáltatni, de cserében a tulajdonosnak meg kell ígérnie, hogy a jövő-

ben sem fogja a tárgyat új kapu megnyitására felhasználni. Ha valakit ilyen kellemetlenség ér, tehát ártatlan, és bővíveltek (netán bővívelni fognak) tőle, akkor már előre bocsánatot kérek (a KT nevében) a kellemetlenség miatt. Köszönöm mindenkinek, aki felkeresett minket, és segít a rúnakövek környékén a szörnyek aprításában, és a kapuk megnyitásának megakadályozásában! Könnyen elképzelhetőnek tartjuk, hogy a kapu bezárásához a Chara-dinos szörnyek alkotó elemét kell áldozni. Akinek lehetősége van rá, próbálja meg. Mi is ezt tesszük. Köszönöm a megértéseket, illetve segítségeket! Szeretettel üdvözöl mindenkit:

Erigson (#2418)

□ Készüljetelek fel! Chara-din eljön közeink. De talán mégsem! A közelmúltban kutatásomat végeztem elővetelének megakadályozása céljából, és azt hiszem megtaláltam a megoldást. A Tguarkhan-csapda csak az első lépés. Akit érdekelnek a részletek, és részt akar venni a fertelmes szörnyetegek és uruk visszatűzésében, keressen meg a további információk végett. Egyedül senkinek sincs esélye. Én már tudom...

Thar Honya (#2321)

Ui: Nem kell, hogy harcedzett veterán legyél. A kezdők éppúgy hasznos segítséget jelenthetnek. Mindannyiunknak.

□ Kvázsárlák Népe (Főleg Guy és Bőrnaykú Lombard)! Ti megkerestetek, hogy lépjek közeitek. Én viszont nem írtam vissza, ezért bocs, de már Szamóca vagyok!

Zark (#2072)

□ Libertan környékén Raia templom építéséhez keresek társakat! Sürgős! Lehetőleg csak olyanok jelentkezzenek, akik már megkapták, vagy egy hónapon belül meg fogják kapni ezt a küldetést! Köszönettel:

Alba Locsy (#4825)

Galgóczy László Szeged, Tarján, Szamos u. 10/a I. 3. 6723

□ Minden csepp vér és energia, melyet gyűlöletből, vagy bosszúvágytól eltelve fordítasz ellenem, áldozatként jut el a Sötét Hatalmakhoz. Így – bárhogy küzdesz is ellenem – sosem fogsz legyőzni, én az ő gyermekim vagyok. Ha azonban szeretettel és türelemmel fordulsz felém, eljuthatunk kapcsolatunk azon fokára, ahol gyűlöletből megértés, bosszúvágyból sajnálat lehet, s rábredés: valaha én is vágytam, szerettem, ÉLTEM. Ott tőbed már nem akarsz elpusztítani. Ott kitéljessehet az Eggvéválás...

Egy megidézett vámpír szavai az ellenséges befogadólélekekhez.

Kék sequator W. D (#5089)

□ Nyáron esedékes Fairlight templom építéséhez keresek társakat. Libertan közelében lévő előnyben. **Grid (#2070)**, Fári Krisztina Budapest, Nagytétényi u. 234/i 1225 Tel: 226-8305

□ Tülélok! Mostanában egyre többször hallok, amint egyes kalandozók gúnyval, indultokkal átitatott szavakkal IV. Borax királyt és birodalmát bírálják. Hallom, amint egy-egy „erős jellemű”, vagy egyszerűen nagyszájú

„hős” lázító mondatokkal toboroz az uralkodó ellen... Kérdéseket tesznek föl Neki a jogról, a döntések helyességéről, aztán jelzőkkel illetik Őt és intézkedéseit. Nekem is lenne pár kérdésem e „nagyszerű” forradalmárokhöz, először kezdeném Xoróával a Drow Elfel:

1. Diktátornak, zsarnoknak tartod királyunkat... Kérdem én, nem vagy-e szabad? Nem élheted-e úgy az életet, ahogyan Neked tetszik? Kell-e adóznod a királynak, vagy elvár-e tőled valamit is?

2. Királyságát az uralkodói jog alapján terjesztette ki Ghallára. Ha ezt nem tette volna, valószínűleg meg a kiégett föld határára keringenél egy szál bottal a kezében. Gondolj csak bele!

3. Az Olimpiáról is szóltál, – ahogyan Te nevezted – Borax „perverz vágyainak kielégítésére meghirdetett eseményről. Senki sem kötelez sem Téged, sem másra, hogy indulj on az Olimpián. Senki nem zár börtönbe azért, ha nem indulsz. Én még soha sem indultam, és épen, egészségesen járom a Tülélok Földjét. A díjak pedig nevelések lennének? Nem hiszem... Én szívesen kinevetném magam nyakamban egy nekrofon medállal, derekamon egy bíbor erővel, csuklómon egy umbaritari karkötővel, vagy esetleg a fejemen egy optiori agyissakkal. Érdekelne úgy valakit is, ha kinevetik?

4. A csatornát pont azért csinálta, hogy felkészítsen minket arra, ami utána következik. Lehet, hogy nem is olyan könnyű a csatornán túl az élet...

5. Te és még sokan elvárják, hogy Borax király mindentől megvédjen titeket. Elvárjátok, hogy ő seregével mindenütt ott legyen, s ti addig, míg ő harcol Pumpa és Vlagyimir ellen, nyugodtan megtudjátok magatoknak szerezni a smaragd védőgyűrűt, a láncinget, vagy az obszidián karkötőt. (Akinek nem inge, ne vegye magára!)

6. El tudom képzelni mit tennél Te a városok nélkül, mit tennék mi mindannyian! És azt is erősen kétem, hogy ha Te kerülnél valamelyik hivatalba, másoknak is öröme származna belőle.

Végyszónak a felhívásodra csak annyit, hogy ha úgy érzed, hogy nincs igazam, s elhatározásodban biztos vagy, hát tedd amit jónak látsz! De tudd, amint a Birodalomra nézve veszélyes lesz/lesztek – ezt kétem – én/mi ott leszünk!

Néhány gondolat Távoli Vizekhez: azt hiszem, a véleményed egy részéhez a hozzáfűzésemet megtalálod a sorok közt. A városok egyébként nem lennének rosszak, csak gondolj bele, ha már lépten-nyomon városokba botlanánk, nem lenne unalmas? **Nin-Eisu (#4409)**

A Korona Bajnokai Közös Tudat egy tagja.

□ Veszprém első(?) TF-klubja már fél éve működik sikeresen, rászolgálva minden tag bizalmára. Ez alatt az idő alatt a növekvő népszerűségnek köszönhetően a tagok száma meghaladta a 30 főt. (Köztük Apostolok, Öklök és Szamócák egyaránt vannak.) De miből áll ez a klub, amely ennél embernek nyújt minden szombaton kiváló szórakozást? Gyere

el és nézd meg magad! (minden szombaton 10 órától a Dimitrovban. A portán kérdezd a szóbaszámot!) **Zark (#2072)**

GONDOLATOK

□ Olvasgatva Lop-Nessy Eszti eszmefuttatását a tolvajlás tökélyre fejlesztéséről, érzetem, hogy hozzá kell szólnom a témához. Szeretném elosztani az ő, és a hozzá hasonlóan gondolkodó árnymanók feje fölül a megévesztés felhőit: „Nem szoktam nézni, hogy kitől, mit és mennyit szerzek be, a siker a fontos.” Pocsék egy gondolat volt. Először is a profi tolvaj mindig kiszemeli leendő áldozatát (nem fog egy rongyos koldustól pár koszos reztet lopni, ez méltóságon aluli), mindig eldönti, hogy mit fog ellopni (nem fog egy kőcseffel megelégedni, hogyha a védővarázslatokon és csapdákon keresztül szenvedett), és végül a mennyiségre is adnia kell (nem fog egy aranyat elvenni, ha mellette ott van egy halom). A profi tolvaj nagymenő, ebből tartja el magát. Mindig a nagy zsákmányokra utazik. Ebben különbözik egy koszos kis tolvajtól. Nem kell mindig résen lennie. Legvégül pedig: „egy igaz profinak csak szakmai hírneve van, nem kell őt ismernie a nagyvilágnak”.

Gargador (#2174)

□ Szerepjáték vagy sem? Nos, íme mindenki figyelemmel követheti azt, hogy hogyan válhat egy „rabszolga karakter” amely tápol valakinek – igazi szerepjátékos. Ez a rövidke történet legyen bizonyíték arra, hogy a „tápolós és rabszolga” karakterek is lehetnek szerepjátékosok.

A varázslómaster egy szemmillianysídi idő alatt rajzolta maga elé a titkozatos rúnákat. A levegő felizzott körülötte, és a teleportáció ereje azonnal elragadta. A következő másodpercben máris a fogadó előtt találta magát. Alighogy kilépett a semmiből, furcsa kiáltásokra lett figyelmes. Ahogy jobbra nézett, a fogadó mellett sötét sikátorban meglátta a hangok eredetét. Egy alakváltó küzdött tucatnyi férfi ellen. Az alakváltón látszott, hogy már a végét járja. Számtalan sebtől vérezte vetette hátát a fogadó falának. Próbált még védekezni, de az ellenfelek fegyverei újabb és újabb sebeket ejtettek rajta. A következő pillanatban az alakváltó megfört egy vasalt bunkó csapása alatt és a térérdre rogyott. A conszuronya kettétörve zuhant a földre. Már csak arra volt ideje, hogy egy utolsó pillantást vessen az előtte álló támadóra, és meglássa annak ismételtlen stíjtásra emelt fegyverét. Amikor az alakváltó kezéből kihullott a szűrőfegyvere, a varázsló nem késlekedett tovább. Egy gyors mozdulattal megidézte a halálos rúnát, és máris egy pusztító villám csapott le a vasalt bunkót tartó férfira. Az a fájdalomtól telve kezdett el üvölni. A társai egy pillanat alatt átlátták a helyzetet. Az egyikük remegő hangon kiáltott fel: Istennem segíts, egy varázslómaster! Mindannyian azonnal futásnak eredtek. Még a villámcsapás által megbeszített férfi is fűrgén menekült a sérülései ellenére. Hamarosan a távolba veszett az alakjuk. A varázslómaster

odaballagott az alakváltóhoz, és a kezeit nyújtotta felé. Az alakváltó elfogadta a kézszerítést, és viszonzotta azt. Hálásan nézett a mágusra. Halk szavai még évekkkel később is erőteljesen éltek a varázsló tudatában: Tartozok neked egy ételle!

Hosszú idő telt el azóta a nap óta, amióta Morgul az alakváltó a társává és segítőjévé szegődött. Hatalmas segítségét jelentette az aranyak gyűjtésében és a varázslatkomponensek beszerzésében. Dae, a varázslómaster örömmel fogadta az alakváltó önkéntes „szolgásgát”, mert így gyorsabban fejlődhetett a számára nagyon fontos magjában. Morgul ámulattal és szívből jövő csodálattal nézte a mestert, és gondolt vissza arra a napra, amikor Dae az életét mentette meg. Azóta hálája jelül érkezett mindig a mágus kedvére tenni: Mert tartozott neki egy ételle!

Dae (#5274)

varázslómaster és **Morgul (#5297)**

□ Tisztelt és sokak által kedvelt(?) gonoszok! Lehet, hogy a következő írás titeket nem érdekli, hiszen egy Raia hívó kalandozó írta az alábbi sorokat, de azért szíriem megér annyit az egész, hogy legalább elolvass és elmélkedj rajta egy kicsit. Nos néhány kérdéssel kezdem! Miért választottad (akarod választani) a gonosz utat? Mi a jó abban, hogy Ghalla elpusztítóját, illetve a halál hideg gonosz urát szolgálod, sőt manapság már a káosz ősi magva is kezd éledezni? És abban mi a jó, hogy értelmetlen pusztítással töltöd el drága idődet, miközben nem tudhatod, hogy mit hoz a holnap? Lehet, hogy pont a te pusztításod okozza majd a halálotad! Az, hogy tövestől kiirtasz egy mákrózsa bokrot, vagy lerombolsz egy világtörténelmet, az csak arra jó, hogy bosszúságot okoz másoknak, de elsősorban saját magadnak, mert lehet, hogy a saját kezéd által szétvert olvasókemence miatt nem tudod majd megcsinálni életed első bronzpáncélját! Sajnos ti még nem vontátok le az élet keserű tapasztalait! Ti még nem jöttetek rá arra, hogy magatok alatt vágjátok a fát! Azt hiszitek, hogy majd isteneitek megkímélnék titeket, és kivételeznek veletek ügy? Hát ne higgyétek! Magasról kiröhögnek majd! Nos, akkor majd rájöttök arra, hogy mit csináltatok... csakhogy akkor már késő lesz! Köszönettel:

Élesszemű Veriel (#1742)

Üi: Ha nem is hatottam meg a sötét aurájúakat, de legalább segítettem azokon, akik még nem találták meg a számukra „igaz” istent!

□ Üdvözlét kalandozók! Olvasgatva az AK-t, ismét sok burkolt fenyegetést találtam. Hát nem igaz, hogy nem jöttök rá arra, hogy mindannyian a Káosz, vagy ha úgy tetszik az egyensúly részei vagytok! A gonosz lop, gyilkol és rombol. A jó segít az éleleteket, oltárokat és növényeket gondoz. A semlegesek, hát igen jók más csoporthoz tartoznak, vagy talán a Káosz és a rosszat egyaránt szolgálják, de ha belegondolunk ők szolgálgják igazán a Káoszt. Ha jobban belegondolunk a Káoszt mindenki szolgálja. A gonosz segít a törpe gazdának tükröt készíteni, vagy a kobudera tanyán élőknék

beszerzi a fűvécseket. A jó is hallott már azokról a jellempróbrákról, ahol kap is valamit pl. az ormánygötés, a woor antilopos, a tuzun-karókás és a sebesült elfes. Hát igen, ezek azok a próbák, ahol mindenki a jelleme ellen vét egy kicsit. Más. Nézzétek T. Vlagyimirt, Sистерgő Pumpát és Dögvést: ők valamennyien kihasználnak minket. Szerintem ők három szövetséget kötöttek, és ha minden a tervek szerint alakul, átveszik a hatalmat, és akkor végleg a szolgáik maradunk, és ők három uralkodnak Ghallán. Azt mondom hagyjátok ott őket, és ha egyedül vannak, majd kiderül mit is tudnak. Vagy egy másik lehetőség: mi több ezren vagyunk, ők csak hárman, nem furcsa dolog ez egy kicsit?

Gondolkodjatok ezeken a dolgokon. Ismétlem a Káoszhoz nem kell jónak vagy gonoszknak lenni. Ő adja magát. A Sors kegyeskedjék mindenkinek!

Acid el Sinistre (#4706)

Ui: Keresem azokat a kalandozókat, akik ott voltak Veszprémben, és kapcsolatba lépnének velem. Én voltam Liveon a barbár börtönön.

KAPCSOLATOK, KONTAKT

☐ AFEOSZ-os vagy Refis túlélőket keresek Kecskeméten. A válaszokat mentálisan várom a #3957-es számon.

Nerina Clarusdea (#3957)

☐ Csillaghegyi, római-parti túlélők jelentkezését várom!

Beterp Eszter (#3877)

☐ Holló a Hídegszívű, ha még életben vagy írj! Írd meg az új címidet is!

Charon (#2207)

☐ Keresem azt a kalandozót, aki május elején Libertan mellett ellopta a vashegyű lándzsámat. Céloom nem a bosszúállás, üzletet ajánlok. Hajlandó lennék méltányos áron visszavásárolni a lándzsát, amelynek számomra különleges jelentősége van. Ismeretlen tolvaj, kérlek jelentkezze!

Grid (#2070) Fári Krisztina Budapest, Nagytétényi u. 234/i 1225 Tel: 226-8305

SZERELEM

☐ Ghalla gyönyörű lányai! Mivel betöltöttem 20. évemet, úgy érzem ideje párt keresnem magamnak. Ha a férfitárol egy szöke, kék szemű ember férfi, akik okos, ügyes, erős, és életben mindig szerencsés, és soha nem kell betegbiztosítást fizetnie (mivel makkegzséges), és... Ha Qvill és Gattin között vagy várom válaszodat!

Füstölt Kolbász (#3197)

☐ Keresem azon alakváltó, vagy gnóm hölgyeket, akik szívesen „csinálnának” mutáns egy alakváltó férfinak. Szemem zöld, hajam arany, feketé a bőröm. Követelmények: min. 18-as IQ és szerencse. „Tápolás” jeligré az #1226-os mentális címen. Viszlát!

Gethar Xorn (#1226)

Ui1: Aranyat adhatok az „akcióért”!

Ui2: Most Shaddar felett vagyok.

SZÖVETSÉG

☐ A Fekete Lovagok Rendje úgy döntött, hogy összefogja a sötét aurájúakat, hogy felvegyék a

harcot mind a Naptanáccsal, mind a fehér aurájúakkal szemben. Jelentkeztek saját érdekeikben, mert együtt erősebbek vagyunk.

Worget (#1433), Wildhoney (#5859),

Wicked Clever, Dachande, Tiger Rock

Ui: Dornodon és Leah hívók jelentkezéseit várjuk az #1433-as számon, hogy KT-nk minél előbb létrejöjjön.

☐ Egyedül ülés a vízparton. Megcsillan a napfény a tó tükrién és hófehér auradon. Egyszerre vagy boldog és szomorú. És magányos. Érdemelted te ezt? Nem szolgálat megalkodkoda másokat, nem öltél békés lényeket a tapasztalatért, ellenben segítettél, ahol tudtál, mégis átnevez rajtad és ezt kérdezik: „Na es?” Mindig a jellemed szerint cselekedtél, áptold hited abban a tudatban, hogy amit teszel az jó nem csak neked, hanem másoknak is. Békés vagy és tiszta szíved. És nagyon magányos. Mivel érdemelted ki hát ezt a fájó egyedülletet? A fény reménységárcént csillan meg a tavacska kristály vizén. Felállsz. A Hívás elhangzott. Talán még is hallottad. Talán rálépsz arra az útra, mely felénk vezet, s melyen mi is járunk: a jószág, tisztesség és becsület útjára. Melynek nehezen lelték meg a kezdetét, nem látták még a végét, mely rögös és áldozatokkal van kiköveve. Melyen mindezek ellenére is érmedes járnai... De csak ha akarod. A Fény Testvérisége nevében:

Madigan (#502)

☐ Ezúton szeretném tudatni minden jelenlegi és jövőbeli Északi Druidával, valamint érdeklődővel, hogy kilépek a Szövetségből. Szeretném, ha mindenki tudomásul venné, hogy a szövetség nem én vagyok. Nélkülem is működnie kell, és ez csak rajtatok múlik. Szeretném azt az álhrít is elosztlatni, miszerint elhagynom a hitemet. Ez természetesen nem igaz. Csak vannak az életben más, fontosabb dolgok (más Istenek...), mint egy KT vezetése. A politika amúgy sem az én világom. És még valami. Üzenem mindenkinek, hogy ezt a felszítetget senki sem veheti el tőlünk. Egy embernek és egy farkaudarnak ez eddig nem sikerült. Nagyon remélem, hogy a későbbiekben sem nekik, sem másoknak sem fog sikerülni. Csak ne bízzuk el magunkat! Ghalla a miénk, kalandozóké!

(#5604)

☐ Helló mindenkinek, túlélők! Szeretnék alakitani egy új, ezidáig egyelőre még nem létező Közös Tudatot. Várjuk azok jelentkezését, akik egy olyan KT-ra várnak, ahol barátokra lehetnek, és azokat is akik a mágiát legalább annyira becsülik mint a kalandozókkal, szörnyekkel vívott fegyveres párviadalt. A KT-t Warming és Vangorf gróf vára közötti területen szeretnénk megalakítani. Várjuk azok jelentkezését, akik alérték, vagy elég rövid időn belül elérk az 56. fordulót. Érdeklődni lehet nálunk!

Nyomasek Bobo (#2021),

Ifj. Dr. Kopika (#2510)

Schwarz Dávid Tatabánya,

Sárbereki ltp. 603 III/8 Tel: 34-333-543

Kohl László Tatabánya, Táncsics M. u. 79.

☐ Minden fájú és nemű kalandozónak! Fialat vagy? Nemrég érkezél a kiégett földről? Vágsz

a jó jellemre, de túl nehéz elérni? Egyedül nincs erőd küzdeni? Van erőd, de egy jó társaságra vágsz? Na jó, elég a kérdésekből! A lényeg: szövetséget alapított a kezdő jók, illetve jónak készülő kalandozók részére, amely idővel egy KT-vá is válhatna, vagy egy már működő KT szerves részévé válna. Célok: a „jószág” fogalmának megmutatása Ghalla minden lakójának. Közös segítség, közös vadászát az áldozati tárgyakra, később egymás segítve oltár stb. építés. Ezenkívül kellemes levél, telefon, személyes kapcsolati kialakítása. Ha ötletemben látsz némi fantáziát, és szívesen csatlakoznál egy vidám társasághoz, írj a #1078-as mentális számrá, vagy hívj fel a 82-446-265-ös telefonszámon! Ja, és Janeszt kérd!

#1078

Ui: Várom vezető közös tudatok jelentkezését is! Az utánpótlás megérkezett!

☐ Légy üdvözölve, Halál Istének követője! Leah, a Hatalmas, küldetését bíztok ránk: a holtak lelkeit csarnokkába vezéreljük és terjesztjük az Örök Hitet. Ha elhivatott vagy, és őszinte társnak, tisztességes vezetőnek akarod bízni magad, ne habozz! Jelentkezz **Grath Morphus-nál (5646)** és légy az igazhívó! Pusztítás Profétái K.T. *Dikó István Tel:117-3442*

☐ Te, aki több mint egy éve taposod Ghalla kies földjét. Te, aki gonosz vagy, és társakra vágsz. Gyere, és csatlakozz hozzánk, alakítsunk KT-t. A mi segítségünkkel, és a te erőddel erősebbek leszünk. Üzenj, bárhol légy Ghallán! **Zark (#2072), Hádész (#4924)** Garamvölgyi Szilárd,

8200 Veszprém Veres P. u. 26.

Molnár Gábor, 8200 Veszprém Pf. 470.

☐ Üdv gonosz kalandozó! Gondolom nem tudod, hogy mit akarok! Tagokat toborozni egy olyan gonosz KT-hoz, ahol a tagok kiállnak egymásért, és együtt tudják lenyomni a nyílás kalandozókat. Igaz, nem csak öldökölni akarunk, mint más gonosz KT-k. Ne feledd, már csak Te hiányzol!

Agresszor (#5823),

Alyan (#2246), Hádész, Alf (#5458),

Gr. Ulrich von Beh (#4350),

Arbedark (#2699), Wellington (#3995)

☐ Üdv mindenkinek! Semleges kalandozók figyelem! A Ghallai Titánok (ideiglenes név) Szövetség kalandozókat keres semleges KT létrehozására. Ha egy egyszerű csapatba akarsz tartozni, ahol a cél egymás segítése, és egy összetartozó csapat kialakítása, akkor köztünk a helyed. A KT alakulási szám már meg van, a megalakulás attól függ, hogy mennyi ideje vannak Ghallán a tagok. A KT 4 kasztra lesz osztva, melyeket az alvezérek fognak irányítani. Aki szeretne alvezér lenni jelentkezzen, ha nincs senki, én jelölök ki. Az alvezérek tartják velük a kapcsolatot, rajtuk keresztül vezetem a KT-t. Valószínű az elején senki sem fog az utolsó két kasztra esni. Kérem mindenki jelezze vagy nekem, vagy a csoportvezetőjének, ha kasztot vált. A kasztkon belül rendek vannak, melyeket ti választokotok aszeint, hogy mit szeretetek a legjobban csinálni. A KT felépítése:

Harcosok kasztja (1-7. szint): Vadászok rendje, Bányászok rendje, Mászók rendje. Mesterek kasztja (8-10. szint): Vadászok rendje, Bányászok rendje, Mászók rendje, Papok rendje. Titánok kasztja (11-14. szint): Vadászok rendje, Bányászok rendje, Mászók rendje, Varázslók rendje, Tudati mesterek rendje, Elit harc-osok rendje, Félistenek kasztja (15... szint): Vadászok rendje, Bányászok rendje, Mászók rendje, Varázslók rendje, Tudati mesterek rendje, Elit harc-osok rendje. Mindenki két rendbe tartozhat, az egyik szabadon választható. Ha a szövetség KT-vá alakul, 10 fordulóként adózni kell, mely összeg elsősorban a KT javára lesz fordítva. (2, 4, 6, 8 arany, katonaként nő) Leírom a rendek feladatait, ezek alapján választasz rendet, a másikat én jelölöm ki, ezzel elkerülve, hogy több rend üres maradjon, többiben meg rengeteg tag legyen (persze a rendeken még lehet csiszolni, változtatni!). Vadászok rendje: Kötelesek a vadászatiakat kiemelten fejleszteni, s ha megtehetik, vadászó szörnyeket elfogni, alkalmazni. Ha valaki nagyon éhes, terhes, éhínséget lőttek rá... stb., akkor a Vadászok rendje tagjaitól kérhet segítséget. Lehetőleg a rendbe tartozók, olyan szörnyfészkeken haladjanak át, ahol kaját lehet kinyerni a szörnyből.

Bányászok rendje: Sokat ássanak, és sokat tartózkodjanak dombos terepen. Minimum minden 4. szintlépésnél 1 KNO-t a bányászatra kell rakniuk. (Törpéknél elég minden 5. szinten.) Ajánlott gátvakond elfogása. Fémek kívülállókna csak akkor adhatnak el, ha a KT-ban nem kell senkinek. Mászók rendje: (ha a felderítőik rendje jobban tetszik szőlők) kötelesek fára, kútbá... stb. sokat mászni. Ők adhatnak a többieknek lapkorongot, szárnyashernyöt... stb. Minimum minden 3. szintlépésnél 1 KNO-t kötelesek a mászásra tenni. Papok rendje: Üresen is sokat kötelesek imádkozni. (Ráadásul Tharr és Sheran papoknak nő a szerencsésük!) Másokat varázslatokkal segítsenek, pl. unkreáció, szaporítás, alkímia... stb. Az intelligenciájuknak kell lenni az első, vagy második legmagasabb tulajdonságuknak. Minimum minden 2. szintlépésnél 1 KNO-t a teológiára kell tenni (Gnómoknál minden 3. szintlépésnél). Varázslók rendje: Az intelligenciájuknak kell lenni legmagasabb tulajdonságuknak. Minden 2. szintlépésnél 1 KNO-t a tautomaturgiáta kell rakniuk. (Gnómoknál minden 3. szintlépésnél) Tudati mesterek rendje: MXTU-jukat min. 14-ig (de az ideális 21) kell növelniük. Ők védik a KT-t tudatcsatával, s nagyobb mértékben fejlesztik a KT spec. képességeit. Elit harc-osok rendje: Követelmény min. 24-es erő, egy fegyver szakértelem (köznelharci) min. 18. min. szint 15. (ajánlott Tharrt követnie). A feladatok különleges feladatokban való részvétel (pl. varkaudar sereg írtás, zan-indukátor rombolás... stb.). Nagyon erős szörnyek komponenseinek megszerzése (pl. tguarkhan esszencia). Ha valakinek 20-as az MXTU-ja, kap egyet a vezér-ét. A KT minden semleges KT-val megpróbál jó viszonyt kiépíteni. A többihez a tagok dön-

tése alapján viszonyulunk majd. Na, mindekinnek további jó kalandozást!

Fehér Hullámtaraj (#2287)

Bicskey Barnabás 7623, Pécs, Móré F. u. 1/a
Tel: 72-332-439

Quinthalas a Harcos (#3734)

Fekete Gábor, Szeged, Pille u. 20. 6723
Tel: 62-322-625

☐ Vlagyimir-hívők! Gyertek a Zan-rendjébe amíg nem késő, szolgáljátok kontinensünk megmaradt népének legnagyobb alakját! Jelenkezni lehet: Arkozd (#2472),

Qi Csuang-Ce (#4580), Harq al-ada (#2074), Loopy de Loop (#4034), Vlagyimir (#6666)

ÜZLET

☐ A Libertan fölötti hegységben eladó (ha még nem lopták el...) 35 db rezgőgolyó. Kizárólag pular kristályért vagyok hajlandó megválni tőlük. Érdeklődni lehet: Bíró Tamás 44-357-209 18 óra után. (#2431)

☐ Eladó: vasvért, vasalt bunkó, nagy vaspajzs, vassisak (2), bronzsisak (2), bronzpáncél (3), zárnyitók készlet (4), valamint néhány DEM. Csak aranyat fogadok el, és csak komoly ajánlatra válaszolok. Keresek nekrofón medált, regeneráló gyűrűt és pszí követ.

Doktroll Martens (#2313)

☐ Griffotjást és ónt veszek Qvill környékén. Sürgős! Frank City (#2558)

☐ Eladó! mindenki! Szuper és (még mindig) aktuális üzletet ajánlok. Én vaséretet, griffotjást, 5 ónt és 3 rezet keresek. Ezekért adhatok bakkuracszimát, rézsisakot, szöges bunkót, zárnyitók készletet, aranyat, illetve szinte bármit, ami kell. Tehát írjatok:

Bugs B. Johnsonnak (#5028)

Vagy: Miklós Gábornak,
Budapest, Hímes u. 2. 1029

Üi: Ne késlekedjete!

☐ Sziasztok! Itt Bad Betty ír! Keresek szent jogart Qvill környékén! (3 db-ot) Ha van írjál, a többit majd megbeszéljük! Hello!

Bad Betty (#5093)

VERS

A nap melegen süttő,
Magas hegycsúcsok fölött,
Lent a rét is zöldelt,
Rajta elf lány szökelte.

Bronz csillant meg a napon,
Koponya lögött a papon,
Elméjében gonosz varázs,
Körüllötte pusztulás.

Az elf lány még nem tudta,
Leah híve bámulta,
Kezével feszített hűrt,
S a vessző érző szívébe fűrt.

A gyengéd test hátrabukott,
De a pap csak vigyorgott!
Ez az eset sem volt más,
Csak értelmetlen pusztítás!

Élesszemű Veriel (#1742)

Egyedül maradtam, elfogyott mindenem.

Kínok közt, habumban lépkedem.

Egy lépés és még egy,

Ne gondolj másra, elér a véged.

Csak egy korty víz, vagy jó falat,

Egyetlen vágyam ez maradt.

Itt az idő, eljött az utolsó hódolat,

A lenyugvó nappal beveztem utamat.

Csukott szemmel élvezem fényedet.

Raia emeld magadhoz halandó lelkeket.

Könnyem arcomról magaméért hull,

Egy zöld levélen csillan és nem hamun.

Szeretemben született, imádlak,

Meghallgattad könyörgő imámot!

Az égést tüléltém, új napom született!

Béke borítsd rám gyönyörű kékedet!

Blu Ortrey Zam (#5308)

Sors

Erdőben születtem, árnyas fák alatt,

De a szép erdő csak emlékem maradt.

Nincs itt már fa, nincs liget,

Nem maradt egy békés hely, egy nyugodt sziget.

Dornodon tudte ezt, felégette Ghallát,

Elpusztított minden, félték már a halált.

Ami még megmaradt a dicső múltból,

Az most csak szenny, mocskotlól, sártól.

Szenye lett földünk, Ghalla maradványa,

Ez lenne hát új világunk szép, magasztos árnya?

Élni jöttem e világba, halni fogok

Miért? Hiszen ezt ti jobban tudjátok.

Igen! Ti! Ti tettétek ilyenél!

Káoszsal fertőzött televényém.

A világ sorsa rajtatok állt, vagy bukkott,

És a pusztulásra sajnos nem tudtok okot!

Nekem itt kell élnem e vészterhes időben,

De küzdeni fogok, mert van mit tenni bőven!

Meglátjátok egyszer, nyílik majd itt virág,

Éz unokáink elmondhatják, békés lett a világ...

Élesszemű Veriel (#1742)

